

BIP: szybko i efektywnie

Mieszane programy intensywne w Erasmus+

BIP: szybko i efektywnie

Mieszane programy intensywne
w Erasmusie+

Wydawnictwo
FRSE

BIP: szybko i efektywnie

Mieszane programy intensywne w Erasmusie+

Koncepcja publikacji

Beata Skibińska

Redaktor prowadząca i językowa

Barbara Jędraszko

Wstępne opracowanie opisów BIP

Artur Cholewiński

Korekta

Beata Kostrzewska Grafika Słowa

Projekt okładki

Mariusz Skarbek

Skład

Artur Ładno, Mariusz Skarbek

Zdjęcia

archiwa prywatne, archiwa realizatorów projektów,
Andrzej Romański (s. 13), Dariusz Kucharski (s. 17),
Dariusz Duda (s. 23), Maciej Andrzejewski (s. 33),
Radosław Zabłocki (s. 39), Kamil Szypuła (s. 41)

Wydawca

Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji
Narodowa Agencja Programu Erasmus+
i Europejskiego Korpusu Solidarności
Al. Jerozolimskie 142a, 02-305 Warszawa
 www.frse.org.pl | kontakt@frse.org.pl
 www.erasmusplus.org.pl

© Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji, Warszawa 2025

ISBN 978-83-67587-64-8

Publikacja została wydana przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej w ramach programu Erasmus+. Publikacja nie odzwierciedla poglądów Komisji Europejskiej ani organizacji, które miały wkład w jej powstanie.

Publikacja bezpłatna

Cytowanie: *BIP: szybko i efektywnie. Mieszane programy intensywne w Erasmusie+* (2025). Warszawa: Wydawnictwo FRSE.

Czasopisma i portale Wydawnictwa FRSE

[języki: obce]
w szkole

europa
DLA AKTYWNYCH

eurodesk
Polska

EUROPEJSKI
PORTAL MŁODZIEŻOWY

Więcej publikacji Wydawnictwa FRSE: www.czytelnia.frse.org.pl

Spis treści

4 Słowo wstępne

6 Wprowadzenie

10 Porozmawiajmy o BIP

Wywiady z koordynatorami mieszanych programów intensywnych

- 11 E-komunikacja międzykulturowa – Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy
- 13 W imię gleby – Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu
- 15 Komunikacja jest kluczem – Uniwersytet Śląski w Katowicach
- 17 Różnice wzmacniają – Uniwersytet Warszawski
- 20 Wiedza o luksusie – Akademia Leona Koźmińskiego w Warszawie
- 22 Dobry zespół to podstawa – Uniwersytet Łódzki
- 24 Recepta na sukces – Uniwersytet Rolniczy w Krakowie
- 26 Mistrzowie wiolonczeli – Akademia Muzyczna w Krakowie
- 29 Projekt, który zmienia losy miasta – Państwowa Akademia Nauk Stosowanych w Nysie
- 31 Siła tradycji w architekturze współczesnej – Politechnika Białostocka
- 33 Wyzwolić kreatywność – Uniwersytet Łódzki
- 35 Trzylatek na lekcji angielskiego – Uniwersytet Bielsko-Bialski
- 37 Siła szyfrów – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
- 39 Drugie życie deszczówki – Politechnika Opolska
- 41 Od przedszkola do... – Akademia Nauk Stosowanych w Raciborzu

44 Bierzmy przykład

Przegląd mieszanych programów intensywnych

Słowo wstępne

Współczesne szkolnictwo wyższe podlega dynamicznym przemianom, których tempo wyznaczają zarówno postęp technologiczny, jak i rosnące oczekiwania wobec jakości kształcenia. Jednym z priorytetowych celów europejskiej przestrzeni edukacyjnej (*European Education Area*) jest zapewnienie studentom i pracownikom uczelni możliwości rozwijania kompetencji w środowisku międzynarodowym przy jednoczesnym zwiększeniu dostępności mobilności edukacyjnych. Odpowiedzią na te wyzwania są mieszane programy intensywne (*Blended Intensive Programmes – BIP*) – innowacyjna forma współpracy akademickiej w ramach programu Erasmus+ w jego perspektywie finansowej na lata 2021–2027.

Mieszane programy intensywne łączą elementy nauki stacjonarnej i zdalnej, umożliwiając realizację krótkoterminowych intensywnych komponentów dydaktycznych przez zespoły złożone z przedstawicieli uczelni z różnych krajów. Formuła ta sprzyja nie tylko wymianie wiedzy i doświadczeń, lecz także rozwijaniu kompetencji kluczowych: cyfrowych, międzykulturowych, społecznych i komunikacyjnych. Krótszy czas trwania mobilności oraz wykorzystanie nowoczesnych narzędzi edukacyjnych sprawiają, że BIP-y są rozwiązaniem bardziej dostępnym i elastycznym, odpowiadającym współczesnym realiom funkcjonowania szkół wyższych oraz potrzebom studentów i kadry akademickiej.

Warto podkreślić, że to właśnie okres pandemii COVID-19 stał się impulsem do rozwoju nowych form mobilności, w których kontakt wirtualny i współpraca online nabrały strategicznego znaczenia. Obecnie BIP-y stanowią trwały element oferty programu Erasmus+, a ich znaczenie w kontekście umiędzynarodowienia szkolnictwa wyższego systematycznie rośnie.

W niniejszej publikacji zaprezentowano wybrane mieszane programy intensywne koordynowane w latach 2021–2024 przez polskie uczelnie, zrealizowane w różnych dziedzinach, począwszy od nauk społecznych, humanistycznych i prawnych, po przyrodnicze i techniczne. Wszystkie je łączy wspólny cel: tworzenie przestrzeni do nauki dzięki współpracy i wymianie doświadczeń w duchu otwartości, innowacji i europejskiej solidarności.

Celem tej książki jest ukazanie różnorodności podejść, tematów i metod realizacji, które łączy wspólna idea – poszukiwanie skutecznych rozwiązań w obszarze nowoczesnej edukacji międzynarodowej. Należy zatem pamiętać, że publikacja ta nie jest rankingiem najlepszych przedsięwzięć.

Katarzyna Aleksy
dyrektorka Biura Programów
Szkolnictwa Wyższego
Fundacja Rozwoju
Systemu Edukacji

Przedstawione projekty potwierdzają, że współpraca akademicka w formule BIP sprzyja podnoszeniu jakości kształcenia, wzmacnia kompetencje uczestników oraz przyczynia się do rozwoju innowacyjnych praktyk dydaktycznych i organizacyjnych w europejskim szkolnictwie wyższym.

Serdecznie zapraszamy do lektury – do poznania inspirujących historii, innowacyjnych praktyk oraz doświadczeń osób, które dzięki BIP-om współtworzą nową jakość kształcenia w europejskim szkolnictwie wyższym. Wierzymy, że prezentowane tu przykłady staną się impulsem do podejmowania kolejnych inicjatyw, rozwijania współpracy międzyuczelnianej oraz do budowania wspólnej przestrzeni edukacyjnej opartej na otwartości, kreatywności i partnerstwie.

Wprowadzenie

Mieszane programy intensywne (*Blended Intensive Programmes* – BIP) to działania, które można realizować w sektorze Szkolnictwo wyższe programu Erasmus+ w jego edycji na lata 2021–2027. Dla wielu Czytelników niniejszej publikacji będzie to innowacyjna forma mobilności edukacyjnej studentów i pracowników uczelni, z którą wcześniej nie mieli styczności. Wielu innych stwierdzi zaś, że nie jest to żadna innowacja, ponieważ podobne działania realizowano w programie Erasmus lub w ramach standardowej działalności szkół wyższych, ale pod inną nazwą.

Nazwa nie ma tu jednak większego znaczenia – ważny jest efekt końcowy, do jakiego zmierza konkretne działanie. W tym wypadku będą to wiedza, umiejętności i kompetencje zdobyte przez uczestników mieszanych programów intensywnych. Jeśli ich uczestnikami są studenci – będą to wiedza, umiejętności i kompetencje prowadzące do uzyskania kwalifikacji (dyplomu) danej uczelni na danym kierunku studiów. Każda szkoła wyższa stara się jak najlepiej przygotować swoich absolwentów, ponieważ i inne uczelnie czynią tak samo, a wiadomo, że konkurencyjność w XXI wieku to zjawisko powszechne. Jeśli natomiast udział w BIP-ie biorą pracownicy szkół wyższych, to zdobywają oni wiedzę, umiejętności i kompetencje sprawiające, że są lepiej przygotowani do pełnienia obowiązków dydaktycznych lub administracyjnych na uczelniach.

Obowiązujące w edycji 2021–2027 zasady organizacji i finansowania BIP-ów nie są przez wszystkich jednakowo rozumiane. W niniejszej publikacji nie zamierzamy wyjaśniać istoty ani przyczyn tej nieco odmiennej interpretacji zasad przez koordynatorów (liderów) BIP-ów oraz przez instytucje partnerskie zlokalizowane w różnych krajach – wszystkie obowiązujące reguły można znaleźć w kolejnych edycjach *Przewodnika po programie Erasmus+*. Nie było też naszym założeniem przedstawianie najlepszych BIP-ów. Każda ocena jest zadaniem trudnym i subiektywnym, skupiliśmy się więc na przykładach. Pokazanie konkretnych przedsięwzięć koordynowanych przez polskie uczelnie i realizowanych w ramach umów finansowych zawartych w latach 2021–2024 może być inspiracją dla innych i wzbudzić chęć wprowadzenia podobnego rozwiązania u siebie. To zawsze będzie działanie pozytywne, bo inicjujące pracę nad zmianą.

Studenci szkół wyższych, w znakomitej większości młodzi ludzie, otwarci na różnorodność, poznawanie innych krajów, kultur, języków, są zwolennikami BIP-ów. Doceniają wysiłki uczelni, aby to, czego mają się podczas studiów dowiedzieć i nauczyć, miało bardziej atrakcyjną formę. Składa się na nią nie tylko możliwość wspólnej międzynarodowej pracy nad założeniami danego komponentu edukacyjnego, a potem ich wspólna realizacja przez nauczycieli akademickich z uczelni pochodzących z różnych krajów. Mieszane programy intensywne to także możliwość spotkania się

Beata Skibińska

ekspert w Biurze Programów
Szkolnictwa Wyższego
Fundacja Rozwoju
Systemu Edukacji

osób uczących się z nauczającymi zarówno w rzeczywistości realnej (w konkretnym czasie i miejscu), jak i wirtualnej. To właśnie tę możliwość łączenia (mieszania) obu form uwzględniono w nazwie komponentu.

Mieszane programy intensywne w programie Erasmus+ – cele i założenia edycji 2025

Do wzrostu popularności mieszanych programów intensywnych przyczyniły się lata pandemii COVID-19. Była ona wyzwaniem, które przez pewien czas bardzo utrudniało lub wręcz uniemożliwiało realizację projektów mobilnościowych. Studenci i pracownicy szkół wyższych, tęskniąc za możliwością realizowania rzeczywistych wyjazdów edukacyjnych, chętniej angażowali się w swego rodzaju *erzac*, przekonując się, że także BIP-y mogą być zasadną formą kontaktów z koleżankami i kolegami z innych krajów.

Do rozwoju BIP-ów przyczynił się również obserwowany od jakiegoś czasu wzrost zainteresowania krótszymi formami mobilności edukacyjnej, wynikający z niechęci do opuszczania kraju na dłuższy czas. Przyczyny tego zjawiska są złożone – może to być obawa przed utratą kontaktów towarzyskich lub koniecznością ich nawiązania podczas pobytu za granicą, niemożność zrealizowania praktyki zawodowej, na którą trzeba się decydować szybko, lub utrata możliwości podjęcia czasowego zatrudnienia, które pozwala studentom zdobyć umiejętności praktyczne już podczas studiów. W czasach, gdy młodzi ludzie przywiązują coraz większą wagę do planowania indywidualnej ścieżki życiowej, uwzględnienie w niej długoterminowej mobilności edukacyjnej staje się dużym wyzwaniem.

Przy tak zdefiniowanych rozterkach mieszane programy intensywne są znakomitą odpowiedzią na te wyzwania. W roku akademickim 2025/2026 program Erasmus+ kontynuuje ich rozwój, oferując studentom i pracownikom akademickim możliwość uczestnictwa w krótkoterminowych intensywnych kursach realizowanych w formie hybrydowej. W dokumentach programowych na rok 2025 możemy przeczytać, że BIP-y to innowacyjna forma mobilności edukacyjnej, która łączy tradycyjne metody nauczania z nowoczesnymi rozwiązaniami cyfrowymi. Mieszane programy intensywne umożliwiają studentom i pracownikom akademickim:

- zdobycie międzynarodowego doświadczenia edukacyjnego;
- rozwój umiejętności przekrojowych, takich jak komunikacja, myślenie krytyczne i kompetencje międzykulturowe;
- uczestnictwo w innowacyjnych projektach edukacyjnych realizowanych przez międzynarodowe konsorcja szkół wyższych.

Struktura i realizacja

Mieszane programy intensywne składają się z dwóch głównych komponentów:

1. **Część wirtualna** – obejmuje zajęcia online przygotowujące uczestników do części fizycznej oraz umożliwiające współpracę międzynarodową na odległość;
2. **Część fizyczna** – krótkoterminowy pobyt w instytucji partnerskiej (lub instytucjach partnerskich), podczas którego uczestnicy realizują założenia edukacyjne, na których intensywność (np. warsztaty i projekty praktyczne powiązane z daną dyscypliną akademicką) zgodzili się w momencie zgłoszenia udziału w BIP-ie.

Wady i zalety – BIP kontra tradycyjna wymiana

Zalety mieszanych programów intensywnych

Elastyczność – krótszy czas mobilności fizycznej sprawia, że łatwiej dostosować udział do zobowiązań akademickich, zawodowych i osobistych.

Niższe koszty – krótkoterminowy pobyt oznacza mniejsze wydatki na zakwaterowanie i utrzymanie za granicą, a uzyskane dofinansowanie pomaga pokryć część kosztów.

Rozwój kompetencji cyfrowych – uczestnicy uczą się efektywnej współpracy online, korzystania z nowoczesnych narzędzi i pracy w środowisku wirtualnym.

Łatwiejsza dostępność – dla studentów, którzy nie mogą sobie pozwolić na dłuższą mobilność, BIP jest alternatywą zapewniającą międzynarodowe doświadczenie w krótszym czasie.

Intensywne zdobywanie wiedzy – BIP-y koncentrują się na określonej tematyce, co pozwala na zgłębienie wiedzy specjalistycznej w dość krótkim czasie.

Wady mieszanych programów intensywnych

Ograniczone zanurzenie kulturowe – krótszy pobyt za granicą nie pozwala na pełne poznanie lokalnej kultury i stylu życia.

Mniejsza integracja z uczelnią zagraniczną – studenci nie mają możliwości uczęszczania na regularne zajęcia przez cały trymestr, semestr lub rok, co ogranicza zdobycie głębszego doświadczenia akademickiego.

Krótszy czas na nawiązywanie relacji – mniej okazji do budowania trwalszych relacji ze studentami i pracownikami uczelni zagranicznych.

Długoterminowe korzyści z mieszanych programów intensywnych

Rozwój kompetencji cyfrowych – lepsza umiejętność efektywnej pracy w środowisku zdalnym i korzystania z technologii cyfrowych staje się coraz bardziej ceniona na rynku pracy.

Elastyczność w podejściu do nauki – uczestnicy mają możliwość doświadczyć, jak skutecznie łączyć naukę zdalną ze stacjonarną, a to przygotowuje ich do popularnych współcześnie modeli zatrudnienia.

Międzynarodowa współpraca w krótkim czasie – mimo ograniczonej długości programu studenci nawiązują międzynarodowe kontakty, które mogą zaowocować dalszą współpracą akademicką lub zawodową.

Efektywne zdobywanie specjalistycznej wiedzy – intensywne kursy pozwalają skoncentrować się na konkretnych zagadnieniach, co może prowadzić do szybkiego rozwoju w wybranej dziedzinie.

Zalety tradycyjnych wymian

Pełniejsze zanurzenie w kulturze – dłuższy pobyt pozwala na lepsze poznanie lokalnych zwyczajów, języka i życia codziennego.

Większa integracja akademicka – studenci mają dostęp do oferty dydaktycznej oraz infrastruktury uczelni, w której realizują mobilność przez dłuższy czas, co pozwala na lepszą integrację.

Lepsza możliwość budowania relacji – dłuższy czas mobilności sprzyja głębszym kontaktom ze studentami realizującymi ten sam mieszany program intensywny albo odbywającymi w danej uczelni różne programy dłuższej wymiany oraz z kolegami i wykładowcami przebywającymi w uczelni na stałe, co może prowadzić do mocniejszych relacji i do innych wspólnych przedsięwzięć w przyszłości.

Wady tradycyjnych wymian

Wyższe koszty – dłuższy pobyt oznacza większe wydatki na zakwaterowanie, wyżywienie i transport, co może stanowić barierę dla niektórych studentów, zwłaszcza tych, którzy pochodzą ze środowisk z mniejszym zapleczem finansowym.

Większe zobowiązania czasowe – konieczność spędzenia semestru lub roku akademickiego za granicą może być trudna dla studentów, którzy mają zobowiązania w stałym miejscu pobytu.

Potencjalne trudności adaptacyjne – dłuższy pobyt wymaga większego zaangażowania w integrację z nowym środowiskiem oraz radzenia sobie z ewentualnym stresem kulturowym.

Długoterminowe korzyści tradycyjnej wymiany

Pełna integracja kulturowa – długi pobyt za granicą pomaga w głębszym zrozumieniu różnic kulturowych oraz w nauce języka obcego, co może być atutem w przyszłej pracy zawodowej.

Rozbudowana sieć kontaktów akademickich i zawodowych – dłuższy czas mobilności pozwala na nawiązywanie trwałych relacji z rówieśnikami, wykładowcami i ekspertami w danej dziedzinie.

Samodzielność i adaptacja w nowym środowisku – studenci uczą się zarządzania czasem własnym, radzenia sobie z wyzwaniami życia za granicą oraz adaptacji do różnych systemów edukacyjnych.

Lepsza pozycja na rynku pracy – pracodawcy często doceniają kandydatów, którzy zdobyli międzynarodowe doświadczenie akademickie i zawodowe, co może zwiększyć ich konkurencyjność na rynku pracy.

Porozmawiajmy o BIP

Wywiady z koordynatorami mieszanych programów intensywnych

E-komunikacja międzykulturowa

– Bez rozwoju społecznego nie ma postępu gospodarczego i technologicznego. Kompetencje społeczne są tak samo ważne jak umiejętności techniczne – przekonuje studentów dr Karolina Kluth z Wydziału Prawa i Ekonomii Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, koordynatorka projektu „Umiejętności cyfrowe, innowacyjność i rozwój społeczny”

Jesteśmy społeczeństwem cyfrowym?

Na pewno poziom e-administracji jest dobry, mamy też świetnych specjalistów IT. Nieco gorzej wypadamy w obszarze cyfrowych umiejętności komunikacyjnych. Pisząc projekt „Umiejętności cyfrowe, innowacyjność i rozwój społeczny”, chciałam sprawdzić, jak widzą to studenci, pokolenie, które praktycznie nie rozstaje się ze smartfonami, tabletami i komputerami. Do projektu zaprosiłam ekspertów uniwersyteckich, m.in. z Państwowego Instytutu Badawczego NASK, by wspólnie pracować nad zagadnieniami uczenia maszynowego oraz kultury komunikacji elektronicznej i analizy danych. Odbiliśmy też wizytę studyjną m.in. w Toruńskim Parku Technologicznym oraz w poznańskiej firmie zarządzającej systemami informatycznymi. Uczestnicy projektu zobaczyli, jak w praktyce przebiega rozwój cyfrowy i jak łączy się z biznesem czy umiejętnościami komunikacyjnymi. Do Polski na kilka dni przyjechali studenci ekonomii, kognitywistyki i kierunków związanych z rozwojem cyfryzacji z Grecji, Rumunii, Bułgarii, Chorwacji i Litwy.

Zainteresowanie było bardzo duże – trzy osoby na jedno miejsce...

Uczestników z Rumunii poznałam osobiście podczas mieszanego programu intensywnego organizowanego przez tamtejszą uczelnię. Wielu spośród tych studentów chciało przyjechać do Polski, nie widziałam powodów, dla których miałabym tę ich chęć w jakimkolwiek stopniu ograniczać. W projekcie, który realizowaliśmy od 20 do 24 maja 2024 roku, wzięło udział 40 osób łącznie z kadrą. BIP to fantastyczne rozwiązanie dla współczesnych studentów. Koncentrujemy ich uwagę na kilku wykładach – w naszym przypadku były to cztery spotkania online po dwie godziny każde, a następnie organizujemy intensywny wyjazd.

Co było clou tego projektu?

Zależało mi przede wszystkim na międzynarodowej wymianie doświadczeń. Uwzględnienie potrzeb innych kultur w komunikacji, także cyfrowej, to niezwykle cenna umiejętność. Chciałam również uświadomić uczestnikom, jak istotne są dziś

dr Karolina Kluth

Uniwersytet Kazimierza Wielkiego
w Bydgoszczy

Opis programu na s. 114

umiejętności cyfrowe i jak ważne jest ich przełożenie na rozwój społeczny. Bez rozwoju społecznego nie ma bowiem postępu gospodarczego czy technologicznego. Kompetencje społeczne są tak samo ważne jak umiejętności techniczne.

Czy wszystkie założenia projektowe udało się zrealizować?

Tak, a nawet więcej. Ogromną wartością dodaną było to, jak szybko studenci się zintegrowali. Pracowali w mniejszych międzynarodowych grupach i doskonale się w nich odnaleźli. Cieszy zmiana postrzegania naszego kraju, in plus, rzecz jasna. Udało się również przełamać pewną barierę językową. Studenci obawiali się, czy poradzą sobie z komunikacją w języku angielskim, a dziś pytają: „Kiedy organizujemy kolejny BIP?”. Początkowo lekko wycofani, dziś są otwarci na nowe pomysły. Natomiast wyzwaniem była logistyka, pilnowanie tego, kto i kiedy przylatuje do Polski, gdzie będzie mieszkał, czy nie ma np. przeciwwskazań kulturowych do spożywania określonych pokarmów itd. Tego rodzaju projekty wymagają stuprocentowego zaangażowania, ale słowa wdzięczności są bezcenne.

Co zdecydowało o wyborze partnerów?

To był mój pierwszy BIP, nie miałam jeszcze tak szerokich kontaktów, więc zapraszałam różne uczelnie, także te, z którymi już współpracowaliśmy przy okazji innych projektów realizowanych z programu Erasmus+. Co ciekawe, napisały do mnie studentki z Chorwacji, które chciały przyjechać na BIP. Znalazły nasz projekt i same się zorganizowały. Pierwszy BIP stał się dla mnie zawodową trampoliną. Pozwolił nawiązać kontakty, które cały czas procentują. Jako *visiting professor* gościłam już na uczelniach w Grecji i Rumunii. Wspólnie napisaliśmy też bardzo dobrze przyjęty przez recenzentów artykuł na temat transformacji cyfrowej.

Co dalej?

Z innych ośrodków akademickich płyną głosy, abyśmy kontynuowali dotychczasową działalność w kolejnych latach. Chęci są duże, pytanie tylko, czy uda nam się zdobyć dofinansowanie. Co więcej, potrzeba organizacji BIP-ów wyszła też z innych naszych wydziałów, które chcą skorzystać z naszych dotychczasowych doświadczeń. Jestem gotowa do działania!

–Rozmawiała Monika Rosmanowska

W imię gleby

Projekt „W imię gleby. Warsztat ekopedologiczny” połączył naukowców z różnych krajów i stworzył nowe perspektywy dla kształcenia w zakresie gleboznawstwa. – Mamy już konkretne plany rozwoju tej inicjatywy – podkreśla dr hab. Przemysław Charzyński z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu

Skąd koncepcja całego przedsięwzięcia i jaki był jego cel?

Pomysł na projekt „W imię gleby” narodził się jako logiczna kontynuacja naszego prawie 20-letniego doświadczenia w organizacji międzynarodowych warsztatów gleboznawczych. Jego głównym celem było upowszechnienie międzynarodowego standardu klasyfikacji gleb *World Reference Base for Soil Resources* (WRB) wśród studentów i młodej kadry naukowej – w odpowiedzi na problem wielości klasyfikacji narodowych, który utrudnia kształcenie w środowisku międzynarodowym. Przedsięwzięcie, o którym rozmawiamy, stanowi kontynuację współpracy z naukowcami łączącymi teorię z praktyką oraz dydaktykę, czyli te elementy, które w edukacji gleboznawczej są kluczowe. Wspólnie ze współautorem projektu, dr. hab. Marcinem Świtoniakiem, dziekanem Wydziału Nauk o Ziemi i Gospodarki Przestrzennej UMK, stworzyliśmy sprawdzony zespół. Z jego członkami organizujemy od lat międzynarodowe szkolenia terenowe. Od prawie dwóch dekad prowadzimy warsztaty, aby nie tylko nauczyć stosowania WRB, ale też rozwijać wspólny język w ramach nauki o glebach, bowiem WRB to *gleboznawcze esperanto*.

Kto by pomyślał, że gleba ma takie właściwości konsolidacyjne. W projekcie wzięło udział wiele uczelni partnerskich. Jak do tego doszło?

W gleboznawstwie, podobnie jak w wielu innych dziedzinach wiedzy, współpraca międzynarodowa odgrywa kluczową rolę. Wynika to z globalnego charakteru wyzwań, przed którymi ta nauka stoi, takich jak ochrona gleb przed degradacją, np. ich erozją czy zasklepianiem. Nasze kontakty międzynarodowe, które rozwijamy od lat, zintensyfikowały się zwłaszcza po wejściu do Unii Europejskiej. Projekt „W imię gleby” jest kolejnym i jednym z wielu wspólnie zrealizowanych przedsięwzięć będących wymiernym efektem międzynarodowej współpracy środowiska naukowego gleboznawców. Dzielenie się doświadczeniami, prezentacja różnorodnych krajobrazów glebowych w czasie wspólnych zajęć terenowych prowadzi z jednej strony do rozwoju badań naukowych, z drugiej zaś do poszerzania wiedzy o glebach, co ma wpływ na podnoszenie jakości kształcenia w edukacji gleboznawczej.

dr hab. Przemysław Charzyński
Uniwersytet Mikołaja Kopernika
w Toruniu

Opis programu na s. 65

Gleba może być grząskim tematem. Czy napotkali państwo jakieś trudności w realizacji projektu?

„Grząskość” to domena tylko niektórych gleb, np. organicznych. Wybrana przez Polskie Towarzystwo Gleboznawcze Gleba Roku 2025 w Polsce to bielica, która jest glebą suchą. Warto o tym wspomnieć, bo w ramach edukacji gleboznawczej pokazujemy różnorodność gleb. A prawdziwym wyzwaniem jest dla nas to, by problematyką gleb zainteresować młodych ludzi – studentów należących do pokolenia cyfrowych nomadów. Wielu z nich chętnie eksploruje piksele w klimatyzowanym pomieszczeniu, mniej chętnie zaś – profile glebowe w terenie. Celem naszych warsztatów jest więc odciążenie przedstawicieli młodszych pokoleń od ekranów – by poczuli glebę pod palcami, dostrzegli jej naturalne piękno i polubili badania terenowe. Na początku młodzi eksploratorzy wzdragają się przed „błotem”, ale w końcu udaje się nam wykrzesać z nich iskrę do pracy w terenie.

Czy mają państwo jakiś pomysł na kontynuację projektu?

Oczywiście. Mamy już sprecyzowane plany kontynuacji podjętej tematyki. W tym roku warsztaty wykorzystujące wypracowany przez nas schemat są realizowane w Słowenii w ramach konsorcjum poszerzonego o uczelnie z Niemiec. W 2026 roku odbędzie się BIP

na Łotwie. Chcielibyśmy, aby w 2027 roku warsztaty powróciły do Torunia. Równolegle przygotowujemy nowy projekt w formule BIP, tym razem poświęcony turystyce kulturowej. Warsztaty „Foodscapes as a mirror of environment and culture – A Journey Through Gastronomy, Environment, and Identity” zaplanowaliśmy na wiosnę 2026 roku właśnie w Toruniu.

Jakie ma pan wskazówki, by uniknąć trudności przy realizacji projektu tego typu?

Od niemal 20 lat współpracujemy z partnerami z różnych krajów europejskich, z którymi realizujemy projekty w ramach programu Erasmus+. Już od początku naszych inicjatyw, gdy organizowaliśmy warsztaty gleboznawcze w Toruniu i w wielu innych miastach w Europie Środkowej w ramach projektów LiFES, FACES czy SYSTEM, zauważyliśmy, że bardzo istotna jest wspólnota zainteresowań i wzajemne zaufanie. Im mniejsze deficyty w wiedzy o nowych partnerach: ich kulturze pracy, specyfice instytucjonalnej czy uwarunkowaniach akademickich, tym większe prawdopodobieństwo, że współpraca będzie udana, a projekt zostanie zrealizowany pomyślnie. Zbyt małe rozeznanie zwiększa ryzyko nieprzewidzianych komplikacji, dlatego kluczowym elementem planowania projektów powinna być analiza wymienionych elementów.

–Rozmawiał Maciej Zasada

Komunikacja jest kluczem

Tydzień Transform4Europe to nie tylko warsztaty i wspólne projekty badawcze, ale także okazja do dyskusji nad wyzwaniami współczesnego świata – od cyberbezpieczeństwa po nierówności społeczne. – Naszym celem było budowanie wspólnego wielojęzycznego i wielokulturowego kampusu – informują przedstawiciele biura sojuszu Transform4Europe na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach, który był gospodarzem wydarzenia

Biuro sojuszu Transform4Europe
Uniwersytet Śląski
w Katowicach

Opis programu na s. 108

Co się działo podczas Tygodnia T4EU?

Przed wszystkim odbywały się moduły dydaktyczne umożliwiające uzyskanie punktów ECTS. Każda z uczelni zapewniła udział około 15 osób – łącznie było to mniej więcej 150 studentów. Kursy miały również na celu rozwijanie krytycznego myślenia oraz pracy zespołowej, a także zrozumienie, w jaki sposób komunikacja wpływa na zrównoważony rozwój, bezpieczeństwo cyfrowe i równość społeczną. Studenci mieli okazję współpracować w zespołach nad rzeczywistymi wyzwaniami, a także uczestniczyć w warsztatach, wykładach i spotkaniach kulturalnych.

Podczas kursów uczestnicy mierzyli się z różnymi wyzwaniami, począwszy od cyberbezpieczeństwa i zmian klimatycznych po nierówności społeczne.

Czy udało się znaleźć rozwiązania któregoś z tych problemów?

Choć nie sposób rozwiązać tak złożonych problemów w trakcie tygodniowego kursu, uczestnikom udało się wypracować ciekawe i innowacyjne pomysły. Przykładowo w module „Challenges and choices of the Anthropocene epoch” studenci opracowywali propozycje zmiany stylu życia i modeli biznesowych w duchu etyki środowiskowej i odpowiedzialności za klimat. W module o cyberbezpieczeństwie skupiono się na komunikacji ryzyka oraz praktykach etycznych, zaś w module o równości płci uczestnicy przygotowywali analizy i projekty, które mogłyby być wdrażane w lokalnych społecznościach. O szczegóły, przebieg spotkań i najciekawsze pomysły należałoby jednak dopytać bezpośrednio prowadzących.

A na jakie problemy natrafili państwo podczas realizacji projektu?

Największym wyzwaniem okazała się realizacja ścieżki rejestracji i kwalifikacji studentów z uczelni partnerskich w systemach służących do obsługi procesów dydaktycznych. Dużego nakładu pracy wymagało również skoordynowanie przypisania uczestników do grup zajęciowych oraz bieżąca aktualizacja programu i list obecności. Dodatkową trudność stanowiło wypracowanie wspólnego modelu realizacji mobilności w ramach BIP – tak, aby wszyscy studenci przyjechali w tym samym czasie, a kwestie administracyjne z tym związane mogły być rozstrzygane elastycznie. Procedowanie dokumentów w formie skanów okazało się problematyczne ze względu na rozbieżności

między systemami uczelni wchodzących w skład konsorcjum – część z nich obsługuje mobilności w *Online Learning Agreement*, podczas gdy Uniwersytet Śląski nadal korzysta z tradycyjnej dokumentacji.

Czy mają państwo rady dla osób, które chciałyby zrealizować BIP?

Na pewno każda instytucja ma swoje uwarunkowania, ale przydatne byłoby opisanie przez nią procesu realizacji pierwszego BIP-u. Z ogólnych kwestii zdecydowanie trzeba rozpocząć przygotowania z dużym wyprzedzeniem, a także zadbać o jasną komunikację między uczelniami partnerskimi. Należy też przewidzieć bufor czasowy na sprawy administracyjne oraz zapewnić wsparcie studentom przed wyjazdem i w jego trakcie.

A jakie problemy państwo napotkali?

Głównym było procedowanie dokumentów *Mobility Agreement* od tak dużej liczby uczestników (w formie papierowej) oraz rejestracja i kwalifikacja studentów z wykorzystaniem wewnętrznych systemów do informatycznej obsługi procesów dydaktycznych, a także monitorowanie zmian w liczbie uczestników i raportowanie realizacji w formie ankiety.

Czy mają już państwo pomysły na kolejny projekt?

Kolejny T4EU Week odbędzie się zgodnie z harmonogramem w Vytautas Magnus University w Kownie. W ramach projektu T4EU realizowanych jest dziewięć pakietów roboczych obejmujących podzadania w obszarze wspólnej dydaktyki na wszystkich stopniach kształcenia (kursy, warsztaty, szkoły letnie, konkursy i inne wydarzenia, także zdalne), mobilność studentów i kadry, współpracę z interesariuszami zewnętrznymi, komunikację i rozwiązania prawne. Oprócz inicjatyw

przewidzianych w planie pracy konsorcjum, rozwijana jest również współpraca bilateralna i multilateralna między uczelniami partnerskimi – zarówno w obszarze dydaktyki, jak i w ramach innych wspólnych przedsięwzięć, m.in. o charakterze badawczym.

Czy osoba spoza konsorcjum również może wziąć udział w działaniach projektowych?

W działaniach konsorcjum formalnie uczestniczą przedstawiciele uczelni partnerskich Transform4Europe. Jednak część inicjatyw – takich jak wydarzenia publiczne, działania edukacyjne czy publikacje – jest kierowana również do osób spoza konsorcjum: uczniów, nauczycieli, organizacji społecznych, interesariuszy lokalnych i międzynarodowych. Zgodnie z zapisami umowy T4EU uczestnicy projektu są zobowiązani do upowszechniania rezultatów i zwiększania ich oddziaływania – zarówno w środowisku akademickim, jak i poza nim. Każde działanie powinno być projektowane z myślą o „maksymalizacji widoczności i dostępności rezultatów” oraz „włączaniu szerokiej społeczności w transformację europejskiego krajobrazu edukacyjnego”. Dzięki temu efekty projektu mają szansę wyjść poza granice uczelni i stać się inspiracją również dla osób niezwiązanych bezpośrednio z konsorcjum.

Czy komunikacja to droga do lepszej przyszłości?

Na pewno chcielibyśmy, aby tak było. Umiejętność komunikowania się – zarówno między ludźmi, jak i międzykulturowo i międzydziedzinowo – jest kluczem do budowania lepszych społeczności. To komunikacja pozwala zrozumieć inność, negocjować, współdziałać i szukać wspólnych rozwiązań w świecie pełnym złożonych wyzwań.

–Rozmawiał Maciej Zasada

Różnice wzmacniają

– To wyjątkowa okazja dla praktyków i naukowców, by zgłębić współczesne wyzwania związane z prawami dziecka, korzystając z multidyscyplinarnego podejścia inspirowanego myślą Janusza Korczaka – podkreśla dr Marek Smulczyk z Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Warszawskiego. Wraz z partnerami z Hiszpanii, Niemiec i Rumunii zrealizował innowacyjny projekt edukacyjny poświęcony prawom dziecka

Skąd pomysł na tak oryginalne ujęcie tematu?

Inspiracją do realizacji projektu był impuls płynący z potrzeby pogłębionej międzynarodowej refleksji nad dziedzictwem Janusza Korczaka – jednego z najważniejszych rzeczników praw dzieci w XX wieku. Jego myśl pedagogiczna, oparta na szacunku do dziecka, słuchaniu go i prowadzeniu z nim dialogu, zyskuje nowe znaczenie w obliczu współczesnych wyzwań, takich jak migracja, wielokulturowość czy zmiany klimatyczne.

Czy formuła BIP spełniła Państwa oczekiwania?

Program Erasmus+ stwarza ku temu znakomite warunki, a krótkoterminowe mobilności – takie jak BIP – są doskonałym sposobem na wprowadzenie młodych ludzi w świat międzynarodowej edukacji. Naszą intencją było włączenie studentów, zwłaszcza niższych lat, do środowiska pracy zespołowej o charakterze międzynarodowym. Chcieliśmy, aby mogli doświadczyć potencjału tkwiącego w programie Erasmus+ i w przyszłości odważyli się na dłuższe wyjazdy edukacyjne. Projekt został opracowany w ścisłej współpracy z partnerami z Hiszpanii, Niemiec i Rumunii. Nie bez znaczenia jest też to, że projekt powstał na bazie wieloletniej współpracy akademickiej i wymiany międzynarodowej między instytucjami partnerskimi. Wspólny dorobek i zaufanie były solidnym fundamentem do stworzenia czegoś wyjątkowego.

Czy udało się Państwu połączyć międzynarodowy charakter projektu z refleksją nad dziedzictwem Janusza Korczaka?

Mieszany program intensywny „Koncepcje Janusza Korczaka dotyczące praw dziecka. Multidyscyplinarny dostęp do współczesnych wyzwań – podejścia dla praktyków i badaczy” obejmował zajęcia online oraz pięciodniową część stacjonarną w Warszawie. Kluczowym celem inicjatywy było ukazanie aktualności dziedzictwa Korczaka w kontekście edukacji na temat praw dziecka, edukacji obywatelskiej oraz pracy z dziećmi i młodzieżą w społeczeństwie różnorodnym kulturowo. W przedsięwzięciu uczestniczyli studenci pedagogiki z krajów, w których postać Korczaka niekoniecznie pojawia się w głównym nurcie kształcenia. Dlatego zależało

dr Marek Smulczyk
Uniwersytet Warszawski

Opis programu na s. 110

nam, by ukazać im nie tylko lokalny kontekst, ale też uniwersalne przesłanie jego podejścia pedagogicznego. Dzięki temu idea Korczaka może być lepiej rozumiana i szerzej propagowana w innych krajach.

Czy nowoczesne narzędzia edukacyjne były integralną częścią działań?

Formuła zdalna pozwoliła na udział w projekcie studentom z różnych krajów, jeszcze przed rozpoczęciem części stacjonarnej. Korzystaliśmy z platform wideokonferencyjnych, wspólnych przestrzeni w chmurze, a także z rozwiązań służących komunikacji i pracy zespołowej. W czasie pobytu w Warszawie jednym z zadań uczestników był spacer śladami Janusza Korczaka, zwieńczony stworzeniem dokumentacji fotograficznej. Studenci wybierali zdjęcie ilustrujące ich osobistą refleksję związaną z miejscami pamięci, a następnie tworzyli krótkie eseje – cyfrowe kolaże doświadczeń i interpretacji pedagogiki Korczaka. Powstała z tego publikacja.

Czy spodziewali się państwo takiego odzewu?

Zainteresowanie było ogromne i bardzo nas ucieszyło. Choć nie było to całkowite zaskoczenie – prawa dziecka to temat zawsze aktualny – to liczba aplikujących znacznie przekroczyła nasze możliwości organizacyjne. Niewątpliwie ważnym czynnikiem było także zaangażowanie wykładowców akademickich z uczelni partnerskich – studenci często chcą uczyć się właśnie z tymi osobami, które znają i cenią. Ta relacja nauczyciel – student miała realny wpływ na skalę zainteresowania.

Czy prawa dziecka to termin uniwersalny, rozumiany wszędzie tak samo? Czy partnerzy zagraniczni mieli inne podejście?

Prawa dziecka mają swój fundament w uniwersalnych wartościach praw człowieka. Jednak ich interpretacja i realizacja w praktyce zależy od uwarunkowań społecznych, kulturowych i instytucjonalnych. Podczas wspólnej pracy w BIP dostrzegliśmy różne podejścia do takich kwestii, jak autonomia dziecka, udział w podejmowaniu decyzji czy wyrażanie opinii. Różnice te były nie tylko inspirujące, ale też wzmacniały nasze przekonanie, że dialog międzykulturowy jest

nieodzowny w refleksji nad współczesną edukacją opartą na prawach dziecka.

Jakie trudności mieli państwo w realizacji projektu?

Koordynacja pracy czterech uniwersytetów, zsynchronizowanie kalendarzy akademickich oraz zapewnienie logistycznego wsparcia studentom z zagranicy – to były najważniejsze wyzwania. Okazało się, że zorganizowanie wizyt studyjnych w warszawskich szkołach i instytucjach jest zawsze wyzwaniem – na szczęście mogliśmy liczyć na długoletnich partnerów edukacyjnych, którzy z otwartością przyjęli uczestników projektu. Ogromne wsparcie okazali także nasi studenci z Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Warszawskiego – pomagali przy tłumaczeniu, integracji i wspólnej organizacji codziennych aktywności. Zaangażowany był też nasz Samorząd

Studencki. Dzięki nim różnice językowe czy kulturowe nie stanowiły bariery, a wręcz przeciwnie – stały się źródłem wzajemnego uczenia się.

Czy mają Państwo jakieś rady dla naśladowców?

Przede wszystkim – warto działać zespołowo i stawiać na partnerów, z którymi łączy nas wspólna wizja edukacji. Kluczowa jest także synergia między warstwą merytoryczną a społeczną – należy pamiętać, że integracja studentów, wspólne działania i nieformalne rozmowy są równie ważne jak treści akademickie. Ogromną rolę w naszym projekcie odegrała dr hab. Urszula Markowska-Manista – uznana badaczka dziedzictwa Korczaka i laureatka Nagrody Korczaka 2025. Jej wiedza, kontakty oraz doświadczenie umożliwiły stworzenie programu bogatego zarówno w treści, jak i w emocje. Nie można też zapominać o warstwie kulturowej – w naszym

przypadku wspólne wyjście na koncert operowy z muzyką z różnych stron świata było symbolicznym dopełnieniem idei międzykulturowości.

Czy z projektu mogą korzystać także rodzice, czy tylko badacze i praktycy?

Choć projekt był adresowany głównie do środowiska akademickiego, wiele treści i doświadczeń ma charakter uniwersalny. Wykład prof. Stellakisa i promocja książki poświęconej samostanowieniu dzieci były wydarzeniami otwartymi. Mamy nadzieję, że idee wyniesione z tego programu – zwłaszcza wrażliwość na dziecięcą godność i prawo do głosu – będą wykorzystywane nie tylko przez nauczycieli i badaczy, lecz również przez rodziców. Uczestnicy – studenci i ich opiekunowie akademicy – zadeklarowali chęć wdrażania korczakowskich wartości w swojej codziennej pracy z dziećmi.

–Rozmawiał Maciej Zasada

Wiedza o luksusie

– Jak funkcjonuje sektor dóbr i usług luksusowych? Tego uczą się studenci uczestniczący w kolejnych edycjach mieszanego programu intensywnego w Akademii Leona Koźmińskiego w Warszawie, obserwując rozwiązania stosowane przez najważniejsze firmy w Mediolanie, Paryżu i Warszawie – mówi Waldemar Karpa

Skąd zainteresowanie sektorem dóbr i usług luksusowych?

To jeden z nielicznych sektorów, który nie odnotował większych tąpnięć podczas pandemii i który dziś dynamicznie rośnie. Zmienia się też podejście do tego, w jaki sposób klienci konsumują dobra luksusowe, przechodząc od posiadania rzeczy do korzystania z niej. Ludzie chcą budować swoje emocje, niejako je kupować. To specyficzny rodzaj konsumpcji, który najlepiej można pokazać właśnie na przykładzie tego sektora.

Pokazują państwo ten trend, oferując studentom przedmiot o tej tematyce

Co więcej, rozpoczęliśmy współpracę z American Business School w Paryżu oraz IUML University w Mediolanie, uczelniami, które także wykładają tego rodzaju przedmioty. Tak zrodził się pomysł przybliżenia studentom sposobu funkcjonowania sektora dóbr i usług luksusowych w trzech ważnych europejskich miastach. Zależało nam na tym, by pokazać im, jak się pracuje w tej branży, jak się zarządza marką luksusową, z jakimi wyzwaniami trzeba się mierzyć i czym różni się od siebie rynek we Francji, w Polsce i we Włoszech.

Program „Zrównoważony rozwój i innowacje w sektorze luksusowych hoteli” cieszy się dużym zainteresowaniem studentów. W poprzedniej edycji na jedno miejsce zgłosiły się trzy osoby. Co o tym zdecydowało?

Na pewno interesująca tematyka, ale studenci dopytują o wcześniejsze edycje [do końca 2024 roku odbyły się dwie, trzecią zaplanowano na październik 2025 roku – przyp. red.] i słyszą, że jest po prostu – przepraszam za kolokwializm – fajnie. To fantastyczna przygoda, niezapomniane doświadczenia. Ten program to nie tylko wiedza, ale przede wszystkim relacje, umiejętność współpracy w grupie międzynarodowej. Każda z dotychczasowych edycji programu składała się z trzech „odcinków”: warszawskiego, paryskiego i mediolańskiego. W każdym zajmowano się innym tematem związanym z tym sektorem. Paryż skupił się na modzie, Mediolan na designie, a Warszawa na hotelach luksusowych. Co ważne, treści się nie powtarzają, studenci poznają różne odstonki rynku z trzech odmiennych perspektyw.

Waldemar Karpa

Akademia Leona Koźmińskiego
w Warszawie

Opis programu na s. 98

Jakie konkretnie działania państwo realizowali?

Przed tygodniowymi wyjazdami studentów do Paryża, Mediolanu i Warszawy wykładowcy prezentowali uczestnikom główny temat oraz cel, który mieli osiągnąć jako grupa, przekazywali wiedzę teoretyczną. Na miejscu studenci odwiedzali firmy oraz miejsca, które kształtują estetykę sektora dóbr i usług luksusowych, a więc muzea czy pracownie artystyczne.

Co udało się osiągnąć?

Kilka osób odbyło praktyki lub znalazło pracę w tym sektorze. Co więcej, nasi partnerzy biznesowi sami wyszli z inicjatywą zorganizowania praktyk studenckich u siebie. Zetknięcie uczestników projektu z biznesem to ważna wartość dodana i realna szansa dla firm na znalezienie talentów.

A z jakimi wyzwaniami musieli się państwo zmierzyć?

Największym była koordynacja wszystkich zadań w czasie. Semestry czy trymestry w każdym z krajów

są inne. Już samo wypracowanie harmonogramu nie było łatwe. Każda uczelnia ma też inny system oceniania, inaczej przygotowuje sylabus. Uczyliśmy się od siebie, dzieliliśmy się dobrymi praktykami.

Co zdecydowało o doborze partnerów?

Klucz był dość oczywisty. Jeśli chodzi o firmy, z którymi współpracowaliśmy, to siła marki, to, jaki poziom sobą reprezentują, miały dla nas ogromne znaczenie. Co ważne, wśród kadry zagranicznych uczelni były osoby związane z takimi markami. To ich wiedza i doświadczenie dały studentom dostęp do informacji, których ci nie zdobyliby na żadnym innym kursie.

Czy projekt będzie kontynuowany?

Myślmy o tym, ale pewnym ograniczeniem są finanse. Chcieliśmy w każdym roku akademickim utrzymać taką samą liczbę wyjazdów studenckich: trzech w każdej edycji. Niestety to niemożliwe. Dlatego od przyszłego roku akademickiego skupimy się na organizacji jednej edycji.

–Rozmawiała Monika Rosmanowska

Dobry zespół to podstawa

„Rozwój zrównoważonych umiejętności przedsiębiorczych” to nie tylko inicjatywa edukacyjna, ale przede wszystkim prawdziwy sprawdzian zaufania i współpracy międzynarodowej. O tym, jak ważne jest budowanie zespołu, na którym można polegać, opowiada koordynatorka projektu dr hab. Bogna Kaźmierska-Jóźwiak

Jak rozpoczęła się pani przygoda z tym projektem?

Wszystko zaczęło się od wymiany w Portugalii – pojechaliśmy tam do naszych partnerów w ramach innego BIP-a. To był mój pierwszy kontakt z taką formą szkoleń. Mogłam zobaczyć na żywo, jak taki program wygląda w praktyce. Różne kraje, kilka uczelni, praca zespołowa – to wszystko zainspirowało mnie, by spróbować podobnego rozwiązania u nas, choć nie ukrywam, że miałam sporo obaw. Zaczęłam od dwóch uczelni partnerskich, zaprosiłam osoby, które znałam wcześniej: kolegę z Portugalii i koleżankę z Włoch. Temat rozwoju kompetencji przedsiębiorczych i zrównoważonego rozwoju bardzo ich zainteresował, więc zaczęliśmy budować program właśnie wokół tej tematyki.

Czy wcześniejsze znajomości z partnerami okazały się pomocne?

Nie mieliśmy jeszcze okazji współpracować przy takim projekcie, ale sama znajomość tych osób była wielkim plusem. Założyłam, że mogę na nie liczyć.

Jakie miała pani wątpliwości na początku?

Zastanawiałam się, czy Łódź będzie wystarczająco atrakcyjnym miejscem, by przyciągnąć studentów z Portugalii i Włoch. Okazało się jednak, że chętnych było więcej, niż mogliśmy przyjąć. Obawiałam się, czy ktoś nie zrezygnuje w ostatniej chwili, i zastanawiałam, czy program jest wystarczająco interesujący.

Jak wyglądały główne założenia tej inicjatywy?

Studenci zostali podzieleni na międzynarodowe zespoły. Najpierw uczestniczyli w wykładach i warsztatach z przedsiębiorczości i zrównoważonego rozwoju, a później ich zadaniem było zaproponowanie projektu fikcyjnego przedsiębiorstwa, które działałoby w sposób zrównoważony. Rezultatem końcowym była prezentacja projektu wraz z zaproponowaną misją i wizją firmy, uproszczonym modelem biznesowym i analizą szans rynkowych. Ocenialiśmy pomysł, innowacyjność, zgodność z ideą zrównoważonego rozwoju oraz możliwości wdrożenia na rzeczywistym rynku. Bardzo zależało nam też na tym, by studenci doświadczali pracy w zespołach międzynarodowych – to świetna lekcja na temat różnic kulturowych, podejścia do pracy i czasu, a także praktyczna nauka komunikacji.

**dr hab. Bogna Kaźmierska-
-Jóźwiak**

Uniwersytet Łódzki

Opis programu na s. 49

Jakie trudności pojawiają się przy współpracy międzynarodowej?

Różnice kulturowe mają duże znaczenie – w każdym kraju procesy decyzyjne wyglądają inaczej. To, co u nas jest proste i szybkie, gdzie indziej może wymagać wielu formalności, i odwrotnie. To wszystko wpływa na czas realizacji i wymaga elastyczności. Przy ustalaniu terminów trzeba wziąć pod uwagę zobowiązania i terminy partnerów, a nawet różnice czasowe.

Czy stworzyli państwo jakieś narzędzia, które ułatwiły komunikację?

Tak, stworzyliśmy specjalną platformę, dzięki której mogliśmy się lepiej poznać jeszcze przed rozpoczęciem projektu. Uczestnicy zamieszczali tam swoje zdjęcia z krótką biografią. Na dobry początek zorganizowaliśmy też kolację integracyjną w Łodzi. Różne aktywności tematyczne i wspólne wyjście do restauracji bardzo pomogły przełamać pierwsze lody i ułatwiły późniejszą współpracę.

Jakie trudności napotkaliście podczas projektu?

Największym wyzwaniem była liczba uczestników – obawiałam się, że ktoś z listy studentów może się wycofać, a minimum to 15 osób, żeby projekt uzyskał

finansowanie. Na szczęście zadeklarowaliśmy większą grupę. Kolejna kwestia to terminy – spotkań online i co najważniejsze pracy stacjonarnej. Tu należało się dopasować do partnerów, kalendarza świąt w poszczególnych krajach i własnych zobowiązań. Uważam, że warto zacząć projekt od ustalenia terminu spotkania w uczelni koordynującej.

Na co należy uważać w szczególności?

Kluczowe jest dobre przemyślenie programu, zaufanie do ludzi i świadomość, jak pracują. Dobry zespół to podstawa. No i dokumentacja oraz terminarz – tu liczy się precyzja, bo jedno zaniedbanie może wywołać lawinę problemów.

Co uważa pani za największą wartość tego projektu?

Ludzi – zdecydowanie. Umocniliśmy nasze relacje z partnerami, planujemy kolejne projekty i wspólne badania naukowe. Partnerzy docenili naszą pracę, a studenci zdobyli kontakty międzynarodowe. Relacje są najważniejsze.

Czy widzi pani potencjał, by pomysły studentów stały się rzeczywistością?

To bardzo młodzi ludzie, mają po 20 lat. Ich projekty to dopiero pierwsze, nieśmiałe próby, ale za kilka lat, z większym doświadczeniem i w zmienionej formie – wszystko jest możliwe! Najważniejsze, że zdobyli solidne podstawy i umiejętność pracy zespołowej, która na pewno zaowocuje w ich dalszej drodze.

–Rozmawiała Aleksandra Zalewska-Stankiewicz

Recepta na sukces

Wpływ zmian klimatycznych na gospodarkę leśną oraz ochrona bioróżnorodności – dr hab. inż. Maciej Pach, prodziekan ds. dydaktycznych i studenckich z Katedry Ekologii i Hodowli Lasu na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie, opowiada o projektach BIP, które udało mu się zrealizować

W ciągu dwóch lat przeprowadził pan dwa BIP-y. Jak to się robi?

Recepta jest następująca: sprawdzeni partnerzy, ciekawy temat, który zainteresuje studentów z różnych krajów, oraz umiejętność planowania i organizacji. Niezależnie od dwóch projektów realizowanych przeze mnie na Uniwersytecie Rolniczym w Krakowie – wzięłem udział również w dwóch innych BIP-ach jako uczestnik. Do udziału w nich zaprosiła mnie uczelnia z Finlandii – Karelia University of Applied Sciences.

Jakie działania przeprowadzili państwo podczas BIP-u w 2023 roku, realizując projekt „Climate-Smart Forestry”?

Schemat działania był bardzo podobny do tegorocznego – najpierw były to wykłady online, a następnie spotkanie w Polsce i sesje terenowe. Celem kursu było uświadomienie studentom z różnych krajów, w jaki sposób zmiany klimatyczne wpływają na gospodarkę leśną, chodzi zwłaszcza o podwyższoną temperaturę powietrza, dłuższe okresy suszy i związany z tym deficyt wody. Rozmawialiśmy m.in. o zwiększonym zagrożeniu pożarami, chorobach drzewostanów i o zmianach w składzie gatunkowym lasów, co potencjalnie prowadzi do obniżenia ich stabilności i produktywności. Z drugiej strony lasy odgrywają kluczową rolę w łagodzeniu zmian klimatu, ponieważ pochłaniają dwutlenek węgla.

W kursie wzięli udział studenci z różnych krajów. W jaki sposób przełożyło się to na podjęty temat?

Do współpracy zaprosiliśmy studentów z Czech, Finlandii, Litwy, Niemiec, a także z Hiszpanii i Grecji. Konfrontacja różnych doświadczeń i punktów widzenia poszerzała horyzonty uczestników projektu, ponieważ niemal w każdym z wymienionych krajów gospodarka leśna funkcjonuje nieco inaczej. Natomiast niezależnie od miejsca zamieszkania leśnicy mają jeden cel – chodzi nam o to, aby w zmieniających się warunkach klimatycznych zachować stabilność lasów i odporność drzewostanów. Analizowaliśmy różne metody, które mogłyby umożliwić lasom powrót do stanu równowagi. Jest to możliwe, ponieważ las potrafi się regenerować i zachować swoje podstawowe funkcje mimo negatywnych czynników środowiskowych.

dr hab. inż. Maciej Pach
Uniwersytet Rolniczy
w Krakowie

Opis programu na s. 69

W tym roku zorganizował pan również kurs w ramach BIP-u. Czy była to kontynuacja projektu sprzed dwóch lat?

Schemat działania był podobny, ale temat zupełnie inny. W tym roku projekt nosił nazwę „Biodiversity Conservation” i dotyczył ochrony bioróżnorodności, zwłaszcza w obszarze gospodarki leśnej. Zorganizowaliśmy sesje terenowe w Nadleśnictwie Piwniczna oraz w Ojcowskim Parku Narodowym, który – mimo że jest najmniejszym narodowym parkiem w Polsce – jest odwiedzany przez ogromną liczbę turystów. Położenie parku wraz z wielką presją turystyczną rodzi wiele problemów związanych również z ochroną i kształtowaniem bioróżnorodności na jego terenie.

Jak wyglądały spotkania w plenerze?

Uczestniczyli w nich nie tylko studenci z wydziałów leśnych, ale także związani z ochroną środowiska oraz zajmujący się zagadnieniami prawnymi. Staraliśmy się im pokazać, w jaki sposób Lasy Państwowe starają się w swoich działaniach chronić bioróżnorodność. Studentów i wykładowców z innych krajów zapoznaliśmy z rozwiązaniami, które funkcjonują u nas. Natomiast przedstawiciele uniwersytetów europejskich przedstawiali koncepcje działające w ich krajach. Następnie uczestnicy pracowali w trzech grupach tematycznych. Zadaniem każdej z nich było przedstawienie sposobów utrzymania bioróżnorodności w danym miejscu. Okazało się, że zupełnie inne problemy dostrzegali osoby z Finlandii, a inne – z Serbii albo Hiszpanii.

Przy kolejnym BIP-ie współpracowali państwo z tymi sami partnerami co dwa lata temu?

Tym razem do współpracy zaprosiliśmy aż 12 uczelni, z Hiszpanii, Serbii, Rumunii, Holandii, Niemiec, Litwy i Łotwy i, tak jak dwa lata temu, z Grecji oraz z Finlandii. Dwa lata temu świetnie się sprawdzili, podtrzymywałem więc kontakt z nimi.

Okazało się, że to, gdzie żyjemy, ma wpływ na postrzeganie bioróżnorodności?

Okazało się, że uczestnicy z różnych krajów podnosili zupełnie inne kwestie. Udział w projekcie dał im szansę poznania gospodarki leśnej w innych kontekstach. Byli zaskoczeni, jak to wygląda w Polsce – uczyli się na przykładzie Nadleśnictwa Piwniczna.

Jakie inne korzyści przyniósł BIP?

Otwarcie oczu na szeroki świat – dla niektórych studentów, m.in. z Litwy, wizyta w Polsce była pierwszą podróżą zagraniczną. Wartością dodaną była praca w grupach międzynarodowych, nabywanie kompetencji interpersonalnych oraz szlifowanie języka angielskiego – uczestnicy musieli przedstawić efekty pracy w postaci prezentacji, w trakcie której każdy student musiał się wypowiedzieć. Ciekawe dla nich było to, że wiedzę przekazywali wykładowcy z różnych krajów, a każdy z nich miał swój styl prowadzenia zajęć. Nauczyciele z kolei wymieniali uwagi i spostrzeżenia na temat różnych form nauczania i prowadzenia zajęć dydaktycznych.

Co było największym wyzwaniem?

W 2023 roku miałem spory problem z rekrutacją po stronie zagranicznej – projekt odbył się w maju, kiedy na uczelniach trwają sesje. Obawiałem się, czy w związku z tym w ogóle się rozpocznie. Aby BIP mógł się odbyć, musi w nim uczestniczyć przynajmniej 15 studentów zagranicznych. Za to w tym roku chętnych było więcej niż miejsc, musiałem więc być bardzo restrykcyjny i kilku uczelniom odmówiłem przyjęcia większej liczby studentów. Dużym wyzwaniem jest zorganizowanie wycieczek w terenie, gdyż zależało mi, aby uczestnicy jak najwięcej doświadczyli – zobaczyli, poczulili, pospacerowali po lesie, ale też wysłuchali ciekawych prezentacji przygotowanych przez instytucje współpracujące – Nadleśnictwo, Park Narodowy. Na etapie planowania trzeba w taki sposób zabezpieczyć środki, aby nie przekroczyć budżetu w wysokości 6000 euro.

–Rozmawiała Aleksandra Zalewska-Stankiewicz

Mistrzowie wiolonczeli

W 2023 roku w Krakowie odbyła się X edycja Krakowskiej Wiosny Wiolonczelowej. – Po raz pierwszy wykorzystaliśmy BIP, rozszerzając wydarzenie o kursy mistrzowskie dla studentów i pedagogów z całego świata. Wysoki poziom koncertów i sukces przedsięwzięcia sprawiły, że z programu korzystamy również w tym roku, podczas XII Krakowskiej Wiosny Wiolonczelowej – mówi prof. dr. hab. Jan Kalinowski, wiolonczelista i dziekan Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie

Skąd pomysł, aby trwające od wielu lat wydarzenie, jakim jest „Krakowska Wiosna Wiolonczelowa”, połączyć z programem BIP?

Mieszane programy intensywne to innowacyjna forma mobilności, która łączy krótkoterminowy pobyt za granicą z nauką online. Program pozwala prowadzić intensywne kursy i projekty w ramach współpracy międzynarodowej, co doskonale wpisywało się w formułę „Krakowskiej Wiosny Wiolonczelowej”. To, że projekt stał się częścią większego wydarzenia, sprawdzonego modelu, było dla nas ułatwieniem. W 2023 roku wypracowaliśmy sobie schemat działania, który doskonale się sprawdził, dlatego powtórzyliśmy go w tym roku.

Jakie dobre praktyki udało się wypracować dzięki BIP?

Głównym wydarzeniem był koncert finałowy w Krakowie. Tydzień przed nim uczestnicy spotykali się na wykładach zdalnych, podczas których omawiane były zagadnienia związane z literaturą wiolonczelową, kwestie dotyczące techniki gry na wiolonczeli oraz rozwoju szkół wiolonczelowych. Niedługo później cała grupa spotkała się w Krakowie, gdzie spędziliśmy razem kilka dni – na koncertach i kursach mistrzowskich. Później wszyscy wrócili na swoje uczelnie macierzyste, aby tydzień później znów spotkać się na wykładach online.

Co dały uczestnikom spotkania wirtualne, dlaczego były tak ważne?

Przede wszystkim dzięki nim wszyscy mogli przygotować się do „Krakowskiej Wiosny Wiolonczelowej”, zarówno merytorycznie, jak i mentalnie. Wykłady zdalne przyniosły też możliwość poznania się, co dla wszystkich muzyków było ważne – już kilka dni przed próbami wiedzieli, z kim będą współpracować. Z kolei z perspektywy organizatora mogę powiedzieć, że spotkania w wirtualnej przestrzeni pomogły nam przeprowadzić ewaluację projektu.

prof. dr. hab. Jan Kalinowski
Akademia Muzyczna
w Krakowie

Opis programu na s. 54

W jaki sposób jej państwo dokonali?

Przygotowaliśmy pretest i posttest w formie ankiety. Zadaniem uczestników było udzielenie odpowiedzi na 25 pytań. Wśród nich były te stricte związane z zagadnieniami wiolonczelowymi, ale pojawiały się również takie jak: *Jakie miasto jest stolicą Polski?* Co ciekawe, niektórzy wskazywali na Kraków, a nie na Warszawę. Wyniki posttestu były znacznie lepsze niż pretestu, co pokazuje, że uczestnicy poszerzyli swoją wiedzę dzięki projektowi.

Czy efektem projektu było wspólne wykonanie konkretnego utworu?

Faktycznie, jeden utwór wykonaliśmy razem podczas koncertu finałowego – 28 osób zagrało *Fuga y Misterio* Astora Piazzolli. Koncertowaliśmy też w mniejszych składach, np. na 4, 8 czy 16 wiolonczel. Oczywiście program był związany i z „Krakowską Wiosną Wiolonczelową”, natomiast podczas kursów mistrzowskich pracowaliśmy nad utworami, które studenci opracowali z pedagogami na swoich uczelniach macierzystych. Repertuar był różnorodny, pojawiały się m.in. *Suity* Jana Sebastiana Bacha, koncerty Josepha Haydna czy Antonína Dvorzaka. Założeniem BIP-u jest właśnie „blendowanie”. Staraliśmy się robić to nie tylko na etapie doboru repertuaru, ale także podczas komponowania składów zespołów – zależało nam, aby uczestnicy BIP-u mogli grać z osobami z innych krajów, a nie ze swojej uczelni.

Muzyka jest językiem uniwersalnym, ale czy zauważyli państwo różnice w podejściu do nauki gry na wiolonczeli w poszczególnych krajach?

Jeśli chodzi o samą grę, na poziomie uniwersyteckim nauczanie jest dość znormalizowane. Natomiast oczywiście można zaobserwować pewne różnice – studenci z Finlandii z reguły są starsi choćby w porównaniu z Włochami przyjeżdżającymi z tamtejszych konserwatoriów. Wiek i idące za nim doświadczenie przekładają się na poziom gry. Z kolei dla studentów z Chin czy Tajlandii zrozumienie europejskiej kultury bywa trudne, co słysząc w ich grze. Utwory z własnego kręgu kulturowego wykonują znacznie

swobodniej, choć z czasem, dzięki osłuchaniu, radzą sobie coraz lepiej także z muzyką europejską.

Jakie były największe wyzwania organizacyjne i komunikacyjne podczas realizacji BIP-u?

Wyzwaniem organizacyjnym było ułożenie planu spotkań w taki sposób, aby lekcje nie kolidowały z próbami. W cztery dni odbyło się 80 lekcji, a do dyspozycji mieliśmy trzy sale. Oprócz tego uczestnicy brali udział w koncertach, nie tylko jako muzycy, ale także jako słuchacze. Oczywiście nie uniknęliśmy drobnych trudności. Te pojawiły się np. wtedy, gdy Włosi przylecieli późniejszym samolotem – wówczas musieliśmy modyfikować cały harmonogram. Natomiast były to szczegóły, które nie miały wpływu na ogólny przebieg projektu.

Co szczególnie się sprawdziło?

Utworzenie grupy na WhatsAppie, gdzie publikowaliśmy bieżące informacje, zmiany w harmonogramie, adresy miejsc ze zdjęciami i kodami QR, aby wszyscy mogli bez problemu trafić do Akademii czy na próbę. Taka droga komunikacji okazała się świetnym rozwiązaniem, zwłaszcza że próby są długie i nie każdy jest w stanie na bieżąco sprawdzać maila. To, że publikowane tam informacje pochodziły z jednego źródła, czyli ode mnie i moich współpracowników, pozwoliło uniknąć chaosu. Dobrym pomysłem było odgórne przydzielenie studentów do poszczególnych pedagogów. Początkowo chcieliśmy dać im możliwość, aby sami wpisywali się na lekcje, ale takie rozwiązanie spowodowałoby zamieszanie. Poza tym zadbaliliśmy o to, aby zabezpieczyć większą liczbę studentów, niż zakładał projekt, na wypadek gdyby ktoś nie dojechał np. z powodu choroby. Czasem uczelnie same dopytywały, czy istnieje możliwość, aby jakiś student pojawił się dodatkowo. Nie odmawialiśmy, na poczet przyszłej udanej współpracy.

Na co przeznaczyci państwo środki z BIP-u?

Z grantu mogliśmy pokryć koszty obiadów dla uczestników, dofinansować im podróż ze względu na konieczność przewozu instrumentów, sfinansować wykłady online zaproszonych prelegentów i zorganizować poczęstunek po finałowym koncercie, a także pokryć

część wydatków na promocję. Natomiast projekt „Krakowskiej Wiosny Wiolonczelowej” był finansowany ze środków Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie – zabezpieczyliśmy środki na promocję i wydatki związane z organizacją koncertów.

**Jakie korzyści projekt przyniósł uczniom,
nauczycielom i instytucjom partnerskim?**

Współpraca międzynarodowa, wychodząca poza kraje europejskie, dla muzyków jest bardzo istotna. Daje szansę zaprezentowania polskiej kultury, ale też poznania nowinek, zwłaszcza jeśli chodzi o trendy wykonawcze. Niezwykle cenna jest wymiana doświadczeń i opinii.

Przed naszymi studentami otworzyły się propozycje współpracy z innymi uczelniami, natomiast Akademia Krakowska miała możliwość pozyskania nowych studentów, co w dobie niżu demograficznego w Polsce jest istotne. Goście z zagranicy mogli poznać instrumenty, o istnieniu których nie mieli pojęcia, jak choćby fidele kolanowe – instrumenty należące do grupy chordofonów smyczkowych. Nigdy wcześniej nie słyszeli tego rodzaju muzyki. Poza tym Kraków jest miastem bardzo atrakcyjnym turystycznie. Spędzenie tutaj tygodnia i jeszcze uzyskanie za to 3 punktów ECTS to okazja, z której trzeba skorzystać.

–Rozmawiała Aleksandra Zalewska-Stankiewicz

Projekt, który zmienia losy miasta

Jak stworzyć inicjatywę, która rzeczywiście wpłynie na życie lokalnej społeczności, a nawet całego miasta? O kulisach, motywacjach i praktycznej stronie współpracy międzynarodowej opowiada Anna Opałka, koordynatorka projektu „Piękno małego miasta – Niemodlin CittàSlow. Rewitalizacja rynku i terenów przyległych metodą systemów środowiskowych”

Skąd wziął się pomysł na realizację BIP w Niemodlinie?

Jeden z naszych wykładowców zaproponował temat związany z analizą środowiskową. Niemodlin to niewielkie miasteczko za Nysą, którego wizytówką jest zamek. Wymaga ono jednak rewitalizacji. Przez długi czas przez centrum przebiegała główna droga, a budowa obwodnicy była tematem wielu dyskusji. Pojawił się dylemat: z jednej strony wyprowadzenie ruchu poza centrum mogłoby poprawić komfort życia mieszkańców, z drugiej – istniały obawy, że zmniejszy się liczba przyjezdnych klientów u lokalnych przedsiębiorców. Zgodnie z ideą *cittàslow*, czyli spowolnienia ruchu w centrum, szukaliśmy rozwiązań, które pogodzą interesy wszystkich stron. Władze miasta obawiały się protestów, zwłaszcza ze strony właścicieli małych biznesów, dlatego współpraca z uczelnią przy analizie i poszukiwaniu rozwiązań okazała się świetnym pomysłem.

Projekt był więc odpowiedzią na rzeczywiste potrzeby mieszkańców.

Dokładnie tak. Niemodlin to małe miasto z jedną główną arterią, jak wiele miejscowości przygranicznych. Pomysł na analizę środowiskową bardzo spodobał się władzom – objęła ona zarówno środowisko naturalne, jak i społeczno-kulturowe oraz zabudowę. Projekt podzieliliśmy na kilka części, a każdy jego aspekt analizowała oddzielna grupa studentów. Zależało nam na tym, by zaproponować rozwiązania korzystne dla mieszkańców. Bardzo ważnym elementem projektu były konsultacje społeczne, które przeprowadziliśmy przed rozpoczęciem prac – chcieliśmy poznać prawdziwe potrzeby i obawy lokalnej społeczności.

Czy dokumentacja stworzona w ramach projektu zostanie wykorzystana?

Nie odpowiadamy za dalsze losy dokumentacji, ale na zakończenie projektu odbyła się publiczna prezentacja, na którą zaproszono również mieszkańców. Było to nie tylko spotkanie, ale także wydarzenie artystyczne z wizualizacjami, które pozwoliły wyobrazić sobie proponowane rozwiązania. Dokumentację przekazaliśmy władzom miasta i wiem, że część naszych pomysłów prawdopodobnie zostanie wdrożona.

Anna Opałka

Państwowa Akademia
Nauk Stosowanych
w Nysie

Opis programu na s. 48

To daje ogromną satysfakcję – przygotowaliśmy rozwiązania, które rzeczywiście mogą się przydać lokalnej społeczności.

Jak wyglądał sam proces realizacji BIP?

Poszukiwanie uczelni partnerskich nie było trudne, ponieważ mieliśmy już doświadczenie w takiej współpracy. Kluczowe okazało się stworzenie mapy pracy, jasne określenie zobowiązań, podział odpowiedzialności i ustalenie zasad komunikacji. Już na etapie planowania zorganizowaliśmy burzę mózgów z partnerami. Współfinansowanie przez gminę i podpisanie porozumień z partnerami lokalnymi pozwoliło dobrze rozplanować budżet. Pieniądze z BIP-u przeznaczyliśmy m.in. na transport – studenci pojechali na wycieczkę studyjną na pogranicze polsko-czeskie, by zobaczyć, jak podobne rozwiązania funkcjonują w innych miejscach.

Jak przebiegała rekrutacja studentów?

Określiśmy liczbę uczestników i podzieliliśmy miejsca między uczelnie – każdy partner odpowiadał za swoją grupę. U nas droga rekrutacji była standardowa – studenci składali dokumenty, a ostatecznego wyboru dokonywała komisja rekrutacyjna. Partnerzy mieli własne zasady. Zainteresowanie było duże, choć nie wszyscy złożyli komplet dokumentów na czas.

Jakie wyzwania państwo napotkali?

Największym wyzwaniem okazała się liczba uczestników – trzeba mieć plan B, bufor bezpieczeństwa i listę rezerwową. Zaangażowanie studentów bywa różne, ale przy mniejszych grupach łatwiej zapanować nad pracami. Najlepiej sprawdzają się grupy mieszane kulturowo. Kluczowe jest wsparcie uczelni – bez tego trudno byłoby zrealizować taki projekt.

Jakie są największe zalety i korzyści z udziału w takim projekcie?

Nie mam wątpliwości, że prace naszych studentów będą miały rzeczywisty wpływ na życie mieszkańców. Korzyści z międzynarodowej współpracy są ogromne – wyjazdy i kontakt z innymi uczą pracy zespołowej, komunikacji, rozwijają umiejętności językowe, budują pewność siebie i pomagają radzić sobie w nowych sytuacjach. Im więcej zaangażowania, tym większe korzyści – dlatego zawsze zachęcam studentów do aktywnego udziału. Dla wykładowców to także dodatkowe uznanie – niektórzy otrzymują nagrody rektorskie, publikują wyniki, a efekty tych prac pomagają w rozwoju zawodowym. To także ogromna wartość dla uczelni – projekty Erasmus+ stały się dla nas sposobem na rozwój i internacjonalizację. Przedsięwzięcia tego typu budują reputację uczelni, pokazują jej potencjał i mogą otworzyć drzwi do kolejnych inicjatyw.

–Rozmawiała Justyna Michalkiewicz-Waloszek

Siła tradycji w architekturze współczesnej

Architektura wernakularna to coś więcej niż folklor i malownicze chaty – to praktyczne rozwiązania, które przez wieki odpowiadały na potrzeby lokalnych społeczności. W jaki sposób można nawiązywać do niej współcześnie? I jakie znaczenie mogą przy tym mieć środki europejskie? Na te pytania odpowiada dr inż. arch. Dorota Gawryluk z Wydziału Budownictwa i Nauk o Środowisku Politechniki Białostockiej, realizatorka projektu „Europejskie budownictwo wernakularne a drewno i zrównoważony rozwój środowiska”

Tytuł projektu intryguje. Proszę wyjaśnić istotę przedsięwzięcia.

Zapoznajemy studentów z architekturą tradycyjną właściwą dla różnych regionów i stref klimatycznych. Skupiamy się zwłaszcza na architekturze drewnianej, analizując, że dawne rozwiązania, dziś często traktowane jako dekoracyjne, miały głęboki sens praktyczny – zwiększały trwałość, ekonomiczność i odporność budynków. Do wymiany doświadczeń zaprosiliśmy wykładowców z Polski i z uczelni partnerskich – Hiszpanii, Rumunii i Włoch, którzy dzielą się wiedzą o tradycyjnych technikach we własnych krajach.

Doprecyzujmy – czym jest architektura wernakularna?

To drewniana architektura tradycyjna, która powstawała przez wieki w odpowiedzi na lokalne warunki i potrzeby. Nie była projektowana przez profesjonalnych architektów, lecz przez budowniczych, którzy czerpali z doświadczeń wcześniejszych pokoleń. Wykorzystywano w niej lokalne materiały i technologie, dzięki czemu budynki były dostosowane do klimatu i otoczenia. Wiele z tych rozwiązań miało głęboki sens praktyczny – przykładem są specjalne połączenia drewniane, zielone dachy czy systemy izolacji, które zapewniały komfort termiczny i trwałość konstrukcji.

Ten konkretny BIP łączy przeszłość z teraźniejszością. Czy pojawia się temat recyklingu materiałów?

Zdecydowanie tak! Przykładem są chociażby domy drewniane z Podlasia, które rozbierano, przewożono i składano w nowym miejscu – to świetna ilustracja idei recyklingu. Promujemy zrównoważony rozwój, powtórne wykorzystywanie materiałów i innowacyjne myślenie. W przeszłości stosowano rozwiązania, które dziś uznajemy za ekologiczne i ekonomiczne, np. zielone dachy w Norwegii czy nasze podlaskie domy z polan, które pierwotnie miały służyć jako opał, a stały się elementem konstrukcyjnym.

dr inż. arch. Dorota Gawryluk
Politechnika Białostocka

Opis programu na s. 47

Jakie były największe odkrycia podczas realizacji projektu?

Dla wielu studentów olśnieniem było to, że architektura tradycyjna to nie tylko folklor i piękno, a przede wszystkim logika i praktyczność rozwiązań. Czerpanie z tradycji może przynieść bardzo nowoczesne i praktyczne efekty. Musimy też pamiętać, że klimat się zmienia, więc wymiana doświadczeń z krajami o odmiennym klimacie jest dziś bardzo cenna.

Czy projekt zakładał mobilność do krajów uczelni partnerskich?

W tym przypadku nie – spotkanie stacjonarne odbyło się w Polsce, ale mieliśmy wiele spotkań online z partnerami z zagranicy.

Jakie były reakcje gości z innych krajów na naszą architekturę wernakularną?

Byli zaskoczeni bogactwem polskiej architektury drewnianej. Zacytuję dosłownie: *Wow, to wy macie taką architekturę?! W podręcznikach nie piszą o tym zbyt wiele. Bezpośredni kontakt pozwolił im zobaczyć, jak ciekawe rozwiązania mamy w Polsce.*

Jakie są zakładane efekty projektu?

Studenci przygotowywali prezentacje i projekty budynków, a zdobyta wiedza pomoże im stosować zasady zrównoważonego rozwoju w przyszłości. Chcemy, by byli otwarci na czerpanie z tradycji oraz by rozumieli różnorodność uwarunkowań klimatycznych i ekonomicznych, co przyda im się na europejskim rynku pracy.

W jaki sposób rezultaty projektu będą wykorzystywane przez studentów w przyszłości?

Część studentów wybiera do swojej pracy dyplomowej temat związany z doświadczeniem projektowym. Wspólnie przygotowujemy wystąpienia na konferencje naukowe, więc wiedza ta jest przekazywana dalej.

Jakie praktyczne rady i wskazówki dałaby pani osobom, które zdecydują się na realizację podobnego BIP?

Warto zaczynać BIP z partnerami, których już znamy i z którymi wspólnie sprawdziliśmy się we wcześniejszych kontaktach. Warto również dołączać do BIP-ów koordynowanych przez inne instytucje – dobrze być zarówno organizatorem, jak i partnerem.

Co jest największą wartością projektu?

Przede wszystkim budowanie więzi między uczestnikami i uczelniami. Z naszych doświadczeń wynosimy większą otwartość, pewność siebie i gotowość do organizowania BIP-ów dotyczących innej tematyki. Dostajemy również oferty od innych uczelni i jesteśmy otwarci, by w nich uczestniczyć – nie obawiamy się tego, bo mamy już doświadczenie.

A ze strony studentów?

Dostaję liczne potwierdzenia, że jest to dla nich bardzo atrakcyjna forma krótkich intensywnych kursów, które odbywają się twarzą w twarz. Osobisty kontakt, możliwość spotkania naukowców z różnych kierunków, wymiana doświadczeń, a także praktyka komunikacji w języku angielskim – to wszystko jest dla nich bardzo cenne.

–Rozmawiała Justyna Michalkiewicz-Waloszek

Wyzwolić kreatywność

O tym, że twórcza interakcja między nauką a sztuką jest warunkiem rozwoju, w kontekście projektu „Sztuka i nauka. Interdyscyplinarna Szkoła ArtSci” mówi dr hab. Bogna Rudolf, prodziekan ds. Współpracy z Zagranicą i Promocji Wydziału Chemii, kierownik Katedry Chemii Organicznej na Uniwersytecie Łódzkim

Jakie były główne cele projektu „ArtSci”?

Założeniem było budowanie mostów między sztukami pięknymi, takimi jak malarstwo, poezja czy kino, a naukami ekonomicznymi i przyrodniczymi – spośród nich warto wymienić chemię, fizykę, biologię i geografię. W projekt zaangażowani byli pracownicy dwóch wydziałów Uniwersytetu Łódzkiego: Wydziału Chemii i Wydziału Nauk Geograficznych oraz partnerzy z zagranicy z Uniwersytetu w Miszkolcu na Węgrzech oraz Uniwersytetu w Oulu w Finlandii. Wszyscy z entuzjazmem podeszli do zaproponowanego przez nas tematu, który miał służyć rozwijaniu wyobraźni.

Co przynosi połączenie takich dziedzin, jak sztuka i nauka?

Taka fuzja wyzwala kreatywność. Ludzka wyobraźnia wyrażona przez literaturę i sztukę zainspirowała pokolenia ludzi do tego, by zostać naukowcami czy inżynierami, którzy zbudowali komputery mieszczące się w naszych kieszeniach, stworzyli internet i wynaleźli pojazdy do podróżowania w kosmos. W związku z tym zrozumienie powiązań i interakcji między sztuką a naukami ścisłymi jest kluczowym elementem rozwoju. Cieszymy się, że w ramach BIP można było przeprowadzić działania, dzięki którym uczestnicy mogli rozwinąć się na wielu płaszczyznach.

Które spośród tych działań uznają państwo za szczególnie udane lub przełomowe?

Z perspektywy chemika istotne było poznanie materiałów używanych w sztukach plastycznych. W ramach BIP-u studenci mieli okazję wysłuchać wykładów na temat pigmentów stosowanych w sztukach pięknych, następnie odbyły się zajęcia praktyczne w laboratoriach, podczas których studenci mogli przygotować własne farby. W pierwszej kolejności zsyntezowali pigmenty, które następnie połączyli z różnymi spoiwami. Kolejnym etapem była możliwość zastosowania przygotowanych samodzielnie farb w praktyce, np. do namalowania obrazu. Jako interesujące doświadczenie wymienię udział w warsztatach ze złotnictwa – te zajęcia zostały przygotowane we współpracy z Muzeum Sztuki w Łodzi. Najpierw uczestnicy dowiedzieli się, skąd wywodzi się taka forma dekoracyjna i w jakim celu stosowano ją w przeszłości. Następnie, wykorzystując cienką folię (szlagmetal) w różnych kolorach, mogli zapoznać się ze sztuką złocenia różnych przedmiotów w praktyce i zyskać dzięki temu nowe umiejętności.

dr hab. Bogna Rudolf
Uniwersytet Łódzki

Opis programu na s. 102

W jaki sposób realizowane działania przekładały się na pobudzenie kreatywności?

Warsztaty artystyczne były punktem wyjścia do rozmów na różne tematy. Przykładowo pracownicy Wydziału Geografii i Nauk o Ziemi zorganizowali zajęcia, podczas których studenci mieli okazję zapoznać się z procesem rewitalizacji, a tym samym z miejską tkanką Łodzi. Analizowali m.in. mechanizm powstawania street artu, murali czy graffiti, odwiedzali przemysłowe dzielnice Łodzi, także te bardziej zaniedbane, i zastanawiali się, w jaki sposób można wykorzystać potencjał tych miejsc, jak na nowo zaprojektować przestrzeń miejską w Łodzi, jak ją urozmaicić czy ubogacić, kreując nowe skwery czy ogrody.

Jakie rady chciałaby pani przekazać pracownikom instytucji, które planują podobne działania?

Podstawą jest niezawodny i zaufany partner – taki, na którym można polegać. Partner, który zapewni odpowiednią liczbę uczestników z zagranicy. W projekcie są określone limity uczestników, których trzeba się trzymać. Jeśli przyjedzie zbyt mała liczba chętnych, wówczas będzie problem z rozliczeniem projektu. Z Uniwersytetem w Miskolcu współpracujemy od lat, więc mieliśmy pewność, że spełni nasze oczekiwania.

Jakie trudności państwo napotkali?

Usiłowaliśmy pozyskać uczestników nie tylko z Węgier, ale także z Oulu w Finlandii. Mimo że było kilku chętnych, ostatecznie z fińskiego uniwersytetu przyjechali do nas wyłącznie wykładowcy. Rekrutacja wśród polskich

studentów była również wyzwaniem, ponieważ część stacjonarna BIP-u odbywała się w lipcu, kiedy w Polsce są wakacje. Nabór przeprowadziliśmy więc kilka miesięcy wcześniej. Myślę, że zdecydowanie lepszym terminem na realizację projektu byłby czerwiec lub wrzesień.

Co jeszcze trzeba było zaplanować z wyprzedzeniem?

Chociażby noclegi dla większej grupy – w lipcu nie wszystkie akademiki były otwarte, a budżet studentów, którzy przyjeżdżają w ramach środków z programu Erasmus+, jest ograniczony. Odpowiednio wcześniej staraliśmy się także pozyskać wykładowców, którzy prowadzili zajęcia.

Jakie korzyści dał uczestnikom udział w projekcie?

Na pewno pozwolił im rozwinąć się na wielu płaszczyznach. Nabyli umiejętność samodzielnego planowania, ale i działania w międzynarodowej grupie, a także przejmowania odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania związane z pracą zespołową. Wartością dodaną była możliwość poznania Łodzi. Program był nastawiony na interakcję z mieszkańcami. Studenci mieli np. za zadanie przeprowadzenie sondy z ludźmi spotkanymi na ulicy i zapytanie ich o to, jak im się Łódź podoba, czy się w niej urodzili, czy są przyjezdni, jakie zmiany by wprowadzili, aby to miasto stało się lepszym miejscem do życia. Podejście *design thinking*, które ma na celu rozwiązywanie problemów poprzez kreatywne i innowacyjne działanie, w tym wypadku bardzo się sprawdziło.

Czy planują państwo kolejne działania z tymi partnerami?

Tak, w ubiegłym roku zrealizowaliśmy kolejny BIP, dotyczący chemii obliczeniowej, w którym wzięli udział studenci z Uniwersytetu w Miskolcu. Niestety ze względu na to, że Unia Europejska zawiesiła realizację programu Erasmus+ na Węgrzech, współpraca z tą uczelnią jest obecnie ograniczona. Natomiast wciąż kontynuujemy współpracę z Uniwersytetem w Oulu, w tym roku studenci z tej uczelni wzięli udział w naszym trzecim już BIP-ie.

–Rozmawiała Aleksandra Zalewska-Stankiewicz

Trzylatek na lekcji angielskiego

Studenci z Chorwacji, Hiszpanii, Polski i Słowacji pracowali na Uniwersytecie Bielsko-Bialskim nad metodami nauczania języka angielskiego najmłodszych, w tym dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. O efektach projektu „Kompetencje kluczowe w wychowaniu przedszkolnym” mówi Aleksandra Hasior, uczelniany koordynator programu Erasmus+

Aleksandra Hasior

Uniwersytet Bielsko-Bialski

Jakie cele przyświecały uczelni przy realizacji jednego z pierwszych BIP-ów?
Zależało nam, by spróbować sił w przedsięwzięciach tego typu. O dobór tematyki, a następnie realizację zaplanowanych działań poprosiliśmy pracowników Katedry Pedagogiki, ponieważ ma ona dobrze rozwiniętą współpracę międzynarodową na poziomie kadry, ale nie prowadzi praktycznie żadnej wymiany studenckiej. Mieliśmy zamiar to zmienić i to była nasza główna motywacja.

Na tapet wzięli państwo kompetencje kluczowe w wychowaniu przedszkolnym i wczesnoszkolnym...

Zależało nam na kształtowaniu kompetencji multidyscyplinarnych, przede wszystkim kompetencji językowych u dzieci. Pracowaliśmy nad wykorzystywaniem metod nauczania języka obcego w podejściu zadaniowym, ale też nad ukierunkowaniem na pracę z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Studenci ćwiczyli m.in. umiejętność doboru odpowiednich materiałów dydaktycznych. Kolejna kwestia to kompetencje społeczne, umiejętność uczenia się. Tu postawiliśmy na rozwijanie kreatywności, na komunikację bez przemocy oraz na refleksyjne podejście nauczycieli do prowadzenia zajęć z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb dzieci. Trzeci zbiór kompetencji, które chcieliśmy rozwijać, to kompetencje kulturowe, ekspresji artystycznej, a więc nauka przez sztukę. Rozwijaliśmy je m.in. podczas warsztatów z muzykoterapii. Studenci napisali słowa piosenek, które można wykorzystać podczas lekcji języka angielskiego. Uzupełnieniem tych działań były wizyty studyjne w szkołach.

Jakie jeszcze zadania sobie państwo postawili?

Zależało nam na tym, aby uczestnicy byli jak najbardziej zróżnicowani pod względem kulturowym, bo jest to *clou* współpracy międzynarodowej. Co ważne, również nasi studenci mocno zaangażowali się w ten projekt, czerpali z niego radość, ciesząc się, że mogą pracować w zespołach międzynarodowych.

Skąd pochodzili uczestnicy?

Z uczelni na Słowacji, z dwóch ośrodków w Hiszpanii: szkoły wyższej i szkoły średniej oraz z Chorwacji.

Opis programu na s. 94

Realizując projekt, spędzili w Polsce pięć dni.

Tak, od poniedziałku do piątku. Wypracowaliśmy metodę organizowania BIP-ów, która doskonale się sprawdza. Poniedziałek to dzień, w którym stawiamy na integrację. Następnie mamy dwa dni warsztatów i pracy merytorycznej, w tym czas na przygotowanie projektów w mniejszych grupach. Czwartek to wizyta studyjna, a piątek – podsumowanie.

Czy wszystko, co sobie państwo założyli, udało się zrealizować?

Cele strategiczne – jak najbardziej. Wymiana studencka na pedagogice ruszyła. Uczelnia, z którą dotychczas współpracowaliśmy tylko w zakresie wymiany pracowników, przysłała nam dwóch studentów na praktyki. Z kolei nasi studenci wzięli udział w BIP-ie organizowanym przez jednego z partnerów. Współpraca się więc rozwinęła. Napotkaliśmy też na trudności, które pojawiają się przy każdym BIP-ie. Uczelnie partnerskie chętnie podejmują współpracę i wysyłają studentów, natomiast gorzej wygląda kwestia zaangażowania kadry. Zależy nam, by dydaktyka była prowadzona nie tylko przez uczelnię goszczącą, ale partnerzy z różnych względów nie są w stanie wesprzeć nas dydaktykami, a jeśli już to robią, to raczej zdalnie.

Co zdecydowało o doborze partnerów przy tym projekcie?

Z Uniwersytetem Katolickim w Walencji współpracujemy od lat, choć przede wszystkim w zakresie pielęgniarstwa i wymiany kadry. Cieszę się więc, że udało nam się rozwinąć także wymianę studencką i to w dziedzinie pedagogiki. Intensywnie współpracujemy z Uniwersytetem w Nitrze. W tym przypadku wymianę studencką przerwała pandemia i ciężko było ją odbudować, a ośrodek ten może pochwalić się doskonałą dydaktyką w dziedzinie pedagogiki. Z kolei przedstawiciele hiszpańskiej szkoły

średniej gościli u nas podczas International Week i zainteresowali się ofertą BIP-u. Z uczelnią w Rijece od lat prowadzimy wymianę studencką.

Wiem, że organizują państwo kolejne BIP-y. Czy tematy z zakresu pedagogiki będą nadal podejmowane?

Tak, choć w nieco innym kształcie. Na przełomie października i listopada planujemy zorganizować BIP „Education and child welfare in Europe” na temat edukacji i dobrostanu dzieci, łącząc tematykę pedagogiczną, medyczną i psychologiczną. Chcemy wesprzeć Wydział Nauk o Zdrowiu, który ma problem z dostępem do międzynarodowych dydaktyków, a jednocześnie wykorzystać doświadczenie pedagogów.

–Rozmawiała Monika Rosmanowska

Siła szyfrów

– Hakerzy to zazwyczaj bardzo inteligentni matematycy i informatycy, którzy doskonale wiedzą, w jaki sposób wykorzystać każdą słabość systemu – podkreśla dr Bartosz Naskręcki z Wydziału Matematyki i Informatyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Naukowiec zwraca uwagę na kluczową rolę cyberbezpieczeństwa, które stało się osią realizowanego projektu edukacyjnego

Dla kogoś niezwiązanego z matematyką tytuł państwa projektu „Bezpieczna komunikacja w erze cyfrowej. Synergia kryptografii, algebry i matematyki przemysłowej” brzmi skomplikowanie.

Co to jest kryptografia?

Zacznijmy od tego, że w zasadzie podczas każdego połączenia ze stroną internetową chcemy, by nikt postronny nie mógł wykorzystać informacji, które przesyłamy.

Na przykład logujemy się do konta bankowego i zależy nam, żeby nikt po drodze nie zmienił kwoty przelewu albo żeby nie przekierował jej na inne konto. I tu przychodzi z pomocą kryptografia.

Bankowość internetowa to tylko jeden z przykładów jej wykorzystania?

Wykorzystywana jest wszędzie tam, gdzie mamy do czynienia z przesyłaniem danych. Z jednej strony mamy potrzebę bezpieczeństwa, a z drugiej – potrzebę wysyłania olbrzymich ilości informacji. Połączenie tych dwóch rzeczy spowodowało, że wszystkie tradycyjne metody zabezpieczenia danych w praktyce przestały nam wystarczać. Potrzebna do tego była błyskotliwa, ciekawa matematyka, która dała nam dzisiejszą kryptografię. Jej podstawy są powszechnie zrozumiałe, ale szczegóły mogą nieco przytłoczyć. Istotny jest także wybór metod szyfrowania.

Tym bardziej że hakerzy nie śpią i także doskonalą swoje metody.

Musimy być zawsze krok przed nimi?

Hakerzy to zazwyczaj bardzo inteligentni matematycy i informatycy, którzy doskonale wiedzą, w jaki sposób wykorzystać każdą słabość systemu. Stosują wiedzę matematyczną, także kryptograficzną, żeby prędzej czy później nasz klucz złamać.

Mamy zatem ciągły wyścig między matematykami, specjalistami od kryptografii a hakerami?

Teraz dodatkowo ten wyścig przyspieszył, odkąd pojawiła się idea komputera kwantowego. W teorii możliwości komputerów kwantowych są ogromne i mogą one wykonywać skomplikowane obliczenia wielokrotnie szybciej niż dzisiejsze superkomputery, które zbudowane są na bazie krzemu i korzystają z tradycyjnych

dr Bartosz Naskręcki

Uniwersytet

im. Adama Mickiewicza

w Poznaniu

Opis programu na s. 85

bitów. Na razie jednak nie potrafimy budować komputerów kwantowych. Jest tutaj do pokonania mnóstwo problemów technologicznych.

Powstanie komputera kwantowego to kwestia czasu i trzeba być na to gotowym?

Już wiemy, że gdyby taki komputer powstał, to praktycznie wszystko, co jest wysyłane i tradycyjnie szyfrowane w internecie, zostałoby natychmiast złamane. Dlatego już teraz przygotowujemy się do stworzenia nowych algorytmów zabezpieczających przesyłane dane. W naszym projekcie pokazywaliśmy studentom, jak działają aktualne algorytmy oraz jak działają komputery kwantowe i co one zmieniają w aktualnej kryptografii. Czyli to, jak będą wyglądały algorytmy kryptograficzne jutra.

Mówiliśmy o zastosowaniu kryptografii w bankach, gdzie jeszcze w praktyce mamy z nią do czynienia?

Wszędzie tam, gdzie chcemy ukryć informacje przepływające przez kable światłowodowe albo przez telefonię komórkową. To może być telefon komórkowy, ale także sprzęt AGD, np. nowoczesna lodówka, która wysyła do telefonu informacje o tym, że trzeba kupić mleko. Jest taka doktryna kryptologiczna, która mówi, że twój system jest tak silny jak jego najsłabsze ogniwo. Mogę mieć doskonale zabezpieczony komputer lub telefon, ale jeżeli zaniedbam bezpieczeństwo komunikacji, to mogę się narazić na to, że haker wykradnie moje dane.

Te zasady obowiązują na całym świecie. Czy to ułatwiło współpracę studentom biorącym udział w państwa projekcie?

W czasie tygodnia intensywnych warsztatów na Wydziale Matematyki i Informatyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu grupa ponad 30 studentów z uczelni partnerskich została podzielona zgodnie z zainteresowaniami. Potem przez trzy tygodnie zdobywali wiedzę pod kierunkiem naszych opiekunów. Warsztaty były międzynarodowe, studenci z kilku krajów i to było bardzo ciekawe doświadczenie. Uczestnicy musieli przełamać pewne bariery kulturowe, co też było dodatkowym plusem programu.

Czy planują państwo podobne projekty?

We wrześniu dzięki finansowaniu Google.org będziemy prowadzić szkołę letnią AMU Cybersecurity. Jest to naturalna kontynuacja naszego BIP-u. W szkole mogą wziąć udział nie tylko matematycy i informatycy, ale i inne osoby, które potrzebują podstawowej wiedzy z zakresu cyberbezpieczeństwa. Zależy nam na pokazaniu wagi tego problemu, a także tego, że wystarczą czasami proste działania: mechanizm podwójnego uwierzytelniania konta lub regularne aktualizowanie systemu. To w zasadzie zniechęca większość hakerów do podejmowania jakichkolwiek działań wobec pojedynczych podmiotów.

–Rozmawiała Alina Gierak

Drugie życie deszczówki

– Oszczędzanie wody już nie wystarczy – dziś musimy nauczyć się mądrze wykorzystywać także wodę deszczową. To jedno z wyzwań, które staje przed młodym pokoleniem inżynierów i specjalistów od ochrony środowiska. Właśnie dlatego w ramach projektu „EKO-WIZJA” studenci Politechniki Opolskiej poznawali praktyczne sposoby zagospodarowania deszczówki i uczyli się, jak włączać je w nowoczesne rozwiązania inżynieryjne. O idei i efektach przedsięwzięcia opowiada Joanna Boguniewicz-Zabłocka z Politechniki Opolskiej

O tym, że wodę trzeba oszczędzać, nie trzeba już nikogo przekonywać.

Dlaczego zatem zajęli się państwo tym tematem?

Chodziło nam nie tylko o oszczędność, ale także o mądrzejsze gospodarowanie wodą deszczową.

Czyli krótko mówiąc, o nauczanie uczestników, co można robić, by woda deszczowa nie trafiała do kanalizacji i nie stawała się ściekiem?

Jest coraz więcej projektów i dobrych praktyk, dzięki którym tak się dzieje. W wielu miastach Polski, m.in. we Wrocławiu czy Pobiedziskach, rozwijana jest zielona infrastruktura, powstają ogrody deszczowe, a samorządy dostarczają mieszkańcom zbiorniki na deszczówkę. Podobnych rozwiązań istnieje sporo, ale nadal nie są powszechnie stosowane. Kluczowym aspektem podobnych działań jest dopasowanie rozwiązania do danej przestrzeni. Przykładowo w centrum miasta w przypadku dowolnego budynku trudno wyobrazić sobie, żeby urządzić w nim ogród deszczowy. Zaproponujemy raczej zbiornik retencyjny albo zielony dach lub zmniejszony powierzchnie przepuszczalne.

Czy w projekcie uczyli państwo właśnie szukania rozwiązań?

Raczej chodziło o konkretne rozwiązania i dla konkretnego miejsca, czyli dla kampusu Politechniki Opolskiej. Uczestnicy musieli go poznać, obliczyć, ile ścieków może powstać z deszczu, i wskazać, jak zaoszczędzić deszczówkę oraz wykorzystać ją, choćby do spłukiwania toalet. Ich trzecim zadaniem było opracowanie takiego systemu, by woda deszczowa zasilala wody gruntowe w miejscach, w których tych wód mamy coraz mniej.

Prezentowali państwo różne rozwiązania i studenci wybierali to, co ich zdaniem najlepsze dla kampusu?

Uczestnikami byli studenci z różnych kierunków. W programie brali udział przyszli chemicy, inżynierowie środowiska i studenci zarządzania. Najpierw zdalnie poznali teorię. Potem mieli połączyć swój wysiłek w celu zaprojektowania odpowiedniego

Joanna Boguniewicz-Zabłocka
Politechnika Opolska

[Opis programu na s. 51](#)

rozwiązania dla kampusu Politechniki Opolskiej, który poznali, dopiero gdy przyjechali do Opola.

Czy jest szansa, że wykorzystają państwo te pomysły, które zaproponowali?

Jeśli rozwiązanie będzie odpowiednie, to oczywiście tak. Jest to jednak długi proces, wymagający obliczeń hydraulicznych i dobrania odpowiednich urządzeń oraz uzyskania pozwoleń. Nie jest to możliwe w ciągu trzech tygodni trwania projektu typu BIP.

Projekty tego typu trwają krócej niż tradycyjne przedsięwzięcia w ramach Erasmus+. Czy BIP sprawdził się w państwa przypadku?

Wielu studentów coraz częściej równocześnie pracuje. Podkreślają, że z tego powodu trudno im zdecydować się na wyjazd na cały semestr. Mimo to chcą zobaczyć, jak funkcjonuje inna uczelnia, skorzystać na współpracy ze studentami i naukowcami z zagranicznych szkół. Program BIP idealnie się tu sprawdza. Na tydzień każdy z łatwością wyjedzie. Także bez trudu zorganizuje sobie czas na dodatkowe zajęcia w formule online. Nie tylko na Politechnice Opolskiej, ale także z uczelni partnerskich dostajemy sygnały od studentów, że krótkoterminowa mobilność bardziej im odpowiada ze względów finansowych.

Czy projekt „EKO-WIZJA” jest zakończony, czy będzie miał kolejne edycje?

Zainteresowanie było tak duże, że mamy kolejną edycję w tym roku. Zaczęliśmy 9 czerwca. Najpierw odbędzie się sześć spotkań online. Właśnie po to,

żeby studenci poznali różne aspekty oszczędzania wody deszczowej. Łączymy inżynierię środowiska, planowanie przestrzenne, chemię i inne dziedziny. Uczestnicy zajęć zdalnych poznają zależności między zrównoważonym rozwojem, zmianami klimatycznymi oraz zarządzaniem wodą deszczową. Szczególny nacisk kładziemy na praktyczne zastosowania oraz innowacyjne technologie, a także na zaangażowanie w rozwiązywanie wyzwań związanych ze zmianami klimatu. Po zajęciach online studenci przyjadą na tydzień do Politechniki Opolskiej. Poznają kampus i jego infrastrukturę. Na podstawie tej wiedzy stworzą swoje projekty związane z gospodarowaniem wodą deszczową.

Studenci pochodzą z różnych krajów. Zauważyli państwo, że łączy ich dbałość o środowisko?

Czy szukali pomysłów, jak uporać się z suszą czy brakiem wody w swoich miastach?

Jest z tym bardzo różnie. Zaskoczył nas choćby student z Portugalii, który był bardzo proekologiczny, zaangażowany i ciekawy naszych rozwiązań. Włosi okazali się estetami i trudno było się im zgodzić na zaprojektowanie zbiornika retencyjnego na dachu. Taka praca w międzynarodowej grupie bardzo się sprawdziła. Zaangażowanie studentów było duże, bowiem widzieli, że mają rzeczywisty problem do rozwiązania. Udział w programie umożliwił im współpracę w międzynarodowych zespołach, rozwój umiejętności komunikacyjnych i kulturowych oraz pozwolił na nawiązanie cennych kontaktów zawodowych.

–Rozmawiała Alina Gierak

Od przedszkola do...

Dlaczego warto inwestować w edukację przedszkolaków i co w niej zmienić? Odpowiada dr Kornelia Solich z Akademii Nauk Stosowanych w Raciborzu, koordynatorka projektu „Wybrane aspekty edukacji przedszkolnej w Polsce, Czechach i Słowacji”

Dlaczego w swoim BIP-ie zajęli się państwo edukacją przedszkolną?

Wiąże się to głównie z obszarem moich zainteresowań naukowych. Zanim podjęłam pracę na uczelni, pracowałam przez 23 lata jako nauczyciel przedszkola, więc łatwo było połączyć teorię z praktyką.

Na partnerów wybrali państwo uczelnie z Czech i Słowacji. To z powodu bliskiego sąsiedztwa?

Zdecydowaliśmy się na współpracę z Czechami i Słowakami ze względu na niewielką barierę językową oraz bliskość geograficzną – do Uniwersytetu Ostrawskiego mamy ok. 40 km. Porozumiewaliśmy się swobodnie w swoich językach.

Języki partnerów okazały się podobne, a czy zasady edukacji przedszkolnej także?

W Czechach, na Słowacji i w Polsce obowiązuje podstawa programowa. Czesi kładą nacisk na rozwój aktywności umysłowych dzieci i na poznawanie świata. Natomiast w Polsce i na Słowacji edukacja jest bardziej ukierunkowana na przygotowanie do nauki w szkole – ale to oczywiście w ogromnym uproszczeniu.

W projekcie skupili się państwo na alternatywnych sposobach edukacji przedszkolnej. Dlaczego warto je popularyzować?

Jestem gorącą orędowniczką odchodzenia od schematów w edukacji przedszkolnej. Każda z metod, które prezentowaliśmy w projekcie, stawia na wszechstronny rozwój dziecka. Celestyn Freinet podkreślał bezcelowość stosowania podręczników, proponując w zamian metody oparte na swobodnym poznawaniu świata przez dziecko i jego działaniach twórczych. Nauka miała się opierać na pozytywnych i negatywnych doświadczeniach własnych dziecka. Z kolei według Friedricha Fröbela dzieci powinny zdobywać wiedzę przez samodzielne działanie, a zadaniem dorosłych jest tworzenie środowiska sprzyjającego ich naturalnej ciekawości i eksploracji. Jego metoda, znana jako „ogródek dziecięcy”, promuje aktywność i samodzielność, a to przygotowywało dzieci do dalszych etapów edukacji. Pedagogika fröbelowska zyskuje na popularności w Polsce.

Czy zajęcia praktyczne w projekcie odbywały się w przedszkolach?

U Czechów i Słowaków alternatywna edukacja przedszkolna jest znacznie mniej popularna niż w Polsce. W związku z tym zorganizowaliśmy praktyczne zajęcia

dr Kornelia Solich

Akademia Nauk Stosowanych
w Raciborzu

Opis programu na s. 83

w przedszkolach, by studenci z tych krajów poznali teorie pedagogiczne Celestyna Freineta, Friedricha Fröbela i Lwa Wygotskiego nie tylko podczas wykładów, ale także dzięki udziałowi w warsztatach oraz wizytach studyjnych i obserwacjach. Byliśmy w Pabianicach w przedszkolu Kameleon działającym według koncepcji pedagogicznej Celestyna Freineta. Pojechaliśmy także do przedszkola w Bienkowicach, w którym realizowana jest koncepcja Lwa Wygotskiego, który z kolei uważał, że edukacja nie polega na samym przyswojeniu określonej wiedzy, ale na rozwijaniu umiejętności uczenia się.

Te koncepcje okazały się dla Czechów i Słowaków nowością. A jak jest w polskich przedszkolach?

Są to koncepcje, które powstały w latach 50. i 60. XX wieku, więc nie są nowe. W Polsce uczą się o nich studenci edukacji przedszkolnej. Ale od nauczyciela i dyrektora przedszkola zależy, czy w pracy zawodowej podejmą się oni bardziej intensywnej i innowacyjnej pracy – czy odejdą od sztywnych pakietów edukacyjnych. Nauczycieli, którzy chcą coś zmieniać, jest wielu. Zresztą nie od razu całe przedszkole musi być ukierunkowane na jakąś alternatywną koncepcję. Można wprowadzać jej elementy.

Czy różnica między alternatywnymi metodami edukacji przedszkolnej a tymi tradycyjnymi jest duża?

W alternatywnych metodach nauczyciel jest tylko mentorem. Obserwuje, podpowiada i doradza. Dzieci mają dużo swobody. W tradycyjnym podejściu nauczyciel kieruje działaniami dzieci, które podążają za jego wskazówkami.

Czy studenci z Czech i Słowacji, którzy brali udział w projekcie i dzięki niemu poznali alternatywne koncepcje edukacji przedszkolnej, będą wprowadzać je u siebie?

Nie jest to takie proste ze względu na przeszkody formalne – musiałyby zajść zmiany systemowe. Ale wzbudziliśmy ich ciekawość i pokazaliśmy, że można iść w innym kierunku.

Czy projekt już się zakończył?

Projekt jeszcze trwa. W październiku jedziemy do partnerów z Czech z rewizytą. Wiosną przyszłego roku będziemy na Słowacji. Uważam, że osiągnęliśmy nasz cel: chodziło nam o pokazanie, że warto odejść od schematów w edukacji przedszkolnej. Wyjść poza placówkę i utarte, tradycyjne myślenie o edukacji przedszkolnej.

–Rozmawiała Alina Gierak

Bierzmy przykład

Przegląd mieszanych programów intensywnych

Efektywne rozwiązania dla zrównoważonych budynków

Główna dziedzina akademicka: zrównoważone budownictwo

Cele dydaktyczne kształcenia:

Dzięki programowi jego uczestnicy poznają zintegrowane podejście do zrównoważonego budownictwa, które łączy techniki inżynierii środowiska i nowoczesne materiały oraz technologie budowlane. Pozwoli to wykształcić przyszłych specjalistów świadomych wpływu budownictwa na środowisko oraz potrafiących tworzyć efektywne energetycznie i komfortowe budynki.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu zdobywają wiedzę na temat norm, zasad i wytycznych dotyczących projektowania konstrukcji budowlanych i ich elementów. Poznają także najnowsze trendy rozwojowe i technologie w inżynierii, w tym współczesne technologie budowlane i ich wpływ na formę architektoniczną budynków.

Umiejętności: Program pozwala studentom rozwijać umiejętność właściwego planowania, prowadzenia oraz interpretacji wyników badań, a także krytycznej analizy i syntezy informacji. Uczestnicy uczą się korzystać z informacji o innowacjach w inżynierii środowiska, budownictwie i architekturze oraz dobierać metody i narzędzia niezbędne do rozwiązania złożonych problemów. Dzięki temu będą w stanie m.in. dostosowywać warunki techniczne w projektowaniu budynków do lokalnych warunków klimatycznych.

Kompetencje społeczne: Program kładzie nacisk na rozwijanie umiejętności analizowania treści pochodzących z różnych źródeł i ich krytycznej oceny oraz świadomego uwzględniania pozatechnicznych aspektów działalności inżynierskiej, takich jak wpływ podejmowanych decyzji na środowisko.

Główne korzyści dla uczelni:

Wzrost umiędzynarodowienia i możliwość budowania jej marki.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Promocja programu polegała na umieszczaniu informacji na stronie internetowej uczelni i w mediach społecznościowych (Facebook) oraz na prowadzeniu działań przez Biuro Współpracy Międzynarodowej.

Ewaluacja: Na początku i po zakończeniu kursu przeprowadzono testy wśród uczestników. Pozwoliło to zmierzyć przyrost wiedzy i satysfakcję z zajęć. Ewaluacji programu służyły również organizowane regularnie spotkania zdalne dla uczestników.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Politechnika Białostocka

Partnerzy

→ Universidad de Córdoba
(Hiszpania)

→ Universidad Politécnica
de Madrid (Hiszpania)

→ Università di Bologna (Włochy)

→ Università degli Studi
di Firenze (Włochy)

→ Università di Napoli
Federico II (Włochy)

Skuteczne uczenie się, nauczanie i komunikacja ze studentami w celu utrzymania koncentracji i uwagi, aby skutecznie przyswajać i przetwarzać informacje

Studium przypadku, warsztaty najlepszych praktyk w zakresie rozwoju umiejętności cyfrowych w nauczaniu i uczeniu się

Główna dziedzina akademicka: nauki społeczne

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zwiększenie efektywności uczenia się dzięki zastosowaniu nowoczesnych narzędzi cyfrowych, w tym rozwiązań wykorzystujących sztuczną inteligencję, oraz uwzględnieniu psychologicznych aspektów procesu nauki. Uczestnicy analizowali wpływ otoczenia, cech indywidualnych i technologii na koncentrację, a w rezultacie na przyswajanie wiedzy. Ważnym elementem programu było zwiększanie świadomości na temat wagi uczenia się przez całe życie i rozwoju osobistego.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy zdobywali wiedzę na temat narzędzi wykorzystujących sztuczną inteligencję oraz możliwości automatyzacji zadań z użyciem rozwiązań IT, a także zapoznawali się z podstawami edukacji i psychologii.

Umiejętności: Studenci rozwijali umiejętność pracy z narzędziami wykorzystującymi sztuczną inteligencję w celu efektywnego uczenia się. Ponadto poznawali techniki ograniczania wpływu technologii, koncentrowania uwagi oraz rozpoznawania zachowań wynikających z ADHD lub nieefektywnych nawyków.

Kompetencje społeczne: Program sprzyjał wspieraniu rozwijania samoświadomości na temat ograniczeń własnych oraz wpływu środowiska i cech indywidualnych na proces uczenia się. Pozwolił także na zwiększenie zdolności do przełamywania barier językowych i społecznych oraz do efektywnej pracy w grupie.

Główne korzyści dla uczelni:

Rozwój sieci partnerskiej i podnoszenie kwalifikacji kadry.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano z wykorzystaniem m.in. mailingu do uczelni partnerskich i wiadomości w mediach społecznościowych.

Ewaluacja: Wpływ programu weryfikowano za pomocą ankiety oceniającej.

Forma potwierdzenia: certyfikat z liczbą punktów ECTS.

Lider

Akademia Nauk
Społecznych i Medycznych
w Lublinie

Partnerzy

- Medical University
Sofia (Bułgaria)
- Kauno kolegija (Litwa)
- Klaipėdos valstybinė
kolegija (Litwa)
- Siaulių valstybinė
kolegija (Litwa)
- Baltijos Starptautiskā
Akadēmija (Łotwa)
- Starptautiskā Kosmetoloģijas
koledža (Łotwa)
- Otto-von-Guericke-Universität
Magdeburg (Niemcy)

Europejskie budownictwo wernakularne a drewno i zrównoważony rozwój środowiska

Główna dziedzina akademicka: architektura i urbanistyka

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zapoznanie studentów z tradycyjnymi europejskimi technikami budowlanymi oraz ich znaczeniem dla zrównoważonego rozwoju środowiska.

Uczestnicy analizowali możliwości zastosowania budownictwa wernakularnego w realizacjach architektonicznych, tak aby były one bardziej przyjazne dla środowiska.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy poznawali standardy projektowania konstrukcji budowlanych z drewna. Zdobywali wiedzę na temat najnowszych trendów i technologii inspirowanych architekturą wernakularną, ich wpływu na formę architektoniczną budynków oraz zależności między warunkami klimatycznymi a technicznymi aspektami projektowania. Zgłębiali również zagadnienia związane z nowoczesnymi rozwiązaniami i materiałami wykorzystywanymi w budownictwie energooszczędnym.

Umiejętności: Studenci rozwijali umiejętność prowadzenia badań, analizy wyników oraz wyciągania wniosków. Uczyli się używać zaawansowanych narzędzi TIK, rozwijali przedsiębiorczość, umiejętność pracy zespołowej, a także budowania relacji międzykulturowych.

Kompetencje społeczne: Program pozwolił uczestnikom na wzmocnienie kompetencji w zakresie analizy i krytycznej oceny informacji. Ponadto pomógł im kształtować świadomość ekologiczną, odpowiedzialność etyczną i społeczną, a także umiejętność przekazywania informacji na temat osiągnięć naukowych i inżynierskich.

Główne korzyści dla uczelni:

Umiędzynarodowienie i rozbudowa oferty programowej.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono za pośrednictwem strony internetowej programu i strony lidera, a także e-mailingu oraz mediów społecznościowych uczelni.

Ewaluacja: Program monitorowano w jego trakcie, m.in. podczas ocen osiągnięć studentów. Po jego zakończeniu studenci wypełnili ankiety satysfakcji, a dydaktycy uczestniczyli w ewaluacji dodatkowej, przeprowadzonej rok po zakończeniu programu.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Politechnika Białostocka

Partnerzy

- Universidad Politécnica de Madrid (Hiszpania)
- Escola de Tecnologias e Arquitetura, Perfil Ciência – Instituto Universitario de Lisboa (Portugalia)
- Politehnica University Timisoara (Rumunia)
- Università degli Studi di Catania (Włochy)
- Università degli Studi di Napoli Federico II (Włochy)

Piękno małego miasta – Niemodlin Cittàslow

Rewitalizacja rynku i terenów przyległych
metodą systemów środowiskowych

Główna dziedzina akademicka: architektura

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było opracowanie w duchu idei *Cittàslow* koncepcji rewitalizacji centrum Niemodlina z wykorzystaniem metod systemów środowiskowych. Studenci analizowali potencjał urbanistyczny i kulturowy miasta, projektując rozwiązania z zakresu architektury zrównoważonej, przestrzeni publicznych oraz zintegrowanych systemów zieleni. W swoich pracach uwzględnili środowisko zbudowane, społeczno-kulturowe i przyrodnicze, a także przewidywany wpływ planowanych interwencji na jakość życia mieszkańców.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki programowi jego uczestnicy poznali zasady projektowania urbanistycznego w zakresie rewitalizacji terenów śródmiejskich i centrotwórczych uwzględniające lokalne uwarunkowania przestrzenne, kulturowe i środowiskowe.

Umiejętności: Studenci nauczyli się projektować rewitalizację zespołu zabudowy śródmiejskiej i centrotwórczej z uwzględnieniem założeń formalnych w zakresie zagospodarowania przestrzennego.

Kompetencje społeczne: W wyniku realizacji programu jego uczestnicy nauczyli się krytycznie analizować uwarunkowania przestrzenne i społeczne w procesie projektowania oraz współpracować z osobami z różnych środowisk kulturowych.

Główne korzyści dla uczelni:

Rozwój współpracy międzynarodowej, podniesienie jakości kształcenia, realizacja projektów interdyscyplinarnych oraz wymiana dobrych praktyk.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano za pośrednictwem stron internetowych, Facebooka oraz mediów lokalnych. Po jego zakończeniu przeprowadzono konferencje tematyczne.

Ewaluacja: Ewaluację programu prowadzono na bieżąco: studenci wypełniali ankiety online oraz zorganizowano spotkanie podsumowujące.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu lub zaliczenie przedmiotu ze wskazaniem liczby punktów ECTS.

Lider

Państwowa Akademia
Nauk Stosowanych
w Nysie

Partnerzy

- Universidad de Granada
(Hiszpania)
- Brandenburg University
of Technology Cottbus-
Senftenberg (Niemcy)

Rozwój zrównoważonych umiejętności przedsiębiorczych

Główna dziedzina akademicka: zarządzanie

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było rozwijanie u studentów umiejętności zwiększających samoświadomość oraz zdolność rozumienia innych ze szczególnym uwzględnieniem przedsiębiorczości i zrównoważonego rozwoju.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Zrozumienie pojęć: przedsiębiorczość, zrównoważony rozwój i innowacyjność, a także rozwijanie świadomości na temat problemów globalnych i ich powiązania z rozwojem zrównoważonym oraz rozwiązaniami przedsiębiorczymi.

Umiejętności: Rozwijanie praktycznych umiejętności tworzenia zrównoważonych modeli biznesowych i zarządzania nimi. Doskonalenie myślenia krytycznego oraz umiejętności komunikacyjnych i pracy w zespole.

Kompetencje społeczne: Rozwijanie poczucia odpowiedzialności i zdolności do aktywnego uczestnictwa w inicjatywach zrównoważonych i o pozytywnym wpływie społecznym. Nauka głębszego rozumienia innych kultur.

Główne korzyści dla uczelni:

Umiędzynarodowienie oraz rozwój współpracy z uczelniami partnerskimi.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano w jego trakcie i po zakończeniu za pośrednictwem komunikatorów i narzędzi cyfrowych (MS Teams, Padlet).

Ewaluacja: Na zakończenie programu przeprowadzono ewaluację nieformalną oraz zebrano opinie od partnerów projektu.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Uniwersytet Łódzki

Partnerzy

→ Kauno Kolegija (Litwa)

→ Aveiro University (Portugalia)

→ Insubria University (Włochy)

Innowacje społeczne kształtujące zachowania klientów

Wodociągi Krakowskie SA

Główna dziedzina akademicka: przedsiębiorczość i zarządzanie

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było umożliwienie studentom praktycznego wykorzystania wiedzy biznesowej w międzynarodowym kontekście. Ich zadaniem było przeanalizowanie sytuacji klienta, opracowanie możliwych planów działania i wybór najlepszego z nich.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: W wyniku udziału w programie studenci znają i rozumieją charakter, miejsce i znaczenie ekonomii i finansów w naukach społecznych oraz ich relacje z innymi dziedzinami.

Umiejętności: Uczestnicy programu potrafią samodzielnie identyfikować i interpretować zjawiska i procesy gospodarcze. Wykorzystują do tego wiedzę z zakresu zarządzania i nauk o jakości.

Kompetencje społeczne: Studenci są przygotowani do tego, by dokonywać krytycznej oceny swojej wiedzy i działań.

Główne korzyści dla uczelni:

Nawiązanie i utrwalenie współpracy z uczelniami zagranicznymi.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Promocję programu prowadzono za pośrednictwem stron internetowych uczelni partnerskich oraz mediów społecznościowych przed jego uruchomieniem, w jego trakcie oraz po zakończeniu.

Ewaluacja: Przeprowadzono ankiety satysfakcji oraz przeanalizowano ich wyniki.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Uniwersytet Ekonomiczny
w Krakowie

Partnerzy

- CBS International
Business School (Niemcy)
- Hague University of Applied
Sciences (Holandia)

EKO-WIZJA: woda, ścieki, energia

Razem dla zrównoważonej przyszłości

Główna dziedzina akademicka: inżynieria środowiska

Cele dydaktyczne kształcenia:

Program miał na celu zapoznanie uczestników z *Celami Zrównoważonego Rozwoju*. Studenci analizowali nowoczesne technologie i praktyki w kontekście zrównoważonego gospodarowania wodą, strategię adaptacji do zmian klimatycznych oraz pracowali nad rzeczywistym wyzwaniem hydrologicznym – zagospodarowaniem kampusu Politechniki Opolskiej. Przy wsparciu ekspertów rozwijali kompetencje komunikacyjne, umiejętność analizy danych i podejmowania decyzji.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy zdobyli wiedzę z zakresu hydrologii i gospodarki wodnej oraz aktualnych strategii zarządzania wodą.

Umiejętności: Dzięki udziałowi w programie studenci doskonalili umiejętności analizy danych, identyfikowania i rozwiązywania problemów z zakresu gospodarki wodnej, a także uzasadniania swoich decyzji i komunikacji.

Kompetencje społeczne: Projekt przyniósł jego uczestnikom otwartość na pracę zespołową i interdyscyplinarną, szacunek dla różnych kultur i perspektyw. Zwiększyła się ich świadomość na temat wpływu zmian klimatycznych na gospodarkę wodną.

Główne korzyści dla uczelni:

Rozwój długoterminowej współpracy międzynarodowej i wspólnych inicjatyw.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Promocję programu prowadzono za pośrednictwem strony internetowej lidera programu i uczelni partnerskich oraz mediów społecznościowych (Facebook) – we wszystkich jego fazach: przed rozpoczęciem działań, w ich trakcie i po zakończeniu programu.

Ewaluacja: W ramach ewaluacji na platformie Moodle przeprowadzono anonimową ankietę wśród studentów PO. Otrzymano bardzo pozytywny feedback od studentów. Ponadto regularnie odbywały się spotkania organizacyjne uczelni partnerskich, monitorowano i konsultowano aktywność studentów, i oceniano pracę zespołową. Po zakończeniu programu partnerzy wypełnili ankietę.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Politechnika Opolska

Partnerzy

→ Malta College of Arts,
Science and Technology
(Malta)

→ Instituto Politécnico

→ de Tomar (Portugalia)

→ Università degli Studi
di Salerno (Włochy)

W czyichś butach

Główna dziedzina akademicka: terapia zajęciowa

Cele dydaktyczne kształcenia:

Program umożliwił uczestnikom bezpośrednie doświadczenie barier, trudności i ograniczeń, z którymi osoby z niepełnosprawnościami spotykają się na co dzień. Zajęcia w ramach programu pozwoliły także na refleksję nad dostępnością przestrzeni publicznej. Ponadto program miał na celu zwiększenie oraz kompetencji zawodowych u uczestników, pozwalających im na pracę z osobami o specjalnych potrzebach.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy zdobyli wiedzę na temat sposobów poprawy jakości życia osób z niepełnosprawnościami, w tym funkcjonowania placówek wspierających oraz dostępnych rozwiązań sprzętowych, a także zasad savoir-vivre'u w kontaktach z osobami o specjalnych potrzebach.

Umiejętności: Studenci rozwijali umiejętność udzielania adekwatnego wsparcia osobom z niepełnosprawnościami, tak by podnieść komfort ich życia.

Kompetencje społeczne: Uczestnicy programu rozwijali zdolności interpersonalne oraz umiejętność pracy w grupie międzynarodowej i multiprofesjonalnej, a także empatię i zrozumienie dla odmiennych doświadczeń życiowych.

Główne korzyści dla uczelni:

Wzmocnienie współpracy z partnerami, promocja kierunku, poszerzenie zakresu mobilności studentów oraz dostosowanie kształcenia do wyzwań społecznych.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Promocję prowadzono za pośrednictwem mailingu oraz strony internetowej.

Ewaluacja: Przeprowadzono prezentację refleksyjną i ankietę indywidualną, a także uwzględniono opinie uczestników zdalnych.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Akademia Wychowania Fizycznego
we Wrocławiu

Partnerzy

- Odisse (Belgia)
- Veleučilište Ivanić-Grad
(Chorwacja)
- Fundación Universidad
Católica de Valencia
San Vicente Mártir (Hiszpania)
- Liepajas Universitate (Łotwa)
- Maieutica Cooperativa
de Ensino Superior (Portugalia)

Przemysłmy miasta i regiony

Główna dziedzina akademicka: ekonomia i finanse

Cele dydaktyczne kształcenia:

Program umożliwił studentom praktyczne opracowanie strategicznych planów rozwoju dostosowanych do specyficznych potrzeb regionów poza głównymi metropoliami. Uczestnicy, współpracując w zespołach międzynarodowych, odkrywali potencjał tych obszarów oraz opracowywali innowacyjne zrównoważone rozwiązania uwzględniające lokalne dziedzictwo i tożsamość.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy zdobyli wiedzę na temat planowania strategicznego dla obszarów pozametropolitalnych oraz zrównoważonego rozwoju i innowacyjnych rozwiązań urbanistycznych.

Umiejętności: Studenci nauczyli się analizować potrzeby i potencjał regionów oraz tworzyć dla nich strategiczne plany rozwoju. Rozwinęli również umiejętność współpracy w interdyscyplinarnych zespołach projektowych.

Kompetencje społeczne: Program zwiększył świadomość społeczną uczestników na temat znaczenia zrównoważonego rozwoju lokalnych społeczności. Studenci nauczyli się podejmować odpowiedzialne decyzje projektowe uwzględniające skutki społeczne i środowiskowe.

Główne korzyści dla uczelni:

Rozwój umiędzynarodowienia, wzbogacenie oferty edukacyjnej, w tym rozszerzenie metod hybrydowych, podniesienie kompetencji kadry.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Promocję programu prowadzono przed jego rozpoczęciem i w jego trakcie za pośrednictwem strony internetowej i mediów społecznościowych (Facebook).

Ewaluacja: Poszczególne etapy programu były na bieżąco monitorowane.

Prowadzono analizę danych i dyskusje w grupach, a także opracowano rekomendacje na kolejne edycje programu. Na zakończenie odbyła się ankieta z wykorzystaniem narzędzia Mentimeter.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Politechnika Opolska

Partnerzy

- Mendel University in Brno (Czechy)
- Vilniaus Kolegija (Litwa)
- Instituto Politécnico de Tomar (Portugalia)
- Politehnica University of Bucharest (Rumunia)
- Trakya University in Edirne (Turcja)

Wiosna Wiolonczelowa 2023

Główna dziedzina akademicka: muzyka i sztuki sceniczne

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu była wymiana doświadczeń studentów wiolonczeli, poszerzanie wiedzy z zakresu literatury i technik gry na wiolonczeli, m.in. przez rozwój tradycji wykonawczych, oraz promowanie młodych talentów. Ponadto program służył transformacji cyfrowej oraz promocji wspólnych wartości Unii Europejskiej.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki udziałowi w programie uczestnicy poszerzyli swoją wiedzę o literaturze wiolonczelowej, znajomość współczesnych technik wykonawczych i trendów kompozytorskich oraz rozumienie europejskich tradycji pedagogicznych.

Umiejętności: Studenci doskonalili technikę gry oraz interpretację repertuaru zgodnie z różnymi stylami i szkołami, a także rozwijali umiejętność pracy w zespołach kameralnych i orkiestrowych. Ponadto poszerzali znajomość narzędzi cyfrowych, rozwijali kompetencje językowe oraz uczyli się radzić sobie ze stresem scenicznym.

Kompetencje społeczne: Uczestnicy mieli szansę zwiększać swoją otwartość, rozwijać umiejętność współpracy w środowisku międzynarodowym, zaangażowanie obywatelskie, odporność psychiczną i kompetencje niezbędne w pracy zespołowej.

Główne korzyści dla uczelni:

Wzmocnienie współpracy międzynarodowej, podniesienie jakości kształcenia, w tym rozwój nauczania w języku angielskim.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano na każdym jego etapie, a działania promocyjne objęły stronę internetową lidera i partnerów, media społecznościowe i media lokalne, m.in. Radio Kraków. Ponadto rozsyłano newsletter, prowadzono prezentacje i warsztaty oraz zorganizowano koncert otwarty dla publiczności.

Ewaluacja: W trakcie programu kadra uczelni stale nadzorowała działania w jego ramach, m.in. monitorowała frekwencję i aktywność uczestników podczas zajęć oraz przyrost wiedzy. Na zakończenie przeprowadzono sesje feedbackowe.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz *transcript of records*.

Lider

Akademia Muzyczna
w Krakowie

Partnerzy

- Universität für Musik
und darstellende
Kunst Wien (Austria)
- Sibelius Academy (Finlandia)
- Vytautas Magnus
University (Litwa)
- Conservatorio di Musica
di Cremona (Włochy)
- Conservatorio di Musica
„Niccolò Piccinni” (Włochy)

W kursie uczestniczyli
także dydaktycy z:

- Universidad Nacional
de Música (Peru)
- College of Music (Tajlandia)
- Mahidol University (Tajlandia)

Branżowe symulacje biznesowe

Główna dziedzina akademicka: przedsiębiorczość

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zapewnienie studentom kompleksowego rozumienia operacji biznesowych dzięki udziałowi w zajęciach w formie gier symulacyjnych, łączących wiedzę teoretyczną z praktyczną. Uczestnicy poznali koncepcje związane z zakładaniem i prowadzeniem firm, takie jak analiza popytu, strategia cenowa, zarządzanie zasobami ludzkimi oraz marketing i finansowanie.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Program pozwolił uczestnikom zrozumieć funkcjonowanie operacji biznesowych i procesów związanych z prowadzeniem firmy.

Umiejętności: Studenci rozwinęli swoją kreatywność, umiejętność pracy zespołowej oraz zdobyli praktyczne umiejętności w zakresie zakładania firm i zarządzania nimi w różnych sektorach gospodarki.

Kompetencje społeczne: Uczestnicy programu rozwijali umiejętność krytycznego myślenia, współpracy i komunikacji w kontekście pracy grupowej.

Główne korzyści dla uczelni:

Rozwój wymiany międzynarodowej.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano na każdym jego etapie za pośrednictwem biur Erasmus+ oraz dzięki kontaktom zawodowym nauczycieli przedsiębiorczości.

Ewaluacja: Postępy studentów monitorowano dzięki bieżącemu nadzorowi nauczycieli nad pracą zespołów oraz dzięki raportom generowanym w oprogramowaniu REVAS. Ponadto na zakończenie każdego semestru przeprowadzono ankietę wśród studentów.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Politechnika Morska
w Szczecinie

Partnerzy

- St Cyril and St. Methodius
University of Veliko
Turnovo (Bułgaria)
- Alexandru Ioan Cuza
University of Iasi (Rumunia)

Akademia Doskonałości

Warsztat europejskiego doradcy konstruowania kariery

Główna dziedzina akademicka: pedagogika i psychologia

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było rozwijanie kompetencji studentów przygotowujących się do pracy w charakterze doradców zawodowych, edukatorów, trenerów rozwoju osobistego i zawodowego oraz badaczy poradnictwa kariery. Zajęcia w ramach programu miały na celu poszerzenie wiedzy i umiejętności praktycznych oraz pogłębienie refleksji nad społecznymi i edukacyjnymi aspektami doradztwa w kontekście europejskim.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki programowi uczestnicy poznali nowoczesne koncepcje, metody, techniki i narzędzia doradztwa zawodowego oraz poradnictwa kariery.

Umiejętności: Studenci uczyli się m.in. projektowania ścieżek edukacyjnych i zarządzania karierą, skutecznej i empatycznej komunikacji z klientami, konstruktywnej współpracy, wykorzystywania narzędzi cyfrowych oraz kreatywnego rozwiązywania problemów.

Kompetencje społeczne: Uczestnicy zwiększyli swoją empatię, poszerzyli swoją świadomość w dziedzinie różnorodności kulturowej oraz rozwinęli postawy prospołeczne, a także nauczyli się współpracy zespołowej.

Główne korzyści dla uczelni:

Umiędzynarodowienie, wymiana naukowa i dydaktyczna, a w jej ramach rozwój wspólnych projektów badawczych.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Promocję programu prowadzono na każdym jego etapie z wykorzystaniem korespondencji z ośrodkami badawczymi, strony internetowej oraz fanpage'u na Facebooku.

Ewaluacja: Ewaluacja programu przyjęła formę obserwacji, ankiet i wywiadów z uczestnikami i nauczycielami. Wykorzystano do niej także feedback od uczelni partnerskich. Ponadto wypracowano raport końcowy z rekomendacjami.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu z liczbą punktów ECTS.

Lider

Uniwersytet Wrocławski

Partnerzy

- University of Eastern Finland (Finlandia)
- École de Psychologues Praticiens (Francja)
- Institut National d'Etude du Travail et d'Orientation Professionnelle – Conservatoire National des Arts et Métiers (Francja)
- Jean Jaurès Université de Toulouse (Francja)
- Université de Bordeaux (Francja)
- Université Paris Nanterre (Francja)
- Universidade de Coimbra (Portugalia)
- Universidade de Lisboa (Portugalia)

12. Międzynarodowe Sympozjum Studenckie – Logistyka i Biznes Międzynarodowy

Główna dziedzina akademicka: logistyka

Cele dydaktyczne kształcenia:

Program miał na celu rozwój praktycznych umiejętności z zakresu logistyki i biznesu międzynarodowego przez zapewnienie studentom możliwości udziału w warsztatach, ćwiczeniach i symulacjach. Uczestnicy pracowali z nowoczesnym oprogramowaniem analitycznym i symulacyjnym, analizowali studia przypadków oraz zapoznawali się z aktualnymi trendami technicznymi i menedżerskimi w branży logistycznej. Celem programu było także kształcenie umiejętności reagowania na zmiany w środowisku biznesowym.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki programowi jego uczestnicy poznali nowoczesne narzędzia i metody analizy logistycznej, w tym nauczyli się korzystać z *Big Data*.

Umiejętności: Studenci zdobyli umiejętność wykorzystywania narzędzi *Business Intelligence*, tak aby optymalizować procesy w łańcuchu dostaw.

Kompetencje społeczne: Program pozwolił uczestnikom na rozwinięcie umiejętności efektywnej pracy zespołowej w środowisku międzynarodowym.

Główne korzyści dla uczelni:

Rozwój współpracy międzynarodowej i promocja instytucji.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Promocja trwała przez cały czas trwania programu i objęta udostępnianie informacji w mediach społecznościowych (m.in. na LinkedIn).

Ewaluacja: Ewaluację programu prowadzono na bieżąco przez cały okres jego trwania.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz zaświadczenie umożliwiające wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Politechnika Krakowska

Partnerzy

- Tomas Bata University in Zlin (Czechy)
- Vilnius Gediminas Technical University (Litwa)
- University of Maribor (Słowenia)
- Szechenyi Istvan University (Węgry)

Rozwijanie kompetencji w zakresie odporności cyfrowej

Główna dziedzina akademicka: nauki o polityce i administracji

Cele dydaktyczne kształcenia:

Program miał na celu rozwijanie u studentów kompetencji niezbędnych do bezpiecznego funkcjonowania w środowisku cyfrowym. Uczestnicy poznawali zagadnienia dotyczące cyberodporności, cyberzagrożeń, ochrony danych osobowych i reagowania na incydenty w sieci. Istotnym celem przedsięwzięcia było także rozwijanie myślenia krytycznego i odpowiedzialnej komunikacji oraz świadomości na temat znaczenia bezpieczeństwa w świecie cyfrowym.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki udziałowi w programie uczestnicy zrozumieli pojęcie odporności cybernetycznej oraz znaczenie cyberbezpieczeństwa. Poznali rodzaje zagrożeń w sieci i cyberataków, składowe bezpiecznego środowiska IT oraz zasady tworzenia strategii bezpieczeństwa cyfrowego.

Umiejętności: Studenci nauczyli się rozpoznawać zagrożenia online i reagować na nie, analizować własne praktyki cyfrowe, wykorzystywać myślenie krytyczne i kreatywne strategie w projektowaniu rozwiązań zwiększających cyberbezpieczeństwo.

Kompetencje społeczne: Uczestnicy programu nauczyli się etycznego zachowania w cyberprzestrzeni, skutecznie się komunikować w kontekście zagrożeń cyfrowych oraz podejmować inicjatywy na rzecz dobrostanu cyfrowego.

Główne korzyści dla uczelni:

Rozwój współpracy międzynarodowej i umiędzynarodowienie kształcenia, a w jego ramach wymiana dobrych praktyk i rozwój kompetencji kadry.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Promocja programu odbywała się przez cały okres jego trwania.

Wykorzystano w tym celu mailing, strony internetowe oraz media społecznościowe (m.in. Facebook).

Ewaluacja: Przeprowadzono monitoring wewnętrzny oraz ankiety ewaluacyjne.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Uniwersytet
Kazimierza Wielkiego
w Bydgoszczy

Partnerzy

→ University of Zagreb
(Chorwacja)

→ Matej Bel University
in Banská Bystrica
(Słowacja)

→ University of Perugia
(Włochy)

Zrównoważona zabudowa uzupełniająca

Główna dziedzina akademicka: architektura i urbanistyka

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zacieśnienie współpracy międzyuczelnianej w zakresie zrównoważonego planowania miejskiego, analiza wyzwań związanych z zabudową uzupełniającą oraz opracowanie możliwych scenariuszy urbanistycznych dla centrów miast. Uczestnicy rozwijali umiejętność kompleksowej analizy przestrzennej, identyfikowania szans i trudności związanych z terenami pod zabudowę oraz proponowania rozwiązań odpowiadających na potrzeby społeczności lokalnych.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki udziałowi w programie uczestnicy opracowali propozycje projektowe dla terenów zabudowy uzupełniającej w centrach miast z uwzględnieniem potrzeb mieszkańców oraz rozwiązań opartych na przyrodzie, takich jak integracja zieleni i elementów wodnych.

Umiejętności: Studenci zyskali umiejętność skutecznej prezentacji swoich projektów.

Kompetencje społeczne: Uczestnicy programu mieli szansę sprawdzić się w pracy zespołowej w zespołach międzynarodowych.

Główne korzyści dla uczelni:

Poszerzenie współpracy międzynarodowej oraz wzbogacenie oferty edukacyjnej.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Upowszechnianie programu odbywało się na każdym jego etapie.

Do promocji wykorzystano strony internetowe lidera i partnerów oraz ich profile w serwisach społecznościowych.

Ewaluacja: Program był ewaluowany codziennie, w trakcie jego trwania.

Ostatniego dnia przeprowadzono ankietę interaktywną na platformie Miro.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Politechnika Opolska

Partnerzy

→ Technická univerzita
v Liberci (Czechy)

→ Neapolis University
Pafos (Cypr)

→ Università degli Studi
di Pavia (Włochy)

Programowanie i technologie mobilne

Główna dziedzina akademicka: informatyka techniczna i telekomunikacja

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zapoznanie studentów z technologiami mobilnymi oraz wprowadzenie ich w podstawy programowania aplikacji dla systemów Android i iOS. Uczestnicy poznawali strukturę aplikacji, komponenty systemów mobilnych oraz podstawy języka Kotlin. Program obejmował również zagadnienia związane z bezpieczeństwem danych, uwierzytelnianiem, prywatnością, a także koncepcją *serverless* i mobilnych środowisk chmurowych. Omawiano też wykorzystanie rozszerzonej rzeczywistości w aplikacjach mobilnych.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki programowi studenci znają zasady projektowania i tworzenia aplikacji mobilnych, podstawowe wzorce projektowe i biblioteki oraz przykłady zastosowań technologii mobilnych.

Umiejętności: Uczestnicy programu potrafią zaprojektować i zaimplementować aplikację mobilną w systemach Android i iOS, wykorzystując takie narzędzia jak Firebase i Flutter.

Kompetencje społeczne: W wyniku realizacji programu studenci potrafią pracować indywidualnie i zespołowo, efektywnie korzystając z narzędzi informatycznych (platformy e-learningowe, komunikatory, np. MS Teams, Zoom, oraz media społecznościowe) w celu realizacji zadań i komunikacji z wykładowcami.

Główne korzyści dla uczelni:

Promocja wydziału i uczelni oraz nowe doświadczenie organizacyjne i dydaktyczne w pracy z międzynarodową grupą studentów.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Promocja programu odbywała się na każdym jego etapie. Wykorzystano w niej strony i serwisy lidera i uczelni partnerskich w ramach STAR EU, media społecznościowe oraz grupy robocze TIG DT.

Ewaluacja: Program w zakresie udziału studentów ewaluowano za pomocą MS Teams, do oceny zadań posłużyły zaś TEAMS i DELTA.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz *transcript of records*.

Lider

Politechnika Krakowska

Partnerzy

- Université de Franche-Comté (Francja)
- Hochschule Bremen (Niemcy)
- Instituto Politecnico de Braganca (Portugalia)

Doświadczenia integracji regionalnej. Perspektywa krótko- i średniookresowa

Główna dziedzina akademicka: ekonomia i finanse

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu była ocena skutków integracji regionalnej, szczególnie istotna w kontekście rosnącego sceptycyzmu i zjawiska postprawdy. Program służył również opracowaniu politycznych rekomendacji dla uczestników spoza Europy, umożliwiając im analizę zjawisk integracyjnych z perspektywy krótko- i średnioterminowej.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki udziałowi w programie studenci rozumieją konsekwencje integracji regionalnej w kontekście rynku pracy, towarów, rynków finansowych, geopolityki oraz dobrobytu społecznego.

Umiejętności: Uczestnicy programu potrafią selekcjonować i krytycznie analizować dane oraz wiązać obserwowane zmiany z procesami integracyjnymi.

Kompetencje społeczne: Studenci dzięki programowi potrafią pracować w międzynarodowych zespołach, formułować wnioski i je prezentować.

Główne korzyści dla uczelni:

Zacieśnienie współpracy z partnerami oraz opracowanie wspólnych publikacji.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano z wykorzystaniem wydziałowych stron internetowych oraz mediów społecznościowych.

Ewaluacja: Program ewaluowano regularnie w trakcie jego trwania, m.in. dzięki obserwacji atmosfery. Ponadto na zakończenie przeprowadzono test końcowy.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Uniwersytet Łódzki

Partnerzy

→ University of Zagreb
(Chorwacja)

→ Alexandru Ioan Cuza
University of Iasi
(Rumunia)

Europejski Tydzień Rachunkowości

Główna dziedzina akademicka: nauki o zarządzaniu i jakości

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zintegrowanie studentów w ramach międzynarodowej sieci ETAP dzięki wymianie wiedzy i materiałów dydaktycznych dotyczących Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF). Ponadto zgłębiano zagadnienie analizy finansowej, rozwijano umiejętności komunikacyjne oraz kształtowano postawę profesjonalną u studentów kierunku rachunkowości.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki uczestnictwu w programie studenci zyskali wiedzę na temat zmian zachodzących w sytuacji finansowej przedsiębiorstw oraz ich przyczyn, a także ich wpływu na wskaźniki finansowe i dane zawarte w sprawozdaniach finansowych.

Umiejętności: Uczestnicy programu potrafią dzięki niemu analizować przyczyny wybranych procesów i zjawisk ekonomicznych oraz społecznych z perspektywy rachunkowości i finansów, wykorzystując do tego metody analizy finansowej i MSSF.

Kompetencje społeczne: W wyniku realizacji programu studenci wykazują gotowość do stosowania technik, metod i narzędzi analizy finansowej oraz rachunkowości w celu wspierania ładu korporacyjnego organizacji.

Główne korzyści dla uczelni:

Promocja działalności oraz nawiązanie nowych kontaktów.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano na każdym jego etapie z wykorzystaniem strony internetowej wydziału oraz jego profilu na Facebooku, a także stron internetowych uczelni partnerskich.

Ewaluacja: W ramach ewaluacji na bieżąco weryfikowano działania programowe. Ponadto przeprowadzono ankiety i spotkanie podsumowujące.

Forma potwierdzenia: certyfikat, *transcript of records* oraz dyplom.

Lider

Uniwersytet Łódzki

Partnerzy

- Karelia University of Applied Sciences (Finlandia)
- University of Lille – IUT (Francja)
- Universitat de Girona (Hiszpania)
- HAN University of Applied Sciences (Holandia)
- Vilniaus universitetas (Litwa)
- BA School of Business and Finance (Łotwa)
- Ludwigshafen University of Business and Society (Niemcy)
- Instituto Politécnico de Coimbra (Portugalia)

Rytuały i procedury językowe w nauczaniu języka

Główna dziedzina akademicka: kształcenie

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było rozwijanie kompetencji studentów – przyszłych nauczycieli – w zakresie stosowania rytuałów i rutyn językowych i pozajęzykowych w środowiskach wielokulturowych i wielojęzycznych. W programie wykorzystano konstruktywistyczne metody nauczania, literaturę dziecięcą i młodzieżową oraz projekty dydaktyczne przygotowywane w zespołach międzynarodowych. Zajęcia z udziałem ekspertów zewnętrznych prowadzono z uwzględnieniem specyfiki regionu Śląska.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki realizacji projektu studenci zdobyli wiedzę z zakresu konstruktywistycznych metod nauczania, zasad stosowania rytuałów językowych w edukacji wielokulturowej oraz specyfiki nauczania języków w regionie Śląska.

Umiejętności: Uczestnicy programu rozwinęli umiejętności projektowania działań dydaktycznych, wdrażania innowacyjnych metod nauczania oraz prowadzenia zajęć w warunkach szkolnych z wykorzystaniem wiedzy zdobytej w grupach wielojęzycznych.

Kompetencje społeczne: Studenci nabyli dzięki projektowi kompetencje komunikacyjne i interpersonalne niezbędne do pracy w grupach międzynarodowych. W rezultacie potrafią współpracować w środowiskach wielokulturowych oraz refleksyjnie oceniać własne działania dydaktyczne.

Główne korzyści dla uczelni:

Zacieśnienie współpracy międzynarodowej, rozwój kompetencji kadry oraz poszerzenie oferty edukacyjnej.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowany na każdym jego etapie z wykorzystaniem materiałów promocyjnych (broszury, plakaty), newslettera, a także stron internetowych i mediów społecznościowych uczelni (Facebook, Instagram). Organizowano spotkania informacyjne, a także opublikowano rezultaty programu.

Ewaluacja: W ramach działań ewaluacyjnych odbywały się regularne spotkania koordynatorów online w celu bieżącej oceny realizacji celów programu. Ponadto zbierano opinie od uczestników i pracowników uczelni.

Forma potwierdzenia: *confirmation of stay*, certyfikat oraz *transcript of records*.

Lider

Państwowa Akademia
Nauk Stosowanych
w Nysie

Partnerzy

- Slezská univerzita
v Opavě (Czechy)
- Otto-Friedrich-Universität
Bamberg (Niemcy)

Strategie post obecności

Główna dziedzina akademicka: sztuki piękne

Cele dydaktyczne kształcenia:

Program miał na celu m.in. rozwijanie interdyscyplinarnych projektów artystycznych, w tym porównanie różnych praktyk artystycznych i podejść kulturowych oraz analizę mediów wykorzystywanych w działaniach tego typu, w tym mediów klasycznych oraz wirtualnych i immersyjnych. Zajęcia miały charakter praktyczny i refleksyjny, obejmowały pracę indywidualną i grupową.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Studenci biorący udział w programie zajmowali się analizą estetyki, narracji i sprawczości niezbędnych do tworzenia współczesnych projektów artystycznych.

Umiejętności: Uczestnicy programu zdobyli umiejętność krytycznego myślenia i analizy, rozumienia, omawiania i prezentowania treści odbiorcom z różnych środowisk kulturowych i dziedzin wiedzy w rozmaitych kontekstach i celach.

Kompetencje społeczne: Najważniejsza kompetencja społeczna rozwijana w programie to umiejętność komunikacji.

Główne korzyści dla uczelni:

Nawiązanie bezpośrednich kontaktów z instytucjami partnerskimi.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono na każdym etapie programu. Wykorzystano w nich stronę internetową, media społecznościowe (Facebook, Instagram) oraz dokumentację filmową (Vimeo).

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne przeprowadzano w ramach spotkań.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Akademia Sztuk Pięknych
w Warszawie

Partnerzy

- Academy of Fine Arts Vienna (Austria)
- Athens School of Fine Arts (Grecja)
- The Stuttgart State Academy of Art and Design (Niemcy)

W imię gleby

Warsztat ekopedologiczny

Główna dziedzina akademicka: nauki o Ziemi

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem kursu było rozwinięcie wiedzy teoretycznej i praktycznej uczestników – studentów i młodych naukowców – w zakresie genezy, klasyfikacji i oceny gleb. Szczególny nacisk położono na interpretację wartości ekologicznej gleb oraz ich znaczenia dla zrównoważonego użytkowania i ochrony zasobów naturalnych. Dodatkowo w programie rozwijano kompetencje miękkie, w tym umiejętności komunikacji w języku angielskim i współpracy międzynarodowej.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: W wyniku realizacji programu studenci znają zasady klasyfikacji gleb według Klasyfikacji Zasobów Glebowych Świata (*World Reference Base for Soil Resources* – WRB), metody oceny gleb zgodnie z międzynarodowymi standardami oraz terminologię fachową z zakresu gleboznawstwa.

Umiejętności: Uczestnicy programu potrafią opisać profil glebowy, rozpoznać poziomy i właściwości diagnostyczne, klasyfikować gleby na podstawie obserwacji terenowych i analiz, a także wpisać występowanie określonych typów gleb w kontekst pozostałych elementów środowiska.

Kompetencje społeczne: Studenci po zakończeniu programu wykazują świadomość różnorodności kulturowej, rozumieją przyczyny różnic społecznych, wykazują większą tolerancję i potrafią efektywnie współpracować w zespole międzynarodowym.

Główne korzyści:

Rozwój kontaktów międzynarodowych, testowanie nowych form i programów nauczania oraz wspieranie mobilności studentów.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono na każdym etapie programu. Wykorzystywano do nich stronę internetową, media społecznościowe (Facebook) i newslettery.

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne prowadzono systematycznie. Polegały one na kontroli dokumentacji, w tym budżetu, i obecności na zajęciach. Ponadto przeprowadzono test online i raporty z prac terenowych, które zostały zaprezentowane przez zespoły międzynarodowe.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz *transcript of records*.

Lider

Uniwersytet
Mikołaja Kopernika
w Toruniu

Partnerzy

1. edycja:

- Eesti Maaülikool (Estonia)
- Vytauto Didžiojo Universitetas (Litwa)
- Latvijas Biozinātņu un Tehnoloģiju Universitāte (Łotwa)
- Univerza v Ljubljani (Słowenia)
- Pécsi Tudományegyetem (Węgry)

2. edycja:

- Česká zemědělská univerzita v Praze (Czechy)
- Eesti Maaülikool (Estonia)
- Universidad de Zaragoza (Hiszpania)
- Vytauto Didžiojo Universitetas (Litwa)
- Latvijas Biozinātņu un Tehnoloģiju Universitāte (Łotwa)
- Univerza v Ljubljani (Słowenia)

Waltornia świata

Główna dziedzina akademicka: muzyka i sztuki sceniczne

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu był rozwój tradycji wykonawczych w zakresie muzyki waltorniowej. Kursy mistrzowskie obejmowały wykłady, warsztaty, w tym codzienną pracę nad techniką gry i przesłuchania fragmentów orkiestrowych, oraz koncerty w międzynarodowym zespole. Program skupiał się na różnorodnych podejściach do interpretacji, nowoczesnych trendach kompozytorskich i wykonawczych oraz wymianie doświadczeń między studentami i pedagogami z różnych krajów.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki udziałowi w programie studenci znają różnorodne europejskie tradycje wykonawcze i stylistyczne muzyki waltorniowej, pogłębili wiedzę na temat literatury waltorniowej (solowej i orkiestrowej), najnowszych trendów kompozytorskich oraz współczesnych technik wykonawczych, a także rozumieją złożoność procesu interpretacji utworów w różnych kontekstach kulturowych i pedagogicznych.

Umiejętności: Uczestnicy programu potrafią zastosować studiowane w jego ramach techniki gry w praktyce, a także analizować i interpretować utwory z wykorzystaniem wiedzy stylistycznej i technicznej. Ponadto nauczyli się pracować w międzynarodowych zespołach muzycznych i adaptować się do różnych metod pracy.

Kompetencje społeczne: W wyniku programu studenci potrafią efektywnie współpracować z osobami z różnych środowisk kulturowych, są otwarci na nowe doświadczenia artystyczne i metody pracy oraz rozumieją wartość różnorodności w twórczości i edukacji.

Główne korzyści dla uczelni:

Rozwój oferty edukacyjnej, wzmacnianie współpracy międzynarodowej i wymiana dobrych praktyk.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne odbywały się na każdym etapie programu i objęły działania w przestrzeni miejskiej (m.in. koncert finałowy) oraz za pośrednictwem internetu (strony i media społecznościowe uczelni).

Ewaluacja: Weryfikacja programu objęła bieżący kontakt z wykładowcami, stałą obserwację pracy i zaangażowania uczestników przy aktywnej współpracy koordynatorów działań.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Akademia Muzyczna
w Krakowie

Partnerzy

- Conservatorium
Maastricht (Holandia)
- Hochschule für Musik
Karlsruhe (Niemcy)
- Conservatorio di Musica
G.B. Martini Bologna (Włochy)

Oznaczanie daty i zapobieganie marnowaniu żywności

Główna dziedzina akademicka: przetwarzanie żywności

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zapoznanie uczestników z podstawowymi informacjami dotyczącymi oznakowania produktów spożywczych, rozwoju drobnoustrojów w żywności oraz znaczenia roślin w kontekście ochrony żywności przed zepsuciem. Program miał również na celu uwrażliwienie studentów na kwestie związane z marnowaniem żywności oraz promowanie działań prewencyjnych w tym zakresie.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Studenci, którzy uczestniczyli w programie, wiedzą, jak prawidłowo oznaczać żywność oraz znają zagrożenia mikrobiologiczne wynikające z przeterminowania produktów.

Umiejętności: Uczestnicy programu potrafią wskazać rośliny o działaniu ochronnym na żywność oraz przeprowadzić proste procesy fermentacji.

Kompetencje społeczne: W wyniku udziału w programie studenci potrafią współpracować zespołowo, w tym konstruktywnie dyskutować w grupie oraz dzielić się obowiązkami.

Główne korzyści dla uczelni:

Zwiększenie rozpoznawalności uczelni i promocja oferty edukacyjnej.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne objęły strony internetowe i media społecznościowe uczelni oraz radio lokalne.

Ewaluacja: Nie przeprowadzono formalnej ewaluacji.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Akademia Nauk Stosowanych
Stefana Batorego
w Skierniewicach

Partnerzy

- Latvijas Lauksaimniecības
Universitāte (Łotwa)
- Università di Foggia (Włochy)

Zasoby marketingowe i zachowania konsumentów w Europie Środkowej

Główna dziedzina akademicka: biznes i zarządzanie

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było przekazanie studentom wiedzy z zakresu zachowań konsumenckich oraz sposobów ich analizy na potrzeby działań marketingowych. Uczestnicy uczyli się, jak operacjonalizować zarówno podstawowe dane (np. dane demograficzne, dochód), jak i koncepcje abstrakcyjne (np. wizerunek kraju i produktu, etnocentryzm konsumencki), a następnie wykorzystywać je praktycznie w projektach badawczych i do analizy wyników.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki udziałowi w programie studenci znają czynniki wpływające na zachowania konsumenckie, rozumieją podstawowe metody badań i pojęcia w tej dziedzinie oraz mają wiedzę na temat specyfiki marketingu w krajach Europy Środkowej.

Umiejętności: Uczestnicy programu w wyniku jego realizacji potrafią wykorzystać wiedzę teoretyczną w realizacji projektów badawczych, w tym zbierać i analizować dane, opracowywać wyniki badań oraz formułować na ich podstawie wnioski i rekomendacje.

Kompetencje społeczne: Studenci potrafią skutecznie współpracować w zespole projektowym.

Główne korzyści dla uczelni:

Pogłębienie współpracy międzynarodowej, rozwój kompetencji kadry oraz procesu dydaktycznego, w tym integracja nowych technologii, i promocja uczelni.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono na każdym etapie programu. Wykorzystano do tego mailing, stronę internetową, serwisy społecznościowe oraz media lokalne.

Ewaluacja: Monitoring odbywał się m.in. podczas spotkań organizacyjnych partnerów przed kolejnymi edycjami programu. Ewaluacja objęła analizę efektów kształcenia oraz raporty na podstawie dyskusji z partnerami. Z kolei studenci wypełniali ankietę ewaluacyjną dotyczącą organizacji, treści i korzyści z udziału w programie.

Forma potwierdzenia: certyfikat z liczbą punktów ECTS.

Lider

Szkoła Główna Handlowa
w Warszawie

Partnerzy

→ Wirtschaftsuniversität
Wien (Austria)

→ Ekonomická univerzita
v Bratislave (Słowacja)

Leśnictwo przyjazne klimatowi

Główna dziedzina akademicka: leśnictwo

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zapoznanie studentów z wpływem zmian klimatycznych na lasy i gospodarkę leśną. Przedsięwzięcie objęło identyfikację zagrożeń dla lasów wynikających ze zmian klimatu, analizę działań adaptacyjnych oraz ocenę możliwości łagodzenia skutków zmian klimatycznych dzięki stosowaniu odpowiednich strategii.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu poznali wpływ zmian klimatycznych na gospodarkę leśną, a także sposoby identyfikacji zagrożeń w tym zakresie oraz metody przeciwdziałania im.

Umiejętności: Studenci zyskali dzięki programowi umiejętność diagnozowania problemów związanych ze zmianami klimatu w kontekście leśnictwa oraz proponowania odpowiednich rozwiązań.

Kompetencje społeczne: Program pozwolił uczestnikom rozszerzyć kompetencje w zakresie pracy zespołowej, w tym odpowiedzialności za realizację wspólnych zadań.

Główne korzyści dla uczelni:

Nawiązanie kontaktów i rozwój współpracy dydaktycznej.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne objęły mailing oraz udostępnianie informacji na stronach internetowych i w mediach społecznościowych.

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne objęły ocenę postępów studentów przez nauczycieli za pomocą formularzy ewaluacyjnych oraz ocenę programu przez uczestników.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz *transcript of records*.

Lider

Uniwersytet Rolniczy
w Krakowie

Partnerzy

- Mendel University
in Brno (Czechy)
- Karelia University
of Applied Sciences
(Finlandia)
- University of Thessaly
(Grecja)
- Universidad Politécnica
de Madrid (Hiszpania)
- Vytautas Magnus University
Agriculture Academy (Litwa)
- Eberswalde University
for Sustainable Development
(Niemcy)

Zrównoważone przemiany urbanistyczne i architektoniczne w obliczu wyzwań klimatycznych

Przypadek Kalwaryjskiej

Główna dziedzina akademicka: architektura i urbanistyka

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było opracowanie strategicznych projektów rewitalizacji ulicy Kalwaryjskiej w Krakowie, które miały uwzględnić modernizację przestrzeni publicznej, w tym budynków historycznych, oraz zaprojektowanie nowych obiektów mieszkalnych i usługowych z wykorzystaniem rozwiązań proekologicznych.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki udziałowi w programie studenci potrafią zastosować piramidę energetyczną w projektowaniu budynków, dobierać materiały budowlane zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju oraz wykorzystywać metodologie oceny cyklu życia w podejmowaniu decyzji projektowych.

Umiejętności: Uczestnicy programu potrafią analizować uwarunkowania urbanistyczne i społeczne, opracowywać strategie projektowe, projektować mikroklimat oraz przygotować wstępne studia urbanistyczne uwzględniające zrównoważony rozwój, mobilność, inkluzywność i więzi społeczne.

Kompetencje społeczne: W wyniku programu studenci nauczyli się współpracować w zespołach międzynarodowych i interdyscyplinarnych, prowadzić dialog z lokalną społecznością, politykami i aktywistami miejskimi oraz wykazywać szacunek wobec osób wywodzących się z innych kultur.

Główne korzyści dla uczelni:

Umiędzynarodowienie uczelni oraz zwiększenie doświadczenia kadry w pracy warsztatowej w zespołach interdyscyplinarnych.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano na każdym jego etapie. Działania w tym zakresie polegały na przekazywaniu informacji bezpośrednich potencjalnym uczestnikom oraz udostępnianiu informacji w internecie, mediach społecznościowych oraz w prasie.

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne przyjęły formę ankiety oraz rozmów z uczestnikami.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Politechnika Krakowska

Partnerzy

→ Hochschule Bremen
(Niemcy)

→ Polytechnic Institute
of Bragança (Portugalia)

Komunikacja publiczna w ujęciu kontrastywnym

Perspektywa diachroniczna i synchroniczna

Główna dziedzina akademicka: języki obce

Cele dydaktyczne kształcenia:

Brak dostępnych danych – w momencie wypełniania ankiety katalog przedmiotów nie był jeszcze gotowy.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Brak danych – nie opracowano jeszcze katalogu przedmiotów.

Umiejętności: Brak danych – nie opracowano jeszcze katalogu przedmiotów.

Kompetencje społeczne: Brak danych – nie opracowano jeszcze katalogu przedmiotów.

Główne korzyści dla uczelni:

Otwarcie na dalszą współpracę międzynarodową.

Dodatkowe informacje dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne przeprowadzono przed rozpoczęciem projektu. W ich ramach do studentów we wszystkich uczelniach uczestniczących w BIP-ie wysłano zaproszenie.

Ewaluacja: W ramach ewaluacji na bieżąco monitorowano prace studentów.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Uniwersytet Wrocławski

Partnerzy

→ University of Bonn

(Niemcy)

→ Uniwersytet Warszawski

(Polska)

→ University of Padova

(Włochy)

Jakościowe badania terenowe w Łodzi – mieście postindustrialnym

Etnografia i mapowanie procesu rewitalizacji miasta, gromadzenie i analiza danych we współpracy

Główna dziedzina akademicka: nauki socjologiczne

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było przeprowadzenie wspólnego projektu naukowo-badawczego w międzynarodowej i wielokulturowej grupie studentów. Uczestnicy testowali nowatorską metodę nauczania zwaną etnografią etnografii, polegającą na prowadzeniu badań etnograficznych wraz z równoczesnym analizowaniem interakcji w zespole badawczym. Ważnym elementem programu było wprowadzenie praktyki badawczej w duchu *learning by doing* z wykorzystaniem technik mapowania przestrzeni dźwiękiem i obrazem oraz badania rewitalizacji poprzez grę miejską.

Lider

Uniwersytet Łódzki

Partnerzy:

→ Charles University
(Czechy)

→ Vytautas Magnus
University (Litwa)

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu zdobyli wiedzę o rewitalizacji miast w wymiarze praktycznym, poznali Łódź jako miasto postindustrialne, nauczyli się stosowania etnografii jako metody badawczej oraz zapoznali się z koncepcją etnografii etnografii.

Umiejętności: Dzięki udziałowi w programie studenci nauczyli się mapować przestrzeń miejską, stosować metodę etnograficzną, analizować dane w trakcie ich powstawania oraz rozwiązywać problemy badawcze w międzynarodowym zespole.

Kompetencje społeczne: Uczestnicy rozwinęli umiejętność współpracy w środowisku międzykulturowym, nawiązywania i analizowania interakcji w zespole badawczym, a także inicjowania kontaktów z mieszkańcami i użytkownikami badanych przestrzeni.

Główne korzyści dla uczelni:

Utrwalenie pozytywnego wizerunku uczelni jako instytucji prowadzącej projekty o znaczeniu społecznym i dysponującej infrastrukturą do współpracy międzynarodowej.

Dodatkowe informacje dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne objęły informacje na stronie internetowej oraz w mediach społecznościowych, a także kontakt bezpośredni z instytucjami partnerskimi.

Ewaluacja: Ewaluacja w ścisłej współpracy z partnerami odbywała się przez cały czas trwania programu. Przyjęła formę obserwacji realizacji zadań w zespołach oraz spotkań zdalnych podsumowujących dwa tygodnie po zakończeniu mobilności.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Współczesne wyzwania sw geodezji i gospodarce przestrzennej w krajach bałtyckich

Główna dziedzina akademicka: nauki społeczne i inżynierjno-techniczne

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było wyposażenie studentów w wiedzę oraz narzędzia do rozpoznawania i rozwiązywania kluczowych wyzwań związanych z gospodarką przestrzenną i geodezją w krajach bałtyckich. Wśród poruszanych tematów znalazły się m.in.: wpływ zmian klimatycznych na planowanie przestrzenne, skutki urbanizacji, rola technologii w zarządzaniu przestrzenią, nowe techniki geodezyjne oraz wycena nieruchomości.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu zdobyli wiedzę na temat systemowego opisu złożonych procesów i struktur w gospodarce przestrzennej oraz podstawowych metod i narzędzi inżynierskich wykorzystywanych w tej dziedzinie, ze szczególnym uwzględnieniem nowoczesnych technologii informacyjnych.

Umiejętności: Studenci dzięki uczestnictwu w programie nauczyli się analizować dokumenty planistyczne pod kątem ich skutków przestrzennych, środowiskowych i finansowych, a także modelować złożone procesy społeczne zachodzące w przestrzeni planistycznej.

Kompetencje społeczne: Dzięki programowi jego uczestnicy rozwinęli świadomość konieczności uczenia się przez całe życie oraz umiejętność organizowania procesu uczenia się innych.

Główne korzyści dla uczelni:

Promocja działalności uczelni, zacieśnienie współpracy z uczelniami partnerskimi oraz wymiana doświadczeń.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne objęły mailing oraz udostępnianie informacji na stronach internetowych i w mediach społecznościowych.

Ewaluacja: Program ewaluowano m.in. z wykorzystaniem ankiet i grup dyskusyjnych.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Uniwersytet
Warmińsko-Mazurski
w Olsztynie

Partnerzy

- Eesti Maaülikool (Estonia)
- Vytauto Didžiojo
Universitetas (Litwa)
- Latvijas Biozinātņu un
Tehnoloģiju Universitāte
(Łotwa)

Future Lab Camp 2024–2025

Główna dziedzina akademicka: architektura

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było wyłuskanie talentów i umożliwienie im rozwoju dzięki zapewnieniu im możliwości zdobycia praktycznego doświadczenia w obszarze innowacji i rozwoju technologii. Działania programowe prowadzono we współpracy z opiekunami naukowymi oraz przedstawicielami lokalnego biznesu. Studenci, podzieleni na grupy, mierzyli się z rzeczywistymi wyzwaniami przedstawionymi przez interesariuszy z regionu, bazując na zasobach dostępnych na ich uczelniach macierzystych.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu pracowali nad stworzeniem kompleksowych koncepcji rozwoju turystyki w gminie.

Umiejętności: Studenci mieli szansę pracować zespołowo nad nietypowymi zadaniami wyznaczonymi przez interesariusza – gminę Zakliczyn.

Kompetencje społeczne: Dzięki udziałowi w programie studenci nauczyli się zasad współpracy w międzynarodowej grupie i w interdyscyplinarnych zespołach studenckich.

Główne korzyści dla uczelni:

Promocja uczelni jako jednostki realizującej nietypowe zadania w formule międzynarodowej oraz zaangażowanie w projekty istotne dla społeczności lokalnej.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne objęły udostępnianie informacji na stronach internetowych i w mediach społecznościowych.

Ewaluacja: Program ewaluowano po jego zakończeniu w formie ankiety wśród uczestników.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Politechnika Krakowska

Partnerzy:

→ Université de Franche-Comté (Francja)

→ Instituto Politecnico de Bragança (Portugalia)

Język angielski w przedsiębiorczości

Główna dziedzina akademicka: nauka języka specjalistycznego

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było rozwijanie umiejętności komunikacji w języku angielskim w kontekście prawniczym i biznesowym. Uczestnicy zdobywali wiedzę z zakresu zakładania własnej firmy, a także uczyli się pracy zespołowej w ramach analizy różnic kulturowych i prawnych w przedsiębiorczości w krajach europejskich. Rezultatem było przygotowanie koncepcji własnego biznesu, wybór lokalizacji oraz poszukiwanie partnera do prowadzenia tej działalności.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu zdobyli wiedzę z zakresu zakładania własnej działalności gospodarczej.

Umiejętności: Studenci dzięki udziałowi w programie umieją przygotowywać prezentacje i sporządzać umowy biznesowe oraz mają znajomość specjalistycznego słownictwa z dziedziny przedsiębiorczości.

Kompetencje społeczne: Program pozwolił jego uczestnikom rozwinąć umiejętność współpracy zespołowej oraz nawiązywania kontaktów zawodowych.

Główne korzyści dla uczelni:

Wymiana doświadczeń kadry oraz doskonalenie procesu dydaktycznego.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Promocja programu odbywała się przez cały czas jego trwania.

Wykorzystano w tym celu strony internetowe, media społecznościowe oraz spotkania.

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne przyjęły formę ankiet. Na zakończenie programu sporządzono raport.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz, w przypadku jednej uczelni, transfer punktów ECTS (kurs włączono do programu studiów).

Lider

Uniwersytet
Mikołaja Kopernika
w Toruniu

Partnerzy

- University of Antwerp
(Belgia)
- University of Rijeka
(Chorwacja)
- University of Cyprus
(Cypr)
- University of Eastern
Finland (Finlandia)

Jakościowe badania terenowe

Etnografia międzykulturowa – zwyczaje, wierzenia i codzienne praktyki w regionie Kaszub. Zbieranie danych, analiza i wymiana doświadczeń badawczych

Główna dziedzina akademicka: socjologia i kulturoznawstwo

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było rozwijanie umiejętności prowadzenia badań etnograficznych oraz analizy zebranych danych z wykorzystaniem innowacyjnych metod dydaktycznych, jak etnografia etnografii i *walking seminar*. Szczególny nacisk położono na pracę terenową w regionie Kaszub, realizowaną pod opieką mentorek. Współpraca w zespołach międzynarodowych pozwoliła uczestnikom zdobyć doświadczenie w pracy badawczej w kontekstach zróżnicowanych kulturowo.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu poznali metodologię badań etnograficznych oraz jakościowe techniki badawcze (obserwacje, wywiady, autoetnografia, analiza danych zastanych).

Umiejętności: Dzięki udziałowi w programie studenci zdobyli umiejętność doboru technik badawczych i analizy danych w badaniu etnograficznym, projektowania i prowadzenia badań w odmiennym kontekście społeczno-kulturowym oraz krytycznego podejścia do własnego usytuowania badawczego.

Kompetencje społeczne: Studenci zyskali umiejętność współpracy w międzynarodowych grupach badawczych, otwartość na różnorodność kulturową i społeczną oraz umiejętność komunikacji w środowisku wielokulturowym.

Główne korzyści dla uczelni:

Wzmocnienie wizerunku uczelni jako instytucji zorientowanej praktycznie i działającej na poziomie międzynarodowym, rozwój współpracy z partnerami oraz wdrożenie nowych metod dydaktycznych.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne objęły udostępnianie informacji na stronach internetowych i w mediach społecznościowych.

Ewaluacja: W ramach ewaluacji uczestnicy dzielili się swoimi refleksjami podczas realizacji zadań, a całościową ocenę programu przeprowadzono w ramach zdalnego spotkania podsumowującego.

Forma potwierdzenia: certyfikat z liczbą punktów ECTS.

Lider

Uniwersytet Łódzki

Partnerzy

→ Charles University
(Czechy)

→ Vytautas Magnus
University (Litwa)

Przedsiębiorczość akademicka

Główna dziedzina akademicka: przedsiębiorczość

Cele dydaktyczne kształcenia:

Program miał na celu rozwinięcie umiejętności wystąpień publicznych, w tym rozwijania w sobie kompetencji przywódczych w negocjacjach projektowych. Uczestnicy zapoznali się z technikami prezentacji oraz zasadami działania symulacyjnych gier biznesowych, w tym wirtualnego zarządzania przedsiębiorstwem. Omówiono również zagadnienia związane m.in. z finansowaniem działalności gospodarczej i wsparciem dla młodych przedsiębiorców, brandingiem oraz identyfikacją wizualną. Uczestnicy mieli okazję spotkać się z przedstawicielami instytucji wspierających przedsiębiorczość oraz odwiedzić jednostki związane z przemysłami kreatywnymi i fotografią.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki udziałowi w projekcie studenci zapoznali się m.in. z technikami wystąpień publicznych, funkcjami gry symulacyjnej przedsiębiorczości, programami wsparcia dla młodych przedsiębiorców, a także pojęciami związanymi z brandingiem.

Umiejętności: Uczestnicy programu zyskali umiejętność zarządzania przedsiębiorstwem wirtualnym, w tym podejmowania decyzji biznesowych i wyszukiwania programów wsparcia, wystąpień publicznych oraz pracy w zespole, w tym w języku angielskim.

Kompetencje społeczne: Program przyczynił się do rozwoju dialogu międzykulturowego.

Główne korzyści dla uczelni:

Promocja uczelni jako instytucji koordynującej BIP oraz pracującej w środowisku międzynarodowym.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono na początku i na zakończenie programu. Objęły one infopack przesłany do studentów oraz post w mediach społecznościowych (Facebook).

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne przeprowadzono w formie ankiety zwrotnej w systemie Beneficiary Module.

Forma potwierdzenia: *transcript of records* oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Wyższa Szkoła Gospodarki
w Bydgoszczy

Partnerzy

→ Vilniaus Kolegija
(Litwa)

→ Daugavpils Universitate
(Łotwa)

Człowiek kontra maszyna. Społeczne i technologiczne wymiaru biznesu przyszłości

XX Warsztaty EuroPrzedsiębiorczości COEUR Workshop

Główna dziedzina akademicka: nauki o zarządzaniu i jakości

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zapoznanie studentów z metodami stymulowania kreatywności i innowacyjności w organizacjach oraz przygotowanie ich do zmierzenia się z technologicznymi i społecznymi wyzwaniami biznesu przyszłości. Uczestnicy rozwijali kompetencje przedsiębiorcze oraz umiejętność tworzenia odpowiedzialnych i innowacyjnych rozwiązań w kontekście wykorzystania sztucznej inteligencji.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki programowi jego uczestnicy rozumieją znaczenie kreatywności w biznesie, rolę sztucznej inteligencji oraz celów społecznej odpowiedzialności biznesu (*Corporate Social Responsibility* – CSR).

Umiejętności: Studenci nauczyli się myślenia projektowego, zarządzania procesami oraz testowania wykonalności technologicznej i finansowej innowacyjnych koncepcji.

Kompetencje społeczne: Uczestnicy programu pracowali nad wzmocnieniem kreatywności i innowacyjności, a także rozwijali umiejętność prezentowania pomysłów inwestorom.

Główne korzyści dla uczelni:

Promocja uczelni i prowadzonych projektów oraz rozwój kontaktów.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono na każdym etapie programu. Objęły one mailing oraz udostępnianie informacji na stronach internetowych i w mediach społecznościowych.

Ewaluacja: Weryfikacja programu objęła regularne spotkania partnerów, ankietę elektroniczną po zakończeniu warsztatów oraz raport na temat sztucznej inteligencji.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz *transcript of records*.

Lider

Uniwersytet Ekonomiczny
we Wrocławiu

Partnerzy

→ Haaga-Helia University
of Applied Sciences
(Finlandia)

→ HS Mainz – University
of Applied Sciences
(Niemcy)

Oprócz wskazanych uczelni
w warsztatach wzięli udział również
studenci i nauczyciele z krajów
nieuczestniczących w programie
Erasmus+:

→ Business and Hotel Management
School (Szwajcaria)

→ Robert Gordon University
(Wielka Brytania)

DentalOmics – ponadnarodowe porozumienie na rzecz interdyscyplinarnej stomatologii

Główna dziedzina akademicka: nauki medyczne

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było wdrożenie nowoczesnych mieszanych form nauczania w dziedzinie stomatologii – kierunku o charakterze praktycznym narażonego na zakłócenia w procesie dydaktycznym w sytuacjach kryzysowych (np. pandemia). W programie promowano aktywne formy nauki i współpracę studentów z wykładowcami uczelni partnerskich zamiast tradycyjnych wykładów i seminariów. Działania te miały służyć rozwijaniu innowacyjnych metod przekazywania wiedzy.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki udziałowi w programie studenci poznali sytuację zdrowotną w Polsce i na świecie.

Umiejętności: Uczestnicy programu w wyniku jego realizacji znają zasady profilaktyki i promocji zdrowia w obrębie jamy ustnej oraz potrafią przekazać pacjentom odpowiednie informacje w tym zakresie.

Kompetencje społeczne: Studenci są w stanie kreować postawy prozdrowotne, aktywnie uczestniczą w programie dydaktycznym oraz wykazują chęć zaangażowania w różnorodne formy zajęć.

Główne korzyści dla uczelni:

Wypełnienie luki w transnarodowym i interdyscyplinarnym kształceniu, promocja nowoczesnych metod dydaktycznych i współpracy międzynarodowej.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono za pośrednictwem stron internetowych i mediów społecznościowych (LinkedIn).

Ewaluacja: Wykładowcy monitorowali realizację programu zarówno w części zdalnej, jak i podczas spotkania stacjonarnego. Codzienne briefingi służyły weryfikacji zgodności działań z założeniami programu.

Forma potwierdzenia: certyfikat uczestnictwa oraz *transcript of records*.

Lider

Uniwersytet Medyczny
we Wrocławiu

Partnerzy

- Lithuanian University of Health Sciences (Litwa)
- Egas Moniz School of Health & Science (Portugalia)
- University of Porto (Portugalia)
- UMFST George Emil Palade Târgu Mureș (Rumunia)
- Sapienza Università di Roma (Włochy)
- Università degli Studi di Cagliari (Włochy)

Zastosowanie materiałów odpadowych w inżynierii lądowej i środowiskowej

Główna dziedzina akademicka: budownictwo i inżynieria lądowa

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było wsparcie procesu tworzenia Europejskiego Obszaru Edukacji (*European Education Area*) przez powiązanie kształcenia w dziedzinie inżynierii lądowej z badaniami. Uczestnicy programu w ramach pracy projektowej, testów terenowych i badań laboratoryjnych mieli możliwość zdobycia wiedzy na temat materiałów odpadowych wykorzystywanych w geotechnice. Program promował również rozwój umiejętności miękkich, takich jak komunikacja, krytyczne myślenie, kompetencje międzykulturowe i adaptacyjność.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu poznali teoretyczne podstawy i praktyczne zastosowania materiałów odpadowych w inżynierii lądowej i środowiskowej, a także zrozumieli zasady projektowania geotechnicznego oraz metody badań laboratoryjnych i terenowych.

Umiejętności: Dzięki programowi studenci zyskali umiejętność analizy problemów inżynierskich i proponowania skutecznych rozwiązań. Ponadto posiadli praktyczną znajomość badań laboratoryjnych i *in-situ* oraz prezentowania wyników badań w formie ustnej i pisemnej.

Kompetencje społeczne: Program przyniósł jego uczestnikom kompetencje w zakresie pracy zespołowej w środowisku międzynarodowym, krytycznego myślenia, samodzielności i odpowiedzialności zawodowej.

Główne korzyści dla uczelni:

Zwiększenie znaczenia SGGW jako partnera międzynarodowego.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: W działaniach promocyjnych wykorzystano mailing oraz strony internetowe.

Ewaluacja: W ramach ewaluacji na bieżąco oceniano zaangażowanie uczestników podczas pracy zdalnej i stacjonarnej. Ponadto przeprowadzono ankietę wśród studentów oraz przeanalizowano jej wyniki.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Szkoła Główna

Gospodarstwa Wiejskiego

Partnerzy

→ Kauno miškų ir aplinkos inžinerijos kolegija (Litwa)

→ Kauno technikos kolegija (Litwa)

→ Latvijas Lauksaimniecības Universitāte (Łotwa)

→ Instituto Politécnico de Beja (Portugalia)

Regionalny ogród zimowy z fotowoltaicznym źródłem energii

Główna dziedzina akademicka: architektura

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było opracowanie koncepcji projektowej ogrodu zimowego przeznaczonego dla społeczności akademickiej ANS w Nowym Targu. Projekt miał odzwierciedlać regionalne wzorce architektoniczne Podhala oraz wykorzystywać zasady projektowania uniwersalnego i ekoarchitektury, a więc m.in. być przyjazny dla środowiska. Istotnym elementem programu była również współpraca międzynarodowa.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: W wyniku realizacji programu uczestnicy dysponują wiedzą na temat architektury regionalnej Podhala oraz znaczenia odnawialnych źródeł energii.

Umiejętności: Uczestnicy programu potrafią zaprojektować niewielki obiekt (ogród zimowy) przeznaczony do rekreacji, uwzględniając lokalny kontekst, tradycję, materiały oraz zastosowanie współczesnych technik i odnawialnych źródeł energii.

Kompetencje społeczne: Dzięki uczestnictwu w programie studenci są gotowi wykorzystywać odnawialne źródła energii w projektach. Ponadto nauczyli się współpracować w zespole międzynarodowym.

Główne korzyści dla uczelni:

Zacieśnienie współpracy z partnerami zagranicznymi, zdobycie doświadczenia w realizacji projektu międzynarodowego oraz promocja uczelni.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono na każdym etapie programu. Wykorzystano w tym celu strony internetowe i media społecznościowe.

Ewaluacja: Prace w ramach programu monitorowano na bieżąco podczas spotkań i konsultacji zdalnych, a także po zakończeniu programu.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Akademia Nauk Stosowanych
w Nowym Targu

Partnerzy

→ Politechnika Świętokrzyska
(Polska)

→ Universitatea de Medicina,
Farmacie, Stinte si Tehnologie
George Emil Palade din Tirgu
Mures (Rumunia)

→ Obudai Egyetem (Węgry)

Język, kultura i literatura na pograniczu polsko-czesko-słowackim

Główna dziedzina akademicka: filologia

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było przybliżenie problematyki transgraniczności oraz specyfiki styku kulturowego i językowego na pograniczu polsko-czesko-słowackim. Zajęcia w ramach przedsięwzięcia miały także na celu rozwijanie praktycznych umiejętności językowych oraz propagowanie wiedzy o historii, literaturze i kulturze wspomnianych trzech obszarów. W programie uwzględniono również zagadnienia współpracy transgranicznej oraz wymiany kulturowej.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu zdobyli wiedzę na temat transgraniczności, specyfiki styku kulturowego i językowego na pograniczu oraz podstawową znajomość realiów w Czechach, Polsce i Słowacji, ze szczególnym uwzględnieniem historii, języka, literatury i kultury tych krajów.

Umiejętności: W wyniku realizacji programu studenci zdobyli umiejętność precyzyjnego i spójnego wypowiedzania się w mowie i piśmie na tematy związane z językiem czeskim, zagadnieniami transgraniczności i kulturowego styku regionów pogranicza.

Kompetencje społeczne: Studenci wykazują gotowość do propagowania wiedzy o transgraniczności w języku polskim i czeskim z wykorzystaniem różnych środków przekazu oraz do aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym.

Główne korzyści dla uczelni:

Wymiana doświadczeń, zacieśnienie współpracy z partnerami oraz podniesienie jakości kształcenia.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Promocję prowadzono na każdym etapie programu – zorganizowano kilka spotkań ze studentami oraz udostępniano informacje na stronach internetowych.

Ewaluacja: Działania monitorujące polegały na zorganizowaniu spotkania podsumowującego program oraz wywiadów ze studentami.

Forma potwierdzenia: certyfikat, wpis do karty zaliczeniowej oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Akademia Nauk Stosowanych
w Raciborzu

Partnerzy

- Univerzita Palackeho
v Olomouci (Czechy)
- Presovska Univerzita
v Presove (Słowacja)

Wybrane aspekty edukacji przedszkolnej w Polsce, Czechach i Słowacji

Główna dziedzina akademicka: pedagogika

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu była analiza wybranych aspektów edukacji przedszkolnej w Polsce, Czechach i Słowacji, z naciskiem na różnice w podejściu do pedagogiki oraz zastosowanie innowacyjnych metod nauczania. Kluczowe w tym zakresie było zrozumienie teorii Freineta, Froebela i Wygotskiego podczas wykładów, warsztatów oraz wizyt studyjnych w polskich przedszkolach. Ponadto w programie położono nacisk na rozwój kompetencji międzykulturowych oraz umiejętność pracy w zespołach międzynarodowych.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: W wyniku realizacji projektu studenci operują podstawowymi pojęciami z zakresu metodyki edukacji przedszkolnej. Ponadto dysponują pogłębioną wiedzą na temat systemów edukacyjnych i innowacyjnych metod dydaktycznych stosowanych w przedszkolach w Polsce, ze szczególnym uwzględnieniem teorii Wygotskiego, pedagogiki Freineta oraz darów Froebela.

Umiejętności: Uczestnicy programu zyskali umiejętność wprowadzania do pracy dydaktycznej innowacyjnych metod i narzędzi dostosowanych do możliwości rozwojowych dzieci oraz do specyfiki środowiska edukacyjnego, zwłaszcza wykorzystujących teorie Wygotskiego, Freineta i Froebela.

Kompetencje społeczne: Studenci dzięki programowi są osobami refleksyjnymi, twórczymi i wrażliwymi na potrzeby dzieci. Potrafią samodzielnie rozwiązywać problemy w zakresie pedagogiki przedszkolnej oraz wprowadzać zmiany w organizacji pracy własnej.

Główne korzyści dla uczelni:

Poszerzenie współpracy międzynarodowej, rozwój nowoczesnych programów, rozwój kompetencji cyfrowych i międzykulturowych oraz podniesienie prestiżu.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne przeprowadzono za pośrednictwem stron internetowych i mediów społecznościowych oraz podczas spotkań bezpośrednich ze studentami.

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne przyjęły formę wywiadów ze studentami, spotkań podsumowujących oraz wymiany uwag i refleksji.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Akademia Nauk Stosowanych
w Raciborzu

Partnerzy

- Ostravska univerzita
v Ostravě (Czechy)
- Matej Bel University
in Banská Bystrica
(Słowacja)

Jak funkcjonuje fabryka?

Główna dziedzina akademicka: zarządzanie i administracja

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zaangażowanie studentów uczelni uczestniczących w European Neighbours Initiative w projekt z zakresu zarządzania przemysłowego. Uczestnicy analizowali rzeczywiste przypadki biznesowe związane z funkcjonowaniem organizacji przemysłowych. Skupiali się na zasadach i technikach optymalizacji efektywności, produktywności i wykorzystania zasobów w środowisku przemysłowym. Zajęcia służyły również rozwijaniu kompetencji komunikacyjnych i międzykulturowych.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu zdobyli wiedzę teoretyczną z zakresu *Lean Production*, symulacji procesów produkcyjnych, w tym specyfiki produkcji przemysłowej, logistyki wewnętrznej oraz zaawansowanych narzędzi zarządzania jakością i podejścia procesowego. Ponadto rozumieją zagadnienia dotyczące zarządzania zamówieniami oraz zamkniętymi obiegami produkcji.

Umiejętności: W wyniku realizacji programu studenci potrafią inicjować dyskusję, wykazują się krytycznym myśleniem i inicjatywą. Planują i realizują rozwój własny oraz inspirują innych w zakresie zarządzania przemysłowego. Aktywnie i twórczo uczestniczą w realizacji projektów.

Kompetencje społeczne: Studenci dzięki programowi dostrzegają znaczenie wiedzy w rozwiązywaniu problemów praktycznych i poznawczych. W rezultacie potrafią inicjować działania i efektywnie pracować w zespołach międzynarodowych, uwzględniając różnice kulturowe.

Główne korzyści dla uczelni:

Realizacja strategii umiędzynarodowienia, nowe umowy bilateralne oraz rozwój kompetencji studentów.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: W działaniach promocyjnych na każdym etapie programu wykorzystano media klasyczne oraz media internetowe (strony uczelni i portale społecznościowe).

Ewaluacja: Weryfikacja programu objęta przekazywanie codziennego feedbacku po zajęciach, dzienniki refleksyjne oraz ocenę osiągnięcia efektów kształcenia w ostatnim dniu programu (w formie sesji posterowej). Przeprowadzono także podsumowanie programu.

Forma potwierdzenia: certyfikat, *transcript of records* oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Politechnika Poznańska

Partnerzy

- Technical University Liberec (Czechy)
- IUT Roanne Jean-Monnet-Saint-Étienne (Francja)
- HAN University of Applied Sciences (Holandia)
- TH Wildau – Technical University of Applied Sciences Wildau (Niemcy)

Bezpieczna komunikacja w erze cyfrowej

Synergia kryptografii, algebry i matematyki przemysłowej

Główna dziedzina akademicka: matematyka

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zapoznanie uczestników z nowoczesnymi technikami algebry i geometrii algebraicznej wykorzystywanymi we współczesnej kryptografii oraz do zastosowań przemysłowych. Kurs obejmował intensywne minikursy, sesje programistyczno-hakerskie oraz pracę projektową w zespołach międzynarodowych ukierunkowaną na implementację technik algebraicznych w praktyce.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Studenci w wyniku udziału w programie zdobyli wiedzę z zakresu współczesnej kryptografii i cyberbezpieczeństwa, w tym aktualnych osiągnięć w tych dziedzinach.

Umiejętności: Uczestnicy programu nabyli umiejętność stosowania nowoczesnych metod kryptograficznych, zwłaszcza w kontekście implementacji algorytmów.

Kompetencje społeczne: Dzięki udziałowi w programie studenci nauczyli się pracować zespołowo w środowisku międzynarodowym.

Główne korzyści dla uczelni:

Budowanie prestiżu uczelni oraz podnoszenie jakości procesu dydaktycznego.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano na stronie internetowej uczelni oraz na specjalnej stronie przedsięwzięcia.

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne polegały na prowadzeniu regularnych spotkań zespołu koordynatorów oraz przeprowadzeniu ankiety.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Uniwersytet
im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu

Partnerzy

- University of Zagreb
(Chorwacja)
- Universiteit Leiden
(Holandia)
- University of Konstanz
(Niemcy)
- Università degli Studi
di Padova (Włochy)
- University of Trento
(Włochy)

Akordeon i Elektronika

Główna dziedzina akademicka: sztuki

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zapoznanie studentów z repertuarem na akordeon i elektronikę dzięki jego analizie i wykonaniu, a także rozwinięcie umiejętności współpracy z ekspertami w dziedzinie muzyki elektroakustycznej – kompozytorami, realizatorami dźwięku i wykonawcami. Uczestnicy programu doskonalili umiejętności improwizatorskie oraz zdobywali podstawową wiedzę na temat komponowania muzyki elektronicznej, obsługi sprzętu i programów wykorzystywanych do realizacji muzyki elektroakustycznej.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: W wyniku udziału w programie studenci zdobyli podstawową wiedzę na temat środowiska technicznego muzyki elektroakustycznej oraz specjalistycznego nazewnictwa w języku angielskim. Ponadto poznali historię rozwoju repertuaru na akordeon i elektroniki.

Umiejętności: Dzięki udziałowi w programie uczestnicy zdobyli umiejętność korzystania z programów w środowisku *Digital Audio Workstation* (DAW), publicznego wykonywania utworów z warstwą elektroniczną (*tape music, live electronics*) oraz nauczyli się podstaw komponowania muzyki elektroakustycznej.

Kompetencje społeczne: Studenci potrafią improwizować w grupie, współpracować z realizatorem dźwięku. Ponadto udoskonalili umiejętność pracy w grupie międzynarodowej.

Główne korzyści dla uczelni:

Rozwój działalności międzynarodowej uczelni oraz rozwój współpracy z partnerami.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne objęły udostępnianie informacji na stronach internetowych i w mediach społecznościowych oraz podczas spotkań w instytucjach partnerskich.

Ewaluacja: Realizację programu weryfikowano m.in. przez monitorowanie harmonogramu zajęć. Ponadto przeprowadzono rozmowy ewaluacyjne w ostatnim dniu przedsięwzięcia. Efekty programu zaprezentowano publicznie podczas trzech koncertów.

Forma potwierdzenia: certyfikat udziału z m.in. liczbą punktów ECTS.

Lider

Akademia Muzyczna
w Gdańsku

Partnerzy

- Estonian Academy of Music and Theatre (Estonia)
- Arts Academy at Turku University of Applied Sciences (Finlandia)
- Academy of Performing Arts in Bratislava (Słowacja)
- University of Ljubljana Academy of Music (Słowenia)
- Conservatorio di Musica Arrigo Boito di Parma (Włochy)
- Istituto Musicale Pareggiato della Valle d'Aosta (Włochy)

Komunikacja i rozwój edukacji poprzez narzędzia EdTech

Główna dziedzina akademicka: komunikacja, edukacja

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było rozwijanie kompetencji komunikacyjnych i edukacyjnych z wykorzystaniem narzędzi EdTech. W ramach programu jego uczestnikom zaoferowano przegląd umiejętności związanych z rozwojem osobistym i zawodowym, łącząc wykłady online z praktycznymi warsztatami stacjonarnymi. Poruszane zagadnienia obejmowały m.in. budowanie indywidualnego planu rozwoju, pracę zespołową, zastosowanie narzędzi EdTech oraz sztucznej inteligencji w edukacji. Zintegrowane podejście umożliwiło uczestnikom rozwój kompleksowych umiejętności.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu zdobyli wiedzę na temat kompetencji interpersonalnych, indywidualnego planu rozwoju, pracy zespołowej, narzędzi EdTech oraz roli sztucznej inteligencji w edukacji. Zrozumieli znaczenie tych kompetencji w kontekście rynku pracy.

Umiejętności: Studenci dzięki udziałowi w programie nabyli umiejętność praktycznego stosowania narzędzi i platform EdTech w procesach komunikacji i uczenia się.

Kompetencje społeczne: Uczestnicy programu rozwinęli otwartość na wykorzystywanie nowoczesnych technologii w komunikacji.

Główne korzyści dla uczelni:

Promocja oferty dydaktycznej i umiędzynarodowienie.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne objęły mailing oraz udostępnianie informacji na stronach internetowych i w mediach społecznościowych.

Ewaluacja: Monitorowanie programu objęło przeprowadzenie ankiet *ex-ante* i *ex-post*.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Uniwersytet Bielsko-Bialski

Partnerzy

→ Technical University
of Ostrava (Czechy)

→ Tallinn University (Estonia)

→ Fundacio Tecnocampus
Mataro-Maresme (Hiszpania)

Kształcenie w zakresie kompetencji globalnych

Główna dziedzina akademicka: ekonomia

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było poszerzenie wiedzy uczestników w zakresie zarządzania projektami w dziedzinie odnawialnych źródeł energii (OZE), zielonych finansów, sprawiedliwej transformacji oraz różnorodności kulturowej. Program podzielono na dwie ścieżki tematyczne: Zarządzanie projektem oraz Rynki wschodzące i zrównoważony rozwój. Obie łączyły podejście teoretyczne i empiryczne oraz wymagały od studentów pracy w międzynarodowych zespołach projektowych nad studiami przypadków.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: W wyniku realizacji programu studenci potrafią:

- zarządzać problemami w zakresie zarządzania zielonymi projektami, stosując metody ilościowe (ścieżka Zarządzanie projektem);
- analizować problemy związane ze zrównoważonymi finansami z wykorzystaniem metod ilościowych (ścieżka Rynki wschodzące i zrównoważony rozwój).

Umiejętności: Uczestnicy programu nauczyli się:

- przewidywać ryzyka w zarządzaniu zielonymi projektami, posługiwać się zaawansowanym angielskim (B2+) w zakresie zarządzania ryzykiem oraz efektywnie współpracować w zespole (ścieżka Zarządzanie projektem);
- identyfikować ryzyka w obszarze zrównoważonych finansów, używać specjalistycznego języka angielskiego (B2+) i skutecznie działać w międzynarodowym zespole projektowym (ścieżka Rynki wschodzące i zrównoważony rozwój).

Kompetencje społeczne: Dzięki udziałowi w projekcie studenci:

- rozumieją konieczność stałego pogłębiania wiedzy z zakresu zarządzania ryzykiem w projektach ekologicznych i wiedzą, kiedy sięgać po wiedzę ekspertów (ścieżka Zarządzanie projektem);
- są świadomi potrzeby rozwijania wiedzy z zakresu zrównoważonych finansów i potrafią zasięgać opinii specjalistów przy rozwiązywaniu złożonych problemów (ścieżka Rynki wschodzące i zrównoważony rozwój).

Główne korzyści dla uczelni:

Budowanie relacji z partnerami oraz wypracowywanie dobrych praktyk.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono na każdym etapie programu.

Objęły one udostępnianie informacji m.in. na stronach internetowych oraz w mediach społecznościowych.

Ewaluacja: W ramach ewaluacji przeprowadzono ankiety końcowe oraz rozmowy indywidualne ostatniego dnia programu.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Uniwersytet Ekonomiczny
w Katowicach

Partnerzy

- Fachhochschule Des Bfi Wien
Gesellschaft M.B.H. (Austria)
- Sveuciliste u Zagrebu
(Chorwacja)
- CBS Cologne Business
School GmbH (Niemcy)
- Iscte – Instituto Universitario
de Lisboa (Portugalia)
- Università degli Studi
di Firenze (Włochy)

Inżynieria przemysłowa – zarządzanie operacyjne

Główna dziedzina akademicka: inżynieria przemysłowa, zarządzanie operacyjne

Cele dydaktyczne kształcenia:

Program miał na celu rozwijanie umiejętności w zakresie metod zarządzania operacyjnego oraz funkcjonowania systemów produkcyjnych. W jego ramach zgłębiano m.in. następujące zagadnienia: czynniki wpływające na produktywność, pomiar wydajności organizacyjnej, analiza wydajności oraz strategie poprawy produktywności. Dodatkowo uczestnicy w zespołach międzynarodowych rozwijali kompetencje interpersonalne i uczyli się utrzymywania relacji biznesowych.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki udziałowi w programie studenci mają wiedzę na temat podstawowych kryteriów podziału i rodzajów systemów produkcyjnych oraz znają parametry i normatywy związane z ich funkcjonowaniem.

Umiejętności: Studenci dzięki udziałowi w programie umieją scharakteryzować systemy produkcyjne zgodnie z podstawowymi kryteriami oraz dysponują podstawowymi umiejętnościami w zakresie ich projektowania i organizacji.

Kompetencje społeczne: Uczestnicy programu potrafią pracować zarówno indywidualnie, jak i w zespole.

Główne korzyści dla uczelni:

Umiejętność międzynarodowego uczenia oraz promocja jej oferty dydaktycznej.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne odbywały się na każdym etapie programu za pośrednictwem mailingu oraz informacji na stronach internetowych i w mediach społecznościowych.

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne przyjęły formę projektu przeprowadzonego w międzynarodowych grupach studentów i ocenionego przez wykładowców na zakończenie programu.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Uniwersytet Bielsko-Bialski

Partnerzy

→ Tallinna Tehnikaukool
(Estonia)

→ Zilinska Univerzita
v Ziline (Słowacja)

Integracja przedmiotowo-językowa na poziomie szkoły podstawowej

Główna dziedzina akademicka: kształcenie nauczycieli (języka)

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było rozwijanie umiejętności tworzenia interdyscyplinarnych materiałów dydaktycznych do nauczania języka angielskiego na poziomie edukacji wczesnoszkolnej. Uczestnicy pogłębiali świadomość międzykulturową i kompetencje społeczne, ucząc się pracy zespołowej w środowisku międzynarodowym. Program obejmował zajęcia wirtualne, w trakcie których studenci poznawali metody integracji języka z innymi przedmiotami (np. *Content and Language Integrated Learning – CLIL*), oraz stacjonarne – tygodniowy pobyt w Warszawie obejmujący zajęcia praktyczne w szkołach podstawowych i współtworzenie materiałów dydaktycznych.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu poznali zasady nauczania międzyprzedmiotowego oraz metodologii CLIL, strategię integracji nauczania języka angielskiego z innymi przedmiotami oraz metody i narzędzia nauczania cyfrowego i hybrydowego.

Ponadto uczyli się o różnorodności kulturowej i systemach edukacji w Europie.

Umiejętności: W wyniku udziału w programie studenci potrafili projektować zintegrowane scenariusze lekcji z wykorzystaniem metod CLIL, wdrażać wiedzę teoretyczną w praktyce podczas lekcji w szkołach, wykorzystywać narzędzia cyfrowe do tworzenia materiałów i prowadzenia zajęć oraz oceniać i doskonalić materiały na podstawie informacji zwrotnej. Ponadto nauczyli się współpracować w zespołach międzynarodowych.

Kompetencje społeczne: Uczestnicy programu rozwinęli wrażliwość międzykulturową, krytyczną refleksję nad praktyką dydaktyczną, odpowiedzialność w pracy zespołowej, inicjatywę, elastyczność i skuteczną komunikację.

Główne korzyści dla uczelni:

Umieździarnarodowienie procesu kształcenia nauczycieli oraz rozwój innowacyjnych form dydaktycznych.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne objęły bezpośredni kontakt z uczelniami partnerskimi oraz mailing.

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne przyjęły formę ankiet i raportów.

Forma potwierdzenia: certyfikat i wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Uniwersytet Warszawski

Partnerzy

→ University College

of Teacher Education
Tyrol (Austria)

→ University of Ljubljana
(Słowenia)

Metody pobudzania aktywności edukacyjnej dzieci i uczniów

Główna dziedzina akademicka: pedagogika

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było przekazanie wiedzy na temat metod pobudzania aktywności edukacyjnej u dzieci i starszych uczniów oraz ukazanie roli pedagoga w ich praktycznym stosowaniu. Uczestnicy mieli możliwość poznania i przetestowania wybranych metod podczas warsztatów i wizyt studyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem organizacji przestrzeni edukacyjnej w placówkach oświatowych. Kurs umożliwił im także rozwinięcie umiejętności planowania i praktycznej realizacji metod aktywizujących.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu zdobyli wiedzę na temat metod pobudzania aktywności edukacyjnej u dzieci i starszych uczniów.

Umiejętności: Studenci zyskali umiejętność planowania i stosowania metod aktywizujących w praktyce edukacyjnej oraz wykorzystywania technik cyfrowych w pracy z dziećmi i starszymi uczniami.

Kompetencje społeczne: Dzięki udziałowi w programie jego uczestnicy mają umiejętność analizowania i oceny organizacji przestrzeni edukacyjnej w placówkach oświatowych w kontekście stosowania metod aktywizujących. Ponadto rozwinęli swoje kompetencje społeczne.

Główne korzyści dla uczelni:

Rozwój współpracy zagranicznej oraz pomysły na kolejne BIP-y.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano na każdym jego etapie, m.in. na stronach internetowych i w mediach społecznościowych.

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne polegały na bieżącym kontakcie mailowym i telefonicznym, a w jego ramach na regularnym podsumowywaniu przeprowadzonych działań. Na zakończenie programu sporządzono raport końcowy oraz ocenę osiągniętych rezultatów.

Forma potwierdzenia: certyfikat i wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Akademia Nauk Stosowanych
w Nowym Sączu

Partnerzy

- Univerzita Palackeho
v Olomouci (Czechy)
- Presovska Univerzita
v Presove (Słowacja)

Open Innovation Lab: wykorzystanie myślenia projektowego do rozwiązywania regionalnych wyzwań związanych ze zmianami klimatu

Główna dziedzina akademicka: ekonomia

Cele dydaktyczne kształcenia:

Program miał na celu rozwijanie kompetencji w zakresie identyfikowania i rozwiązywania regionalnych problemów związanych ze zmianami klimatu. Wykorzystując metodę *Design Thinking* (DT), uczestnicy w międzynarodowych grupach opracowywali innowacyjne rozwiązania dotyczące łagodzenia skutków zmian klimatu. W działaniach uwzględniono także aspekty ekonomiczne, finansowe, zarządcze oraz sposoby komunikacji z władzami lokalnymi. Proces edukacyjny obejmował zarówno komponent fizyczny (warsztatowy tydzień), jak i wirtualny (wprowadzenie do metodyki i dalsze opracowanie rozwiązań).

Lider

Uniwersytet Ekonomiczny
w Katowicach

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: W wyniku realizacji projektu uczestnicy poszerzyli swoją wiedzę na temat ryzyka klimatycznego oraz jego regionalnych przejawów i sposobów przeciwdziałania.

Umiejętności: Uczestnicy programu rozwinęli umiejętność pracy zespołowej w środowisku cyfrowym oraz kompetencje międzykulturowe.

Kompetencje społeczne: Dzięki programowi udało się zachęcić studentów do stosowania metody DT w praktyce oraz do wzmacniania umiejętności komunikacyjnych.

Główne korzyści dla uczelni:

Umiejdzynarodowienie jednostki oraz zdobycie doświadczenia w realizacji BIP-u.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne odbywały się na każdym jego etapie i obejmowały udostępnianie informacji na stronach internetowych i w mediach społecznościowych (LinkedIn).

Ewaluacja: Organizatorzy monitorowali kwestie organizacyjne na bieżąco, zaś aspekty merytoryczne programu ewaluowano dzięki bieżącej ocenie pracy studentów, w tym terminowości i jakości prac projektowych.

Forma potwierdzenia: wpis do systemu uczelni jako przedmiot swobodnego wyboru dla studentów uczelni macierzystej.

Statystyka w zarządzaniu

Główna dziedzina akademicka: matematyka i statystyka

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było rozwijanie wiedzy i umiejętności uczestników w zakresie statystycznej analizy danych i ich wizualizacji, konstruowania i testowania hipotez statystycznych oraz tworzenia i interpretacji modeli regresji liniowej wielowymiarowej. Program pozwolił na praktyczne zastosowanie zaawansowanych narzędzi statystycznych w kontekście zarządzania.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Studenci dzięki udziałowi w programie poznali miary statystyki opisowej, metody graficznej prezentacji danych (*histogram*, *box plot*, *scatter plot*), zasady konstruowania hipotez statystycznych oraz modeli liniowych i ich założenia.

Umiejętności: Uczestnicy programu zyskali umiejętność wykonywania kompleksowej analizy statystycznej obejmującej wyznaczenie i interpretację miar opisowych, weryfikację założeń modelu przy użyciu odpowiednich testów statystycznych, a także tworzenie i interpretację modelu regresji liniowej.

Kompetencje społeczne: W wyniku programu studenci dysponują umiejętnością pracy w grupie oraz skutecznej komunikacji.

Główne korzyści dla uczelni:

Promocja uczelni wśród studentów uczelni sojuszu EU GREEN, zwiększenie mobilności oraz nawiązanie kontaktów między wykładowcami.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano za pośrednictwem stron internetowych i mediów społecznościowych (Facebook, Instagram) oraz podczas spotkań ze studentami.

Ewaluacja: Działania w ramach ewaluacji objęły m.in. zbieranie informacji zwrotnej wśród studentów, także w formie ankiety po zakończeniu programu.

Forma potwierdzenia: certyfikat, uznanie osiągnięć (jeśli był odpowiednik przedmiotu) lub wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Uniwersytet Przyrodniczy
we Wrocławiu

Partnerzy

- University of Evora
(Portugalia)
- University of Gavle
(Szwecja)

Kompetencje kluczowe w wychowaniu przedszkolnym

Główna dziedzina akademicka: pedagogika

Cele dydaktyczne kształcenia:

Program miał na celu przygotowanie studentów do wzmacniania i rozwijania kompetencji kluczowych u dzieci w wieku przedszkolnym. W ramach wykładów, szkoleń i komponentu wirtualnego uczestnicy rozwijali wiedzę i umiejętności w zakresie wielojęzyczności (w tym edukacji językowej dzieci ze specjalnymi potrzebami), kompetencji osobistych i społecznych (z uwzględnieniem komunikacji bez przemocy i kreatywności), a także kompetencji kulturowych i artystycznych (m.in. w ramach muzykoterapii, pisanie piosenek, treningu autogennego Schultza).

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki uczestnictwu w programie studenci znają podstawowe terminy oraz metody i techniki nauczania języka obcego dzieci w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej ze szczególnym uwzględnieniem kompetencji kluczowych. Ponadto dysponują wiedzą na temat rozwoju człowieka oraz możliwych dysfunkcji i zaburzeń wpływających na proces wychowania i kształcenia w kontekście edukacji włączającej.

Umiejętności: Uczestnicy programu potrafią wyszukiwać, dobierać i stosować odpowiednie metody i materiały w pracy dydaktycznej, także w języku angielskim oraz przy użyciu nowoczesnych technologii. Umieją indywidualizować zadania i dostosowywać je do potrzeb uczniów, w tym tych ze specjalnymi potrzebami, kierując się przy tym zasadami etycznymi.

Kompetencje społeczne: Studenci są w stanie odpowiedzialnie przygotować i realizować działania dydaktyczne, doceniając rolę nauczyciela w rozwoju dzieci. Wykazują się kreatywnością i podejmują działania innowacyjne, uwzględniając konieczność indywidualnego podejścia do uczniów i w kontakcie z ich rodzicami.

Główne korzyści dla uczelni:

Zwiększenie rozpoznawalności uczelni, wzmocnienie współpracy z jednostkami partnerskimi oraz wsparcie umiędzynarodowienia kierunku pedagogika.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono na każdym etapie programu. Polegały one na udostępnianiu informacji w mailingu oraz za pośrednictwem stron internetowych i w mediach społecznościowych.

Ewaluacja: Program ewaluowano w trakcie jego trwania. Weryfikacją objęto działania merytoryczne. Na zakończenie programu przeprowadzono ankietę.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Uniwersytet Bielsko-Bialski

Partnerzy

- Fundacion Universidad Catolica de Valencia San Vicente Martir (Hiszpania)
- Instituto de Educacion Secundaria Gabriel Miró (Hiszpania)
- Presovska Univerzita v Presove (Słowacja)
- Univerzita Konstantina Filozofa v Nitre (Słowacja)

Głos i Perkusja

Główna dziedzina akademicka: sztuki

Cele dydaktyczne kształcenia:

Program miał na celu zapoznanie studentów z wybranym repertuarem na głos, perkusję, saksofon i fortepian w różnych konfiguracjach oraz rozwijanie technik improwizacji. Uczestnicy poznawali literaturę i aspekty wykonawcze utworów opracowywanych w ramach programu oraz prezentowali je publicznie, co pozwoliło im na rozwinięcie warsztatu muzycznego i kreatywności.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki udziałowi w programie uczestnicy mieli szansę rozwijać techniki gry i muzykalność oraz przygotować się do działalności artystycznej (solowej i kameralnej). Pracowali nad kreatywnością muzyczną, pamięcią, czytaniem nut *à vista*. Poszerzali wiedzę o kompozytorach i repertuarze różnych epok oraz o współczesnych technikach notacji.

Umiejętności: Studenci poszerzyli umiejętność aktywnego słuchania i współdziałania w muzyce improwizowanej. Pracowali nad rozwijaniem kompetencji pozwalających im na pracę w zmieniającym się otoczeniu i w zespole międzynarodowym, w tym umiejętności językowych i międzykulturowych.

Kompetencje społeczne: Uczestnicy programu poszerzyli umiejętność komunikacji w środowisku międzynarodowym, otwartość i tolerancję. Pracowali nad wzmacnianiem tożsamości europejskiej, postaw demokratycznych i ekologicznych. Potrafią radzić sobie ze stresem scenicznym.

Główne korzyści dla uczelni:

Umieждународowienie uczelni oraz wzrost jej potencjału artystycznego.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono na każdym etapie programu i wykorzystano w nich strony internetowe i media społecznościowe. Ponadto program promowano podczas koncertów organizowanych w jego ramach.

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne polegały na zbieraniu informacji zwrotnej oraz na przeprowadzeniu ankiety w systemie EU Survey. Na zakończenie programu zaprezentowano jego rezultaty w formie koncertu.

Forma potwierdzenia: certyfikat z liczbą punktów ECTS.

Lider

Akademia Muzyczna
w Gdańsku

Partnerzy

- Academy of Music, Dance and Fine Arts in Plovdiv (Bułgaria)
- Janáček Academy of Performing Arts (Czechy)
- University of Ljubljana Academy of Music (Słowenia)

Strategie wejścia na rynek dla produktów i usług cyfrowych

Główna dziedzina akademicka: marketing i reklama

Cele dydaktyczne kształcenia:

Program pozwolił studentom na zdobycie międzynarodowego doświadczenia edukacyjnego w zakresie marketingu cyfrowego. Uczestnicy uczyli się rozpoznawania i diagnozowania złożonych problemów, analizowania i interpretowania wpływu strategii rynkowych, trendów oraz innowacji technologicznych na gospodarkę i społeczeństwo.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: W wyniku realizacji programu jego uczestnicy zdobyli dogłębną wiedzę na temat wpływu strategii wejścia na rynek na rozwój organizacji.

Umiejętności: W wyniku programu studenci umieją rozpoznawać i diagnozować złożone problemy oraz analizować wpływ trendów i innowacji marketingowo-technologicznych na gospodarkę i społeczeństwo.

Kompetencje społeczne: Uczestnicy programu mają gotowość do rozważania zarówno pozytywnych, jak i negatywnych skutków wdrażania technologii w strategiach wejścia na rynek z uwzględnieniem ich wpływu na klientów, pracowników i społeczeństwo.

Główne korzyści dla uczelni:

Umieędzynarodowienie i zacieśnienie współpracy z partnerami oraz rozszerzenie oferty mobilności.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano z wykorzystaniem mailingu, stron internetowych oraz mediów społecznościowych.

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne objęły indywidualne rozmowy z uczestnikami oraz przeprowadzenie ankiety.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Akademia
Leona Koźmińskiego

Partnerzy

→ ESIC Universidad (Hiszpania)

→ Hochschule für Wirtschaft
und Recht Berlin (Niemcy)

Wykraczając poza stereotypy narodowe: media – społeczeństwo – gospodarka

Główna dziedzina akademicka: zarządzanie i administracja

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było rozwijanie umiejętności społecznych, w tym zdolności komunikowania się z użyciem specjalistycznej terminologii z zakresu brandingu narodowego oraz prowadzenia ustrukturyzowanej dyskusji. Uczestnicy zdobywali wiedzę o narzędziach analitycznych i interpretacyjnych stosowanych w zarządzaniu międzynarodowym.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki udziałowi w programie studenci posiadli dogłębną wiedzę o metodach i narzędziach służących do zbierania, analizowania i interpretowania danych wykorzystywanych w podejmowaniu decyzji w organizacjach – zwłaszcza w obszarach zarządzania mediami, zarządzania strategicznego, marketingowego, międzynarodowego, finansowego, operacyjnego i zarządzania kapitałem ludzkim.

Umiejętności: Uczestnicy programu zyskali umiejętność rozpoznawania i diagnozowania przy wykorzystaniu nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych złożonych problemów i szans związanych z funkcjonowaniem organizacji oraz ich otoczenia, formułowania pytań badawczych, testowania hipotez i oceny skuteczności rozwiązań alternatywnych.

Kompetencje społeczne: Studenci są przygotowani do rozwiązywania problemów organizacyjnych, krytycznej oceny własnej wiedzy oraz korzystania z wiedzy eksperckiej.

Główne korzyści dla uczelni:

Umieждународowanie oraz rozszerzenie oferty mobilności.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne objęły każdy etap programu. W celu ich przeprowadzenia wykorzystano m.in. strony internetowe i media społecznościowe.

Ewaluacja: W ramach działań ewaluacyjnych prowadzono rozmowy indywidualne z uczestnikami i dydaktykami oraz przeprowadzono ankietę.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Akademia Leona Koźmińskiego

Partnerzy

→ Thomas More Mechelen-

-Antwerpen (Belgia)

→ Institut International Commerce
et Développement (Francja)

→ ESIC Universidad
(Hiszpania)

Zrównoważony rozwój i innowacje w sektorze hoteli luksusowych

Główna dziedzina akademicka: biznes i administracja

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było przygotowanie studentów do pracy w branży hotelarstwa luksusowego przez zapewnienie im dogłębnego rozumienia funkcjonowania tego sektora. Podejście interdyscyplinarne wdrożone w programie wynikało z połączenia aspektów cyfrowej transformacji oraz zrównoważonego rozwoju. Umożliwiło uczestnikom rozwój kompetencji potrzebnych do pracy w innowacyjnym i odpowiedzialnym środowisku biznesowym.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu mają dogłębną wiedzę na temat metod i narzędzi wykorzystywanych do zbierania, przetwarzania, analizowania i interpretowania danych wspierających procesy decyzyjne w różnych obszarach zarządzania, m.in. mediami, marketingiem, finansami i kapitałem ludzkim.

Umiejętności: W wyniku realizacji programu studenci potrafią rozpoznawać i diagnozować złożone problemy organizacyjne, formułować pytania badawcze, testować hipotezy oraz opracowywać i krytycznie oceniać alternatywne rozwiązania z wykorzystaniem zaawansowanych technologii informacyjno-komunikacyjnych.

Kompetencje społeczne: Studenci dzięki udziałowi w programie są przygotowani do rozwiązywania problemów organizacyjnych o zróżnicowanym charakterze, a także krytycznie oceniają swoją wiedzę i korzystają z wiedzy ekspertów.

Główne korzyści dla uczelni:

Zwiększenie umiędzynarodowienia uczelni oraz poszerzenie oferty mobilności.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano na każdym jego etapie z wykorzystaniem mailingu, stron internetowych i mediów społecznościowych, a także komunikatorów (MS Teams).

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne polegały na prowadzeniu rozmów indywidualnych z uczestnikami oraz z dydaktykami, a także na przeprowadzeniu ankiety.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Akademia Leona Koźmińskiego

Partnerzy

- Institut de gestion sociale (Francja)
- Libera Università di Lingue e Comunicazione (Włochy)

Społeczeństwo, kultura i język po roku 1989 w kontekście Europy Środkowej

Główna dziedzina akademicka: języki obce

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zbadanie procesów wywołanych przez transformację systemową w krajach Europy Środkowej po 1989 roku. Skupiono się zwłaszcza na braku wspólnej narracji historycznej i kulturowej w Polsce, Czechach i na Węgrzech, w przeciwieństwie do zjawiska *Wendeliteratur* w byłej NRD.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: W wyniku zrealizowania programu studenci pogłębili lub nabyli wiedzę o krajach Europy Środkowej, zwłaszcza w zakresie kultury pamięci, w tym roli instytucji, muzeów i pomników.

Umiejętności: Uczestnicy programu zdobyli doświadczenie we współpracy międzynarodowej. Podczas działań w ramach programu komunikowali się w języku niemieckim.

Kompetencje społeczne: Studenci poszerzyli wiedzę nie tylko na temat krajów partnerskich, ale i o swoim kraju pochodzenia. Ponadto rozwinęli relacje koleżeńskie oraz kontakty z wykładowcami. Projekt przyczynił się do przełamania barier językowych oraz zwiększenia swobody w prowadzeniu konwersacji po niemiecku.

Główne korzyści dla uczelni:

Umiędzynarodowienie uczelni, uatrakcyjnienie oferty dydaktycznej oraz w zakresie mobilności.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano na każdym jego etapie z wykorzystaniem stron internetowych oraz mediów społecznościowych.

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne polegały na przeprowadzeniu oceny prac wykonanych w ramach programu. Na zakończenie programu sporządzono sprawozdanie.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu z liczbą punktów ECTS.

Lider

Uniwersytet Warszawski

Partnerzy

→ Univerzita Pardubice
(Czechy)

→ Latvijas Kultūras
Akadēmija (Łotwa)

Dziedzictwo w praktyce – między lokalnością a europejskością

Główna dziedzina akademicka: sztuka i nauki humanistyczne

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zapoznanie uczestników z tematyką dziedzictwa kulturowego oraz refleksja nad jego wymiarem lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim. Szczególną uwagę poświęcono sposobom zarządzania dziedzictwem kulturowym we współczesnej Europie.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki realizacji programu uczestnicy zyskali wiedzę z zakresu dziedzictwa kulturowego, historii i kultury Górnego Śląska oraz zarządzania dziedzictwem kulturowym w europejskich regionach transgranicznych.

Umiejętności: Studenci dzięki programowi poszerzyli rozumienie wspólnego dziedzictwa europejskiego oraz znajomość strategii zarządzania dziedzictwem na poziomie lokalnym i regionalnym z uwzględnieniem kontekstu regionów transgranicznych.

Kompetencje społeczne: Uczestnicy programu zyskali umiejętność współpracy w zespołach międzynarodowych i międzykulturowych.

Główne korzyści dla uczelni:

Udział w wieloformatowym i wieloaspektowym wydarzeniu spójnym z celami konsorcjum.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono na każdym etapie programu z wykorzystaniem stron internetowych i mediów społecznościowych.

Ewaluacja: Program monitorowano podczas spotkań roboczych z partnerami. Ponadto przeprowadzono ankietę.

Forma potwierdzenia: certyfikat z liczbą punktów ECTS.

Lider

Uniwersytet Śląski
w Katowicach

Partnerzy

- Sofia University (Bułgaria)
- Estonian Academy
of Arts (Estonia)
- Vytautas Magnus
University (Litwa)
- Universidade Católica
Portuguesa (Portugalia)

Zarządzanie zieloną turystyką

Główna dziedzina akademicka: turystyka i rekreacja

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było rozwijanie współpracy międzynarodowej i interdyscyplinarnej, a w jej ramach kompetencji międzykulturowych i językowych oraz umiejętności cyfrowych i adaptacyjnych. Istotnym aspektem przedsięwzięcia była ponadto promocja innowacyjności i przedsiębiorczości w zakresie zielonej turystyki – dzięki tworzeniu nowych produktów turystycznych oraz strategii marketingowych. W programie położono nacisk na promowanie postaw sprzyjających edukacji ustawicznej i rozwijaniu kariery w środowisku międzynarodowym.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu pogłębili wiedzę na temat zasad zrównoważonego rozwoju oraz międzynarodowych standardów i dobrych praktyk w branży turystycznej, a także poznali zagrożenia dla środowiska i kultury wynikające ze współczesnego ruchu turystycznego. Ponadto zyskali wiedzę na temat zielonej turystyki.

Umiejętności: Dzięki udziałowi w programie studenci potrafią zrozumieć konieczność ochrony środowiska i dziedzictwa kulturowego w kontekście popularnych kierunków turystycznych. Ponadto rozwinęli umiejętność komunikacji międzykulturowej, pracy zespołowej, w tym w środowisku interdyscyplinarnym i międzynarodowym.

Kompetencje społeczne: Uczestnicy programu rozwinęli świadomość etyczną i odpowiedzialność społeczną oraz otwartość na różnorodność kulturową.

Główne korzyści dla uczelni:

Rozwój współpracy międzynarodowej, wymiana doświadczeń i rozwój kompetencji cyfrowych kadry oraz wdrażanie innowacyjnych metod nauczania.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono na każdym etapie programu.

Wykorzystano w tym celu mailing, strony internetowe i media społecznościowe.

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne objęły regularne spotkania uczelni partnerskich, a w ich ramach m.in. stałe monitorowanie obecności i zaangażowania uczestników oraz analizę efektów prowadzonych działań.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Akademia Humanistyczno-
-Ekonomiczna w Łodzi

Partnerzy

- Universidad Isabel I
(Hiszpania)
- Klaipėdos valstybinė
kolegija (Litwa)
- Instituto Politécnico
de Portalegre (Portugalia)

Sztuka i nauka

Interdyscyplinarna Szkoła ArtSci

Główna dziedzina akademicka: chemia

Cele dydaktyczne kształcenia:

Program polegał na tworzeniu powiązań między sztuką i naukami przyrodniczymi ze szczególnym uwzględnieniem chemii. Uczestnicy rozwijali kreatywność podczas praktycznych działań artystycznych i naukowych – od tworzenia wizualnych inwentarzy po syntezę pigmentów i ich zastosowanie w działaniach plastycznych. Poznali również podstawy własności intelektualnej oraz zagadnienia z pogranicza sztuki, geografii i ekonomii. Program miał charakter interdyscyplinarny i sprzyjał rozwijaniu interdyscyplinarności.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu znają i rozumieją wybrane zagadnienia dotyczące sztuki i nauki oraz ich wpływ na kreatywność.

Umiejętności: Studenci w wyniku realizacji programu potrafią planować i organizować pracę indywidualną oraz zespołową, a w rezultacie uczyć się samodzielnie oraz efektywnie współdziałać z innymi w ramach prac zespołowych.

Kompetencje społeczne: W rezultacie programu uczestnicy są przygotowani do pracy w zespole, potrafią właściwie określać priorytety w realizacji wspólnych celów i przyjmować odpowiedzialność za działania wspólne.

Główne korzyści dla uczelni:

Zacieśnienie współpracy z uczelniami partnerskimi.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano na każdym jego etapie z wykorzystaniem mailingu i stron internetowych.

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne polegały m.in. na zbieraniu opinii zwrotnej od uczestników.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Uniwersytet Łódzki

Partnerzy

→ University of Oulu (Finlandia)

→ University of Miskolc (Węgry)

Zrównoważony rozwój

Wielowymiarowy wpływ człowieka na środowisko

Główna dziedzina akademicka: biznes i zarządzanie

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zapewnienie jego uczestnikom możliwości zrozumienia rosnącego znaczenia zrównoważonych rozwiązań w życiu codziennym i w biznesie. Studenci uczyli się, jak zarządzać zrównoważonym przedsiębiorstwem i jak je rozwijać z uwzględnieniem celów zrównoważonego rozwoju (*Sustainable Development Goals* – SDG) w jego strategii biznesowej.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu potrafią stosować zrównoważone rozwiązania zgodnie z celami SDG. Ponadto orientują się w zagadnieniach związanych ze zrównoważonym zarządzaniem, zarządzaniem zmianą, marketingiem, greenwashingiem i globalnymi megatrendami.

Umiejętności: Dzięki udziałowi w programie studenci mogli rozwijać kreatywność, także w poszukiwaniu rozwiązań, umiejętność wykorzystywania nowoczesnych technologii w zarządzaniu i marketingu oraz stosowania zdobytej wiedzy w praktyce. Ponadto rozwijali swoje kompetencje w zakresie posługiwania się językiem obcym.

Kompetencje społeczne: Studenci poszerzyli umiejętność pracy w grupie międzynarodowej, rozwiązywania konfliktów, komunikacji międzykulturowej oraz autoprezentacji.

Główne korzyści dla uczelni:

Rozwój współpracy międzynarodowej oraz wprowadzenie innowacyjnego kursu.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano na każdym jego etapie z wykorzystaniem mailingu i informacji na stronach internetowych, a także podczas spotkań ze studentami.

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne polegały na obserwacji pracy zespołowej oraz na analizie realizacji celów programu.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Wrocławska Akademia Biznesu
w Naukach Stosowanych

Partnerzy

→ Dania Academy (Dania)
→ InHolland (Holandia)

Komunikacja i porozumienie poprzez kulturę, język, sztukę

Główna dziedzina akademicka: językoznawstwo, literatura

Cele dydaktyczne kształcenia:

Program miał na celu poszerzenie wiedzy uczestników na temat różnorodności kulturowej oraz rozwijanie kompetencji analitycznych i komunikacyjnych w kontekście międzykulturowym. Studenci doskonalili zdolności prezentacyjne, uczyli się pracy w zespole międzynarodowym i interdyscyplinarnym, a także zastanawiali się nad swoją tożsamością kulturową.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki udziałowi w programie studenci znają podstawowe teorie i pojęcia w zakresie komunikacji międzykulturowej oraz języka i sztuki jako narzędzi porozumienia. Rozumieją rolę kultury i sztuki w kształtowaniu tożsamości i relacji społecznych. Posiadają wiedzę na temat różnorodności kulturowej i jej wpływu na procesy komunikacyjne, a także znają podstawy pracy projektowej i metody współpracy w zespole międzynarodowym.

Umiejętności: Uczestnicy projektu potrafią analizować i interpretować przekazy kulturowe i artystyczne w kontekście międzykulturowym. Umieją efektywnie komunikować się w zespole międzynarodowym i interdyscyplinarnym. Potrafią wykorzystać język, sztukę i narzędzia twórcze do wyrażania idei i wartości. Umieją współpracować w ramach zespołu interdyscyplinarnego i realizować wspólne projekty. Potrafią prezentować kreatywnie efekty swojej pracy.

Kompetencje społeczne: Studenci otworzyli się na różnorodność kulturową i językową, okazują szacunek dla odmiennych tradycji i wartości. Potrafią współdziałać w grupie oraz rozwiązywać konflikty w duchu zrozumienia i dialogu. Wykazują odpowiedzialność za wspólną pracę i jej rezultaty. Rozumieją potrzebę ciągłego podnoszenia swoich kompetencji w zakresie komunikacji i współpracy międzykulturowej. Angażują się w działania artystyczne i społeczne mające na celu budowanie porozumienia międzykulturowego.

Główne korzyści dla uczelni:

Wzmocnienie współpracy międzynarodowej, promocja innowacyjnych form kształcenia oraz rozwój oferty dydaktycznej.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano na każdym jego etapie z wykorzystaniem mailingu, stron internetowych i mediów społecznościowych oraz podczas spotkań ze studentami.

Ewaluacja: W ramach działań ewaluacyjnych na bieżąco monitorowano prowadzone działania. Ponadto przeprowadzono ankietę, spotkania podsumowujące i minisondaże.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz zaświadczenie o efektach programu i liczbie punktów ECTS.

Lider

Uniwersytet Komisji
Edukacji Narodowej
w Krakowie

Partnerzy

- Varna Free University
(Bułgaria)
- Baltic International
Academy (Łotwa)
- Eötvös Loránd University
(Węgry)

Sztuka i kreatywność

Główna dziedzina akademicka: pedagogika

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było znalezienie innowacyjnych i kreatywnych oraz wykorzystujących sztukę metod pracy z osobami o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Program miał na celu również wyposażenie uczestników w kompetencje międzykulturowe, rozwijanie wrażliwości społecznej oraz przełamywanie stereotypów. Uczestnicy dzielili się wynikami badań i przykładami dobrych praktyk z różnych krajów europejskich oraz analizowali sposoby prowadzenia twórczej pracy edukacyjnej.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu potrafią wykorzystać wiedzę z zakresu sztuki i kreatywności do rozwiązywania nietypowych problemów edukacyjnych, opiekuńczych i wspierających.

Umiejętności: Dzięki programowi studenci potrafią pracować zespołowo.

Kompetencje społeczne: Studenci rozwinęli swoje umiejętności komunikacyjne.

Główne korzyści dla uczelni:

Utworzenie sieci współpracy.

Informacje dodatkowe dotyczące programu

Promocja: Program promowano na każdym etapie, udostępniając informacje na stronach internetowych, w mediach społecznościowych i w mediach lokalnych.

Ewaluacja: W ramach działań ewaluacyjnych oceniano aktywność na zajęciach, przygotowanie i realizację projektów edukacyjnych i badawczych opracowanych w ramach programu oraz zbierano informacje zwrotne, m.in. za pośrednictwem ankiety.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu

Lider

Katolicki Uniwersytet Lubelski

Partnerzy

- VIVES University of Applied Sciences (Belgia)
- VIA University College
 - Campus Randers (Dania)
- Department of Educational Sciences, Faculty of Social and Human Sciences, University of Oradea (Rumunia)
- Catholic University in Ružomberok (Słowacja)
- Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University (Ukraina)

Biopaliwa i związki biochemiczne pozyskiwane z odpadów

Główna dziedzina akademicka: ochrona środowiska

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było pogłębienie wiedzy studentów na temat nowoczesnych metod zarządzania zasobami i odpadami z naciskiem na wykorzystanie biomasy odpadowej do produkcji biopaliw i związków biochemicznych. W programie połączono teorię z działaniami praktycznymi dzięki zapewnieniu uczestnikom intensywnych warsztatów, a w ich ramach studiów przypadku. Istotnym celem przedsięwzięcia było również kształtowanie świadomości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz nauka pracy zespołowej.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu zdobyli wiedzę na temat aktualnych i perspektywicznych rozwiązań w zakresie gospodarki zasobami i odpadami oraz wybranych technologii wytwarzania bioproduktów z surowców odpadowych.

Umiejętności: Studenci w wyniku udziału w programie potrafią wykonywać podstawowe oznaczenia składu biomasy odpadowej oraz obliczenia technologiczne związane z gospodarką surowcami lignocelulozowymi oraz odpadami komunalnymi/przemysłowymi. Ponadto zyskali umiejętność interpretacji danych procesowych oraz formułowania wniosków z analizy studiów przypadku.

Kompetencje społeczne: W wyniku przedsięwzięcia jego uczestnicy rozumieją potrzebę racjonalnego gospodarowania surowcami i odpadami, a także skutki nadmiernej eksploatacji zasobów. Potrafią efektywnie pracować indywidualnie i zespołowo w zakresie realizacji projektów dotyczących gospodarki odpadami.

Główne korzyści dla uczelni:

Wzmocnienie umiędzynarodowienia na wydziale o niskim poziomie mobilności.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne odbywały się na każdym etapie programu. Wykorzystywano w nich strony internetowe, media społecznościowe oraz komunikatory.

Ewaluacja: Działania programowe ewaluowano na bieżąco. Na zakończenie przeprowadzono ankietę podsumowującą.

Forma potwierdzenia: certyfikat z liczbą punktów ECTS oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Uniwersytet Bielsko-Bialski

Partnerzy

- Jihoceska Univerzita
v Ceskych Budejovicich
(Czechy)
- Tallinna Tehnikaulikool
(Estonia)
- Obudai Egyetem
(Węgry)

Sztuczna inteligencja w praktyce

Główna dziedzina akademicka: informatyka

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zapewnienie uczestnikom kompleksowego przeglądu zagadnień związanych ze sztuczną inteligencją (*Artificial Intelligence* – AI) przez połączenie wykładów online z zajęciami praktycznymi. Program stanowił uzupełnienie działań realizowanych w ramach projektu „The Future is in Applied Artificial Intelligence” (FAAI) i opierał się na materiałach dydaktycznych i obszarach kształcenia opracowanych w jego ramach. Dzięki temu w ramach kursu zaoferowano jego uczestnikom zarówno teoretyczne, jak i praktyczne podejście do zastosowań AI, wspierając rozwój wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych studentów.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki programowi studenci znają i rozumieją procesy projektowania i obsługi sieci informatycznych, a także metody i techniki stosowane w projektowaniu i obsłudze, w tym metody AI, grafiki i komunikacji człowiek – komputer oraz systemów wbudowanych. Ponadto uczestnicy dysponują wiedzą dotyczącą systemów wspomagania decyzji i innych systemów AI.

Umiejętności: Uczestnicy programu posługują się narzędziami informatycznymi, potrafią projektować i tworzyć systemy AI, w tym systemy wspomagania decyzji i inteligencji obliczeniowej.

Kompetencje społeczne: Dzięki programowi studenci rozumieją potrzebę ciągłego dokształcania się – podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych. Mają także świadomość cywilizacyjnych implikacji postępu naukowo-technicznego w zakresie AI.

Główne korzyści dla uczelni:

Nawiązanie nowych kontaktów partnerskich oraz wzrost zainteresowania mobilnością.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono na każdym etapie realizacji projektu. Wykorzystano w nich mailing i komunikatory oraz strony internetowe i media społecznościowe.

Ewaluacja: Monitorowanie i weryfikacja projektu polegały na zebraniu informacji zwrotnej za pomocą ankiet.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Uniwersytet Bielsko-Bialski

Partnerzy

- Univerzitet u Nisu (Serbia)
- Alexander Dubcek University of Trencin (Słowacja)
- Univerzita sv. Cyrila a Metoda v Trnave (Słowacja)
- Univerza v Mariboru (Słowenia)

Tydzień Transform4Europe

Komunikacja dla lepszej przyszłości

Główna dziedzina akademicka: sztuka i nauki humanistyczne, programy interdyscyplinarne

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było rozwijanie zaawansowanych umiejętności komunikacyjnych wspierających rozwiązywanie współczesnych problemów globalnych. Kurs umożliwiał uczestnikom zdobycie wiedzy o znaczeniu komunikacji w kontekście polityki publicznej, negocjacji, różnic kulturowych oraz pracy nad rozwiązaniami dotyczącymi wyzwań, takich jak zmiany klimatyczne, nierówności społeczne i cyberbezpieczeństwo. Uczestnicy pracowali w międzynarodowych zespołach nad projektami odpowiadającymi na wyzwania komunikacyjne w różnych kontekstach.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Dzięki udziałowi w programie studenci mieli szansę analizować aktualne wyzwania, jak zmiany klimatu i cyberbezpieczeństwo.

Umiejętności: Uczestnicy programu rozwinęli swoje umiejętności komunikacyjne.

Kompetencje społeczne: Studenci nauczyli się opracowywać strategie komunikacyjne dla wybranych wyzwań globalnych.

Główne korzyści dla uczelni:

Wspólna intensywna inicjatywa edukacyjna, integracja uczelni partnerskich i uczestników oraz tworzenie wspólnego kampusu.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono na każdym etapie programu za pośrednictwem stron internetowych i mediów społecznościowych.

Ewaluacja: Program monitorowano podczas spotkań roboczych. Na jego zakończenie przeprowadzono ankietę.

Forma potwierdzenia: certyfikat z liczbą punktów ECTS.

Lider

Uniwersytet Śląski
w Katowicach

Partnerzy

- Sofia University (Bułgaria)
- Estonian Academy of Arts (Estonia)
- Jean Monnet University (Francja)
- Alicante University (Hiszpania)
- Vytautas Magnus University (Litwa)
- Saarland University (Niemcy)
- Catholic University of Portugal (Portugalia)
- Primorska University (Słowenia)

Wyzwania dla sektora leśnego: technologie, ekonomia obiegu zamkniętego, relacje ze społeczeństwem

Główna dziedzina akademicka: nauki leśne i drzewne

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zapoznanie uczestników z rolą technologii w monitorowaniu lasów i środowiska w procesach podejmowania decyzji oraz przekazywania informacji. Studenci nabyli wiedzę na temat pozyskiwania drewna, oceny jego efektywności ekonomicznej i środowiskowej, a także społecznych aspektów funkcjonowania sektora leśnego. Istotnym elementem programu była edukacja w zakresie zrównoważonego rozwoju i budowania modeli biznesowych uwzględniających aspekty społeczne i ekologiczne.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: W wyniku realizacji programu studenci dysponują pogłębioną wiedzą na temat wpływu czynników środowiskowych i antropogenicznych na lasy, rozumieją idee zrównoważonego zarządzania oraz znaczenie relacji społecznych w kontekście gospodarki leśnej. Ponadto potrafią zaplanować działania edukacyjne i rekreacyjne oraz znają zasady tworzenia społecznie odpowiedzialnych modeli biznesowych.

Umiejętności: Uczestnicy programu w jego wyniku potrafią stosować instrukcje leśne w praktyce, przeprowadzać analizy społeczno-prawne, a także prowadzić dyskusje na tematy związane z leśnictwem w zróżnicowanych środowiskach.

Kompetencje społeczne: Studenci są w stanie oceniać wpływ działań na środowisko, są świadomi odpowiedzialności za przyrodę oraz potrafią współpracować w zespole.

Główne korzyści dla uczelni:

Udział w BIP-ie pozwolił uczelni zdobyć doświadczenie i wypracować schemat działań dla przyszłych programów tego typu.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono przez cały czas trwania programu za pośrednictwem stron internetowych i mediów społecznościowych.

Ewaluacja: Program monitorowano na każdym etapie. W ramach ewaluacji prowadzono konsultacje z partnerami oraz ocenę zadań.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Uniwersytet Przyrodniczy
w Poznaniu

Partnerzy

→ Czech University
of Life Sciences
(Czechy)

→ Latvian University
of Life Sciences (Łotwa)

→ Transilvania University
in Brasov (Rumunia)

Koncepcje Janusza Korczaka dotyczące praw dziecka

Multidyscyplinarny dostęp do współczesnych wyzwań – podejścia dla praktyków i badaczy

Główna dziedzina akademicka: pedagogika

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było wyposażenie uczestników w wiedzę i kompetencje w obszarze edukacji obywatelskiej w kontekście mobilności i migracji oraz edukacji na rzecz praw dziecka. Zajęcia w ramach przedsięwzięcia miały charakter interdyscyplinarny i łączyły teorię z praktyką, umożliwiając uczestnikom poznanie dorobku Janusza Korczaka oraz rozwijanie inkluzywnych i niedyskryminujących podejść pedagogicznych. W programie uwzględniono zarówno część wirtualną, jak i pięciodniową część stacjonarną, obejmującą wykłady, warsztaty i wizyty terenowe.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu poznali dorobek teoretyczny pracy Janusza Korczaka, inkluzywne i niedyskryminujące podejścia w pedagogice praw dziecka, a także zgłębili zagadnienie odporności (*resilience*) w edukacji o prawach dziecka.

Umiejętności: Studenci w wyniku udziału w programie są w stanie stosować humanizującą metodologię pracy z wykorzystaniem inkluzywnego i refleksyjnego podejścia.

Kompetencje społeczne: Dzięki programowi jego uczestnicy mieli szansę nauczyć się kształtować postawy inkluzywne i niedyskryminujące w pracy z dziećmi.

Główne korzyści dla uczelni:

Wprowadzenie innowacyjnej formy edukacji łączącej nowe technologie i tradycję oraz popularyzacja dziedzictwa Janusza Korczaka.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano przez cały okres jego trwania z wykorzystaniem stron internetowych i mediów społecznościowych (Facebook).

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne polegały na spotkaniach w grupach roboczych oraz ocenie prac uczestników.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Uniwersytet Warszawski

Partnerzy

- Universidad Complutense de Madrid (Hiszpania)
- Evangelische Hochschule Darmstadt (Niemcy)
- Transilvania University (Rumunia)

Zrównoważony rozwój i środowisko

Główna dziedzina akademicka: ochrona środowiska

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było podniesienie wiedzy studentów w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska, a także rozwój kompetencji w zakresie komunikacji międzykulturowej oraz posługiwania się językiem angielskim w kontekście akademickim. Zajęcia w ramach przedsięwzięcia miały charakter wykładowy i warsztatowy, a objęły m.in. tematykę związaną z gospodarką obiegu zamkniętego, energią odnawialną, ochroną przyrody i świadomością ekologiczną. Program służył również integracji studentów z różnych krajów oraz promowaniu postaw proekologicznych.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu znają zasady zrównoważonego rozwoju, identyfikują zagrożenia środowiskowe i rozumieją znaczenie ochrony środowiska w kontekście globalnym.

Umiejętności: Dzięki udziałowi w programie studenci potrafią analizować dane i zjawiska związane z ochroną środowiska, posługują się terminologią z zakresu zrównoważonego rozwoju w języku angielskim oraz są w stanie pracować w zespole międzynarodowym.

Kompetencje społeczne: Dzięki programowi studenci są świadomi znaczenia postaw proekologicznych, potrafią działać odpowiedzialnie wobec środowiska naturalnego oraz wykazują otwartość na współpracę w środowisku wielokulturowym.

Główne korzyści dla uczelni:

Rozwój współpracy międzynarodowej oraz promocja oferty edukacyjnej.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono z wykorzystaniem mailingu, stron internetowych i mediów społecznościowych.

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne polegały na monitorowaniu jakości zajęć oraz na analizie wyników ankiety przeprowadzonej wśród uczestników.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Akademia Nauk Stosowanych
w Pile

Partnerzy

- SMK Aukštoji Mokykla (Litwa)
- Liepājas Universitāte (Łotwa)
- Universitatea de Vest
din Timisoara (Rumunia)
- Universitatea 1 Decembrie 1918
(Rumunia)
- Istanbul Aydin Universitesi Vakfi
(Turcja)

Wytwarzanie oprogramowania jako metoda wspomagająca rozwój kompetencji miękkich i przyszłości

Główna dziedzina akademicka: informatyka

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było rozwijanie kompetencji miękkich oraz tzw. umiejętności przyszłości dzięki pracy w międzynarodowych interdyscyplinarnych zespołach projektowych. Program umożliwiał studentom pogłębianie umiejętności komunikacyjnych, współpracy zespołowej oraz kreatywnego rozwiązywania problemów. Dodatkowo uczestnicy zdobywali wiedzę na temat procesu tworzenia i projektowania rozwiązań informatycznych dopasowanych do potrzeb określonej grupy docelowej.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu znają i rozumieją zagadnienia związane z pracą zespołową oraz komunikacją międzykulturową. Dysponują wiedzą na temat procesu tworzenia rozwiązań informatycznych.

Umiejętności: Dzięki programowi studenci potrafią planować zadania w międzynarodowej grupie projektowej, projektować nowoczesne rozwiązania webowe lub mobilne oraz ocenić ich potencjał biznesowy.

Kompetencje społeczne: Studenci są przygotowani do pracy w międzynarodowym zespole projektowym, rozumieją znaczenie zdobywanej wiedzy w rozwiązywaniu problemów oraz potrafią korzystać z wiedzy eksperckiej.

Główne korzyści dla uczelni:

Wzmocnienie współpracy, a w jej ramach wymiany dobrych praktyk, oraz możliwość przetestowania nowych metod dydaktycznych.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono z wykorzystaniem mailingu i komunikatorów.

Ewaluacja: Monitorowanie polegało na sprawowaniu bieżącego nadzoru nad pracami uczestników, na analizie prototypów aplikacji oraz na prezentacji wyników prac.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz wpis do suplementu do dyplomu.

Lider

Uniwersytet Łódzki

Partnerzy

- Université d'Artois (Francja)
- Dundalk Institute of Technology (Irlandia)
- ISGaya (Portugalia)

Międzynarodowy Logistyczny Tydzień Projektowy 2025

Główna dziedzina akademicka: logistyka

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było rozwijanie u studentów umiejętności praktycznego stosowania metod zarządzania w kontekście międzynarodowym oraz zwiększenie ich zainteresowania tematyką logistyki i zarządzania łańcuchem dostaw. Program zakładał także rozwój umiejętności komunikacyjnych i analitycznych uczestników, pracy zespołowej w środowisku cyfrowym oraz kompetencji międzykulturowych.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu potrafią praktycznie stosować metody zarządzania w kontekście międzynarodowym.

Umiejętności: Dzięki programowi studenci rozwinęli swoje umiejętności komunikacyjne i analityczne.

Kompetencje społeczne: Studenci zwiększyli swoje kompetencje międzykulturowe.

Główne korzyści dla uczelni:

Międzynarodowa współpraca, sieć kontaktów, wymiana doświadczeń, podnoszenie jakości nauczania.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano po jego zakończeniu. Wykorzystano w tym celu stronę internetową i media społecznościowe.

Ewaluacja: Działania ewaluacyjne prowadzono na bieżąco. Polegały na regularnym monitorowaniu programu. Na jego zakończenie przygotowano raporty dla władz uczelni.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Uniwersytet Ekonomiczny
w Katowicach

Partnerzy

→ Odisee University
of Applied Sciences
(Belgia)

→ Inholland University
of Applied Sciences
(Holandia)

Umiejętności cyfrowe, innowacyjność i rozwój społeczny

Główna dziedzina akademicka: ekonomia

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było podniesienie u jego uczestników poziomu kompetencji cyfrowych, rozwój umiejętności w zakresie innowacyjności i przedsiębiorczości społecznej oraz doskonalenie kompetencji międzykulturowych i komunikacyjnych. Istotne było również integrowanie nauczania zdalnego i stacjonarnego w ramach modelu hybrydowego.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Studenci dzięki programowi pogłębili swoją wiedzę na temat transformacji cyfrowej i jej wpływu na rozwój społeczno-gospodarczy. Znają zasady funkcjonowania innowacji społecznych i przedsiębiorczości społecznej. Ponadto poznali narzędzia wspierające współpracę międzynarodową w środowisku cyfrowym oraz aspekty etyczne i prawne korzystania z technologii.

Umiejętności: Uczestnicy programu potrafią wykorzystywać narzędzia cyfrowe do komunikacji, współpracy i zarządzania projektami. Są w stanie projektować innowacyjne rozwiązania z wykorzystaniem metodyki *Design Thinking* oraz prezentować efekty pracy zespołowej w języku ojczystym i angielskim.

Kompetencje społeczne: W wyniku realizacji programu studenci są przygotowani do pracy w środowisku międzynarodowym i międzykulturowym z poszanowaniem różnorodności. Są świadomi wpływu technologii na społeczeństwo i środowisko. Rozumieją znaczenie postawy obywatelskiej i etyki zawodowej. Potrafią inicjować działania na rzecz rozwoju społecznego z wykorzystaniem narzędzi cyfrowych.

Główne korzyści dla uczelni:

Rozwój współpracy międzynarodowej oraz wzrost prestiżu i atrakcyjności uczelni, a także rozwój kompetencji kadry.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program był promowany na każdym etapie przy wykorzystaniu stron internetowych i mediów społecznościowych.

Ewaluacja: Działania monitorujące polegały na weryfikacji aktywności uczestników i prowadzeniu bieżącej oceny ich pracy i efektów uczenia się. Ponadto przeprowadzono ankietę oraz spotkania podsumowujące program.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Uniwersytet Kazimierza Wielkiego
w Bydgoszczy

Partnerzy

- Burgas Free University (Bułgaria)
- Josip Juraj Strossmayer
University of Osijek (Chorwacja)
- University of Western
Macedonia (Grecja)
- Vilniaus Kolegija (Litwa)
- University of Alba Iulia (Rumunia)

Dialog w erze multimediów – wyzwania i szanse

Główna dziedzina akademicka: dziennikarstwo i informacja, programy interdyscyplinarne

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zapoznanie studentów z wyzwaniami komunikacyjnymi w kontekście rozwoju multimediów w XXI wieku, a także rozwój wiedzy, umiejętności i kompetencji multimedialnych (*storytelling*, podcasty) oraz ich praktyczne zastosowanie w pracy dziennikarskiej, zwłaszcza w kontekście wojny. Program promował także wrażliwość dziennikarską, solidarność międzyludzką oraz wymianę doświadczeń między uczestnikami reprezentującymi różne kultury medialne.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu znają i potrafią stosować w praktyce zasady i techniki *storytellingu*.

Umiejętności: Studenci umieją przeprowadzić wywiad z uczestnikiem sytuacji granicznej oraz przekazać rzetelnie historię tej osoby z wykorzystaniem przekazu multimedialnego.

Kompetencje społeczne: Dzięki programowi studenci rozwinęli empatię i solidarność w relacji z rozmówcą, który doświadczył lub doświadcza sytuacji granicznej.

Główne korzyści dla uczelni:

Rozwój sieci kontaktów międzynarodowych, zapoznanie się z modelami kształcenia dziennikarskiego w uczelniach partnerskich, wymiana doświadczeń, facylitacja wymiany kadrowej i studenckiej oraz promocja oferty dydaktycznej.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Program promowano na każdym jego etapie. Wykorzystano w tym celu komunikatory, strony i serwisy internetowe (Facebook, YouTube).

Ewaluacja: Działania monitorujące prowadzono na bieżąco. Program zakończył się spotkaniem zdalnym.

Forma potwierdzenia: certyfikat oraz *transcript of records*.

Lider

Uniwersytet
im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu

Partnerzy

- Howest, University of Applied Sciences (Belgia)
- University of Malaga (Hiszpania)
- Fontys University of Applied Sciences (Holandia)

Dyskurs polityczny i współczesne demokracje liberalne – wyzwania i szanse

Główna dziedzina akademicka: dziennikarstwo i informacja, programy interdyscyplinarne

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było zapoznanie studentów z wyzwaniami komunikacji politycznej w kontekście rozwoju multimediów, zwiększenie kompetencji multimedialnych (w tym w zakresie storytellingu i podcastów) oraz ich zastosowanie w analizie i popularyzacji wiedzy na temat dyskursów populistycznych. W programie położono nacisk na odpowiedzialność dziennikarską, popularyzację wiedzy naukowej i wymianę doświadczeń z zakresu edukacji medialnej.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Studenci dysponują pogłębioną wiedzą na temat wyzwań pracy dziennikarskiej w erze multimediów oraz współczesnej komunikacji politycznej i dyskursów populistycznych.

Umiejętności: Uczestnicy programu znają i stosują techniki storytellingu, potrafią tworzyć przystępne przekazy multimedialne i prezentować wiedzę o komunikacji politycznej w atrakcyjnej formie.

Kompetencje społeczne: Dzięki programowi studenci rozumieją rolę dziennikarza jako popularyzatora wiedzy i przestrzegają zasad etyki zawodowej w kontekście multimedialnym.

Główne korzyści dla uczelni:

Rozwój sieci kontaktów, poznanie modeli edukacji dziennikarskiej i komunikacyjnej, wymiana kadrowa i studencka, a w jej ramach wymiana doświadczeń, oraz promocja oferty dydaktycznej.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne prowadzono na każdym etapie programu z wykorzystaniem komunikatorów, stron i serwisów internetowych (Facebook, YouTube). Program promowano także podczas konferencji.

Ewaluacja: Program ewaluowano na bieżąco, odbywały się spotkania i rozmowy indywidualne, wymieniano się doświadczeniami. Na zakończenie programu przeprowadzono zdalne spotkanie podsumowujące.

Forma potwierdzenia: certyfikat ukończenia oraz *transcript of records*.

Lider

Uniwersytet
im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu

Partnerzy

- Howest University of Applied Sciences (Belgia)
- University of Malaga (Hiszpania)
- Fontys University of Applied Sciences (Holandia)
- Hochschule der Medien (Niemcy)
- Leipzig University (Niemcy)
- Universitatea Babeş-Bolyai (Rumunia)

Partner spoza Unii Europejskiej

- Sapir College (Izrael)
(finansowanie własne)

Interdyscyplinarne podejście do leczenia owrzodzeń stopy cukrzycowej (ZSC) i brodawek podszwowych

Główna dziedzina akademicka: nauki medyczne i nauki o zdrowiu

Cele dydaktyczne kształcenia:

Celem programu było wyposażenie uczestników w wiedzę na temat mechanizmów gojenia się ran, czynników przyczyniających się do Zespołu Stopy Cukrzycowej (ZSC), związków między odżywianiem a gojeniem ran i funkcjami odpornościowymi, strategii leczenia brodawek wirusowych oraz strategii zapobiegania owrzodzeniom stopy cukrzycowej w gabinecie kosmetologa.

Zakładane efekty kształcenia:

Wiedza: Uczestnicy programu zdobyli wiedzę na temat roli mikrobioty jelitowej i bioaktywnych związków dietetycznych w gojeniu ran oraz w modulacji odporności. Poznali aktualne teorie dotyczące wpływu diety na proces gojenia.

Umiejętności: Studenci nauczyli się stosowania metod terapeutycznych w gabinecie kosmetologa w przypadku brodawek wirusowych i ZSC.

Kompetencje społeczne: Dzięki programowi jego uczestnicy mają umiejętność pisemnego formułowania i przekazywania informacji naukowych.

Główne korzyści dla uczelni:

Promocja uczelni w krajach europejskich.

Informacje dodatkowe dotyczące programu:

Promocja: Działania promocyjne odbywały się na każdym etapie programu. Prowadzono je z wykorzystaniem mediów lokalnych oraz stron i serwisów internetowych (Facebook).

Ewaluacja: Monitorowanie programu miało formę m.in. ankiety.

Forma potwierdzenia: certyfikat.

Lider

Akademia Nauk Stosowanych
w Bełchatowie

Partnerzy

→ Klaipėdos valstybinė

kolegija (Litwa)

→ Šiauliai Academy (Litwa)

→ Uczelnia Kosmetologiczna

w Rydze (Łotwa)

Mieszane programy intensywne (*Blended Intensive Programmes* – BIP) to innowacyjna forma kształcenia łącząca mobilność edukacyjną i zajęcia wirtualne oferowana w ramach programu Erasmus+ Szkolnictwo wyższe, to połączenie tradycyjnych metod nauczania z nowoczesnymi rozwiązaniami cyfrowymi. Obejmuje dwa komponenty: zajęcia online, najczęściej przygotowujące do zagranicznego wyjazdu, oraz sam wyjazd, podczas którego uczestnicy biorą udział w intensywnych warsztatach i projektach. Udział w BIP pozwala studentom zdobyć cenne doświadczenie akademickie i zawodowe, pracownikom – podnieść kompetencje, a wszystkim uczestnikom – rozwijać swoje umiejętności w międzynarodowym środowisku. Niniejsza publikacja to podsumowanie mieszanych programów intensywnych zrealizowanych przez polskie uczelnie w latach 2021–2024.

Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji (FRSE) działa od 1993 roku. Pełni funkcję Narodowej Agencji Programu Erasmus+ i Europejskiego Korpusu Solidarności na lata 2021–2027, realizuje również projekty w ramach Funduszy Europejskich dla Rozwoju Społecznego (FERS). Równolegle prowadzi europejskie inicjatywy informacyjno-edukacyjne: eTwinning, Eurodesk, Eurydice, Europass, Euroguidance, EVET i EPALE. Wspiera także współpracę z krajami Wschodu za pośrednictwem Polsko-Litewskiego Funduszu Wymiany Młodzieży, Polsko-Ukraińskiej Rady Wymiany Młodzieży oraz Centrum Współpracy SALTO z Krajami Europy Wschodniej i Kaukazu.